

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
**Academic Administration Strategies in Enhancing the Educational
Quality of Multicultural Society for Secondary Schools
in Three Southern Border Provinces**

สิทธิชัย ทองมาก

Sittichai Thongmark

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Doctor of Education in Educational Administration
Prince of Songkla University**

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้เขียน นายสิทธิชัย ทองมาก

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานการสอบ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ) (ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ)

.....กรรมการ
 (ดร.เรชา ชูสุวรรณ) (ดร.เรชา ชูสุวรรณ)

.....กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจิตร อุคม)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองผลว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเองและได้แสดงความขอบคุณบุคคล
ที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นายสิทธิชัย ทองมาก)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติในระดับใดมาก่อนและไม่ได้
ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายสิทธิชัย ทองมาก)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัด พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ผู้เขียน	นายสิทธิชัย ทองมาก
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กระบวนการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจากประชากร จำนวน 46 โรงเรียน มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 138 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี PNI_{Modified} และดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และประชุมผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะในสังกัดพหุวัฒนธรรม
2. ความต้องการจำเป็น (จุดอ่อน) ของการบริหารงานวิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อใช้ในการสร้างกลยุทธ์ มีจำนวน 6 งาน
3. กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ คือ 1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรม 2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรม 3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังกัดพหุวัฒนธรรม 4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดพหุวัฒนธรรม 5) การแนะแนวในสังกัดพหุวัฒนธรรม และ 6) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรม

คำสำคัญ : ยกระดับคุณภาพการศึกษา สังกัดพหุวัฒนธรรม กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Thesis Title	Academic Administration Strategies in Enhancing the Educational Quality of Multicultural Society for Secondary Schools in Three Southern Border Provinces
Author	Mr. Sittichai Thongmark
Major Program	Educational Administration
Academic Year	2017

ABSTRACT

The objectives of research were to 1) synthesize the educational quality of multicultural society for secondary schools in three southern border provinces, 2) investigate needs, strengths, weaknesses, opportunities and threats of academic administration in multicultural society for secondary schools in three southern border provinces, and 3) formulate the academic administration strategies in enhancing the educational quality of multicultural society for secondary schools in three southern border provinces. The study was mixed method research. The quantitative method was collected by questionnaire from populations of 46 schools (138 informants), and analyzed the data by PNI_{Modified} analysis. The qualitative method was collected by 10 professionals in focus group discussion, 9 professionals by interview and 8 experts by meeting. The findings were:

1. the educational quality of multicultural society for secondary schools in three southern border provinces are proficiency, desirable characteristics and multicultural skills.
2. the needs (weaknesses) of academic administration in multicultural society for secondary schools in three southern border provinces to formulate the strategies consisted of 6 parts.
3. the academic administration strategies in enhancing the educational quality of multicultural society for secondary schools in three southern border provinces consisted of 6 main strategies were 1) learning and teaching in the school of multicultural society, 2) school curriculum development of multicultural society, 3) learning process development of multicultural society, 4) measurement, evaluation and achievement transferring of multicultural society, 5) guidance of multicultural society, and 6) promoting and supporting the academic for person, family, organization and other educational institutes of multicultural society.

Keywords : enhancing the educational quality, multicultural society, academic administration strategies, secondary school, three southern border provinces

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้การชี้แนะแนวคิดและให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงคุณภาพของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิชัย เนียมเทศ ดร.เรชา ชูสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ครอบขอบ ประธานกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจิตร อุดม คณะกรรมการสอบ ที่กรุณาให้แนวคิดและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตลอดจนขอขอบคุณคณะผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย การสนทนากลุ่ม การตรวจสอบและประเมินกลยุทธ์ และการนำเสนอกลยุทธ์

ขอขอบคุณทุกกำลังใจจากครอบครัวที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้มาโดยตลอด โดยเฉพาะ นายกุศล ทองมาก นางวิไล ทองมาก นางสาวอรุณ ทองมาก และ นางสาวอรุมา ทองมาก และคณะผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนชะอวดวิทยาการ และ นักศึกษาปริญญาเอกทุกคน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามความตั้งใจและความคาดหวังของผู้วิจัย คุณค่าของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครู อาจารย์ บุพการี และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สิทธิชัย ทองมาก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(11)
รายการภาพประกอบ.....	(14)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	14
ความเป็นมาของการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	14
แนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา.....	16
การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	18
แนวคิดคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	24
ความหมายของคุณภาพการศึกษา.....	24
คุณภาพการศึกษาทั่วไป.....	25
คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	28
แนวคิดการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	38
ความหมายของการบริหารงานวิชาการ.....	39
หลักการของการบริหารงานวิชาการ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจและการจัดการ พ.ศ. 2550..... แนวคิดกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา..... การยกระดับคุณภาพการศึกษา..... กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา.....	41 55 55 58
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... สังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้..... ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของ การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้..... สร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	68 68 71 76
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... ผลการสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้..... ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้..... ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	83 84 87 120
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ..... สรุปผลการวิจัย..... อภิปรายผลการวิจัย..... ข้อเสนอแนะ.....	178 178 191 215

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	219
ภาคผนวก.....	226
ภาคผนวก ก.....	227
หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม.....	228
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	229
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย.....	230
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย.....	231
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์.....	232
หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์.....	233
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเผยแพร่และเสนอแนะกลยุทธ์.....	234
ภาคผนวก ข.....	235
การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	236
ภาคผนวก ค.....	237
แบบสอบถามในการวิจัย.....	238
แบบสัมภาษณ์ในการวิจัย.....	250
ภาคผนวก ง.....	252
ผลการบันทึกการสนทนากลุ่ม.....	253
ผลการบันทึกการสัมภาษณ์.....	258
ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์.....	276
ประวัติผู้เขียน.....	288

รายการตาราง

ตาราง	หน้า	
1	คะแนนเฉลี่ยผลสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศไทย ปีการศึกษา 2555-2558.....	2
2	องค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาทั่วไปและคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	33
3	องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	36
4	จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาและผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย แยกรายจังหวัด.....	72
5	สรุปองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	86
6	ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	88
7	ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านการวางแผนด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	90
8	ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	92
9	ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	94
10	ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	97

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม พหุวัฒนธรรม.....	99
12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	101
13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม.....	103
14 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	106
15 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	108
16 แนวทางดำเนินการ (WO) ที่ได้จากจุดอ่อน (Weaknesses) + โอกาส (Opportunities) ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	121
17 แนวทางดำเนินการ (WT) ที่ได้จากจุดอ่อน (Weaknesses) + ภาวะคุกคาม (Treats) ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	125

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
18	ร่างกลยุทธ์จากการสรุปแนวทางดำเนินการจากการ SWOT Matrix และ การสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	143
19	ผลการร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1).....	158
20	ผลการประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ประโยชน์ของกลยุทธ์หลัก (ร่าง 1).....	155
21	ผลการประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ประโยชน์ของกลยุทธ์รอง (ร่าง 1).....	166

รายการภาพประกอบ

	ภาพประกอบ	หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	8
2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสมาชิกกลุ่มต่างๆ ในสังคม.....	15
3	แนวคิดใช้คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา.....	25
4	ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบพื้นฐานในการบริหารเชิงกลยุทธ์.....	59
5	รูปแบบพื้นฐานในการบริหารเชิงกลยุทธ์.....	60
6	กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	61
7	SWOT Matrix สำหรับการกำหนดกลยุทธ์.....	63
8	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	82
9	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.....	170

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเพิ่มความสามารถของคนและการพัฒนาประเทศ ซึ่งการจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้รับบริการด้านการศึกษา โดยต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ และการจัดการศึกษานั้นเป็นภาระสำคัญยิ่งของรัฐบาลที่จะต้องจัดให้ทั่วถึงและเสมอภาคสำหรับทุกคนในชาติ อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดถึงชุมชนที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

ประเทศไทยได้พยายามสร้างเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยนโยบายผนวกรวมเพื่อนำไปสู่ความเป็นปึกแผ่นแห่งชาติ มีการสร้างภาษากลาง สร้างวัฒนธรรมกลางเพื่อลดความแตกต่าง สร้างความเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ระบบการศึกษาของไทยจึงประกาศใช้หลักสูตรเชิงเดียวมาโดยตลอด ซึ่งจะเป็นการเตรียมคนเข้าสู่วัฒนธรรมกระแสหลัก ได้แก่ การเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีไทยและภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการเตรียมตัวเพื่อใช้ชีวิตในภาคเมืองมากกว่าการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น (สุริรัช ชูชื่น, 2555) แนวทางการแก้ปัญหาต่างๆ คือการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแห่งชาติ บริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายของพื้นที่ด้วย เนื่องด้วยรัฐธรรมนูญไทยฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2550 มาตรา 1, 4 และ 5 กล่าวถึงสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ภายใต้ราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 22 และมาตรา 23 ที่มีเนื้อหาสาระการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมอันหลากหลาย โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จัดการศึกษาท่ามกลางความแตกต่าง

การจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีปัจจัยที่น่าสนใจคือ พหุวัฒนธรรม เนื่องจากในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความหลากหลายในด้านวัฒนธรรม ประกอบกับกระบวนการพัฒนาแก้ไขปัญหาขาดความร่วมมือของคนในท้องถิ่น มีการพัฒนา มุ่งเน้นในเชิงนโยบายและเน้นพัฒนาทางเศรษฐกิจ ขาดการพัฒนาเชิงสังคมที่ต้องทำคู่กัน ทำให้ปัญหาการจัดการศึกษาของรัฐที่ยังไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรมคงอยู่และยากต่อการแก้ไข วิธีจัดการศึกษาให้เหมาะสมเพื่อความเข้าใจและความสงบสุขของสังคม การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาจึงเป็นอีกวิธีที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลต่างวัฒนธรรมได้

National Council for Accreditation of Teacher Education (2002) อธิบายไว้ว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาคือการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และ ประวัติศาสตร์ โดยใช้โครงสร้างของกลุ่มชน เชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ Mitchell และ Salsbury (1999) ซึ่งอธิบายว่า การจัดการศึกษาตามแนวทาง พหุวัฒนธรรมหมายถึงการศึกษาที่มีแนวความคิดค่านิยมเชิงบวกเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ และนำสู่การปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ Banks (2001) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมไว้ว่า คือรูปแบบของการจัดการศึกษา ประเภทหนึ่งที่มีสภาพแวดล้อมทางการศึกษาประกอบไปด้วยนักเรียนที่มาจากกลุ่มวัฒนธรรมที่ ต่างกัน เช่น เชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ เพศ ชั้นทางสังคม กลุ่มภูมิภาค และกลุ่มความต้องการพิเศษ

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความ เชื่อมโยงกับการศึกษาในท้องถิ่น ซึ่งในอดีตการจัดการศึกษาแนวเสริมสร้างลักษณะประจำชาติ ย่อมใช้ไม่ได้ผลในสังคมท้องถิ่นที่มีลักษณะวัฒนธรรมแตกต่างจากวัฒนธรรมกระแสหลัก ดังนั้น จึงมีภาพสะท้อนของการต่อต้านระบบการศึกษาจากรัฐที่เข้ามาสู่สังคมท้องถิ่น มักปรากฏว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาของบุตรหลานน้อย เพราะเห็นว่าการศึกษา ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ปรัชญา และศาสนา นอกจากนี้พบว่ามีปัญหาการออกกลางคันสูงและอัตราการ เรียนต่อทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ผลที่ตามมาคือสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่ประชาชนได้รับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับการได้รับการศึกษาในระบบของประชาชนในท้องถิ่นอื่น (บรรจง ฟ้ารุ่งแสง, 2551) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยผลสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศไทย ปีการศึกษา 2555-2558

ระดับชั้น	ระดับ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย
		O-NET 2555	O-NET 2556	O-NET 2557	O-NET 2558
มัธยมศึกษา	ระดับประเทศ	44.50	44.46	40.70	37.91
ปีที่ 3	ระดับ สพม. 15	43.50	43.31	39.38	36.68
มัธยมศึกษา	ระดับประเทศ	42.50	37.58	37.45	34.81
ปีที่ 6	ระดับ สพม. 15	41.50	34.47	34.42	32.25

จากตาราง 1 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 เกือบทุกรายวิชา ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศและเขตพื้นที่การศึกษาอื่นทั่วประเทศ และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15, 2559)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ที่ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้เห็นถึงปัญหาของการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการให้ความสำคัญกับการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง ปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรมในการจัดการศึกษา ปัญหาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนให้ตกต่ำลงด้วย (สงวน อินทร์รักษ์, 2554) และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งแก้ไข

โดยแนวทางแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั่นก็คือการมุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ เพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพและพัฒนาพื้นที่ โดยยึดแนวทางพระราชทานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ตลอดจนใช้หลักคุณธรรมนำความรู้ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรศาสนา เพื่อสร้างสันติสุขและเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมคือ การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม จึงต้องมุ่งเน้นไปที่งานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานบริหารงานวิชาการจะสำเร็จลุล่วงต้องอาศัยกระบวนการบริหารงานที่ดีและการเลือกใช้กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จ กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารต้องสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสภาพที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น ดังนั้นเป้าหมายของคุณภาพการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงแตกต่างจากพื้นที่อื่นเช่นกัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ต้องการชี้ให้เห็นคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ใช้การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพเป็นตัวขับเคลื่อน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมและกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการและการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อทราบถึงความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อใช้ในการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อนำกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) ศึกษาแนวคิดคุณภาพการศึกษาทั่วไปของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552), สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2554), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554)

2) ศึกษาแนวคิดคุณภาพการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), กระทรวงศึกษาธิการ (2553), สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553), สุธีรัช ชูชื่น (2555), Banks (1994) และ Cortes (1996)

3) ศึกษาแนวคิดการบริหารงานวิชาการทั่วไปของ รุ่ง แก้วแดง (2544), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544; 2553), กรมวิชาการ (2545 ก; ข; ค), กระทรวงศึกษาธิการ (2546; 2549; 2551; 2556), สุนทร โคตรบรรเทา (2552), อัญชลิ ธรรมะวิสิกุล (2552) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)

4) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2554), นันทพล วิทยานนท์ (2555), อำนาจ วิทยานูวัตติ (2557) และ Banks (2001; 2002)

2. ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาจาก สมศ. สูงสุดของจังหวัด ปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส และนักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารงาน วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จาก 46 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 138 คน

การศึกษาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา
 ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีค่าเฉลี่ยผลการสอบ O-NET สูงสุดของจังหวัดปัตตานี จังหวัด
 ยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 9 คน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ
 การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ
 ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีค่าเฉลี่ยผลการสอบ O-NET สูงสุด
 ของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 9 คน

การประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน
 สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ผู้บริหาร
 การศึกษา ศิษยานุเทศ์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ ประธานคณะกรรมการ
 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนักวิชาการด้าน
 พหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 8 คน

การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน
 สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ผู้บริหาร
 การศึกษา ศิษยานุเทศ์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะกลยุทธ์ จำนวน 95 คน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบ
 แนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. กรอบแนวคิดด้านคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน
 มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยของ
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 (2550), เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552),
 กระทรวงศึกษาธิการ (2553), สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553), สำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกา (2554), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

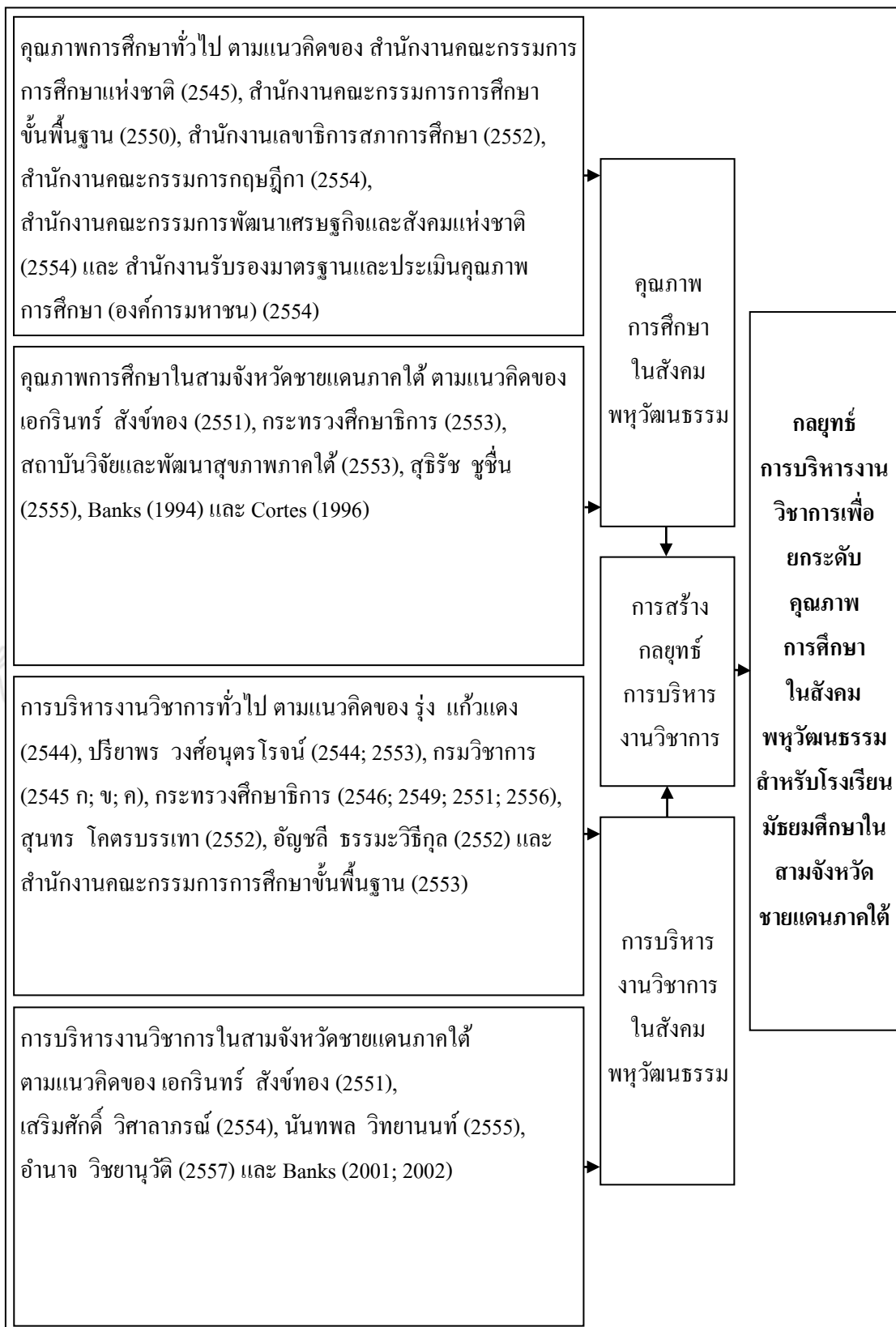
(2554), สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554), สุธีรัชชุนัน (2555), Banks (1994) และ Cortes (1996) ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

2. กรอบแนวคิดด้านการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยของ รุ่ง แก้วแดง (2544), ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544; 2553), กรมวิชาการ (2545 ก; ข; ค), กระทรวงศึกษาธิการ (2546; 2549; 2551; 2556), เอกกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สุนทร โคตรบรรเทา (2552), อัญชลิ ธรรมะวิจิตรกุล (2552), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2554), นันทพล วิทยานนท์ (2555), อำนาจ วิทยานุวัต (2557) และ Banks (2001; 2002) ประกอบด้วย 10 งาน คือ 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การวางแผนงานด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม 7) การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม 8) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 9) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 10) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

3. กรอบแนวคิดด้านการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยของ สุวิมล ว่องวาณิช (2550), Wehrich และ Koontz (2005) และ Wheelen และ Hunger (2012) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกจากเกณฑ์ค่า PNI 2) การร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ SWOT Matrix และ 3) การพัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีความเหมาะสมและนำไปปฏิบัติได้จริง

ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง สถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้คือ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส

การยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมสูงขึ้น

คุณภาพการศึกษา หมายถึง ภาพรวมของผลผลิตทางการศึกษาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ให้มีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติตามความคาดหวัง มุ่งองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนตามหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังคมพหุวัฒนธรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเป้าหมายหรือเกณฑ์ มาตรฐานของโรงเรียนและตามเกณฑ์ของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีกระบวนการคิด คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และมีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต

ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความ เป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของ บริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย มีความตระหนัก ขอมรับ เคารพถึง ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้ลึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม มีคุณค่าและรักศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข และมีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินกิจกรรม การบริหารงานวิชาการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจ และวิสัยทัศน์ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 62 แนวทางดำเนินการ

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการบริหารงานวิชาการตามขอบข่ายงาน 10 งาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจ และวิสัยทัศน์ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การวางแผนงานด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม 7) การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม 8) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 9) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 10) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การเปิดโอกาสให้บุคคลและหน่วยงานในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดทำรายวิชาใหม่ การปรับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหา และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

การวางแผนด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนจากชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความมั่นคง การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การร่วมกันจัดทำนโยบาย แผนพัฒนาวิชาการ และแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการตามบริบทของโรงเรียนและชุมชนในสังคมพหุวัฒนธรรม การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การบูรณาการงานด้านวิชาการกับฝ่ายงานต่างๆ ของสถานศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการทำงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

การจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้

ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง และ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัด กิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนหรือประชาชนที่ สนใจ และการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา

การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม พหุวัฒนธรรม หมายถึง การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลใน แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อ ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง และการเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ จากสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การจัดระบบการดำเนินการ แนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความ ร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้าน การแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและเครือข่ายการแนะแนว และ การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม หมายถึง การจัดโครงสร้างองค์กรให้รองรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา โดยมีผู้แทนจากชุมชนและผู้นำศาสนา การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมาย ความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของสถานศึกษาและ สมศ. ซึ่งสอดคล้องกับ

บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพ การศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การตรวจเยี่ยมภายในและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เขตพื้นที่การศึกษา สมศ. และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกระบบวิธีปฏิบัติและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชน การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การกำหนดแผนการพัฒนาระบบ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การควบคุม ดูแล และกำกับให้มีการดำเนินงานได้ตามแผนที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครู จัดหาและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนางานวิชาการให้เพียงพอ หลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนอหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 แนวคิดคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 แนวคิดการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 4 แนวคิดกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 1 แนวคิดการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

1.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

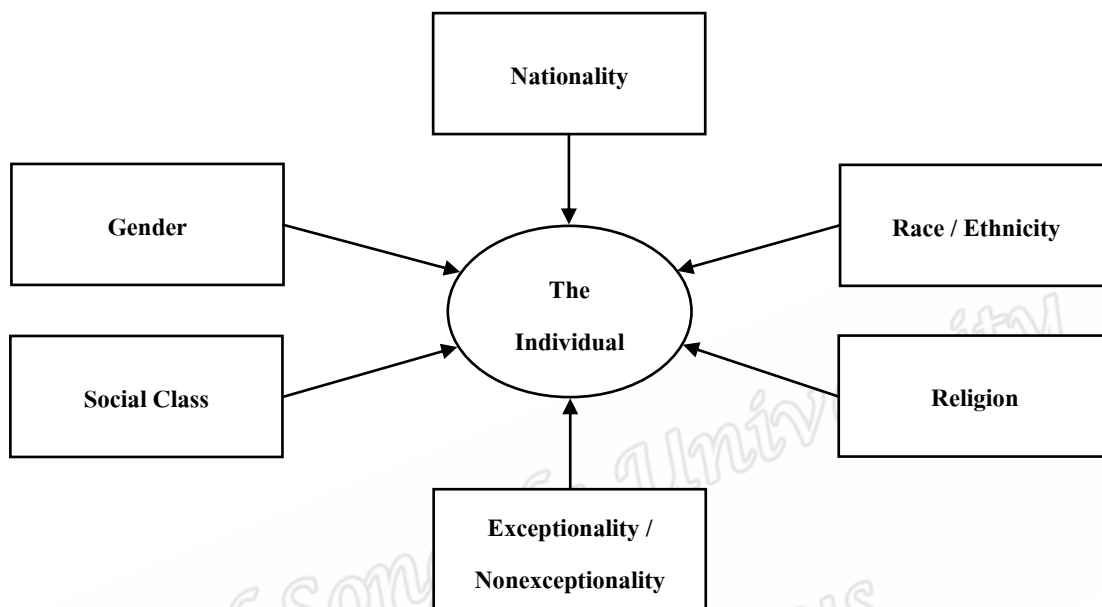
แนวคิดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมคือการจัดการศึกษาในชุมชนที่มีลักษณะพหุวัฒนธรรมที่มีหลายกลุ่มวัฒนธรรมอยู่ร่วมกัน ซึ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วยกลุ่มวัฒนธรรมไทยมุสลิมภาคใต้ ชาวไทยถิ่นใต้ และชาวไทยเชื้อสายจีนที่จะต้องเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยมีวัฒนธรรมไทยกลางเป็นวัฒนธรรมหลักประจำชาติเช่นเดียวกัน

1.1.1 ธรรมชาติของพหุวัฒนธรรม

Banks และ Banks (1989) อธิบายธรรมชาติของพหุวัฒนธรรมว่า บุคคลเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีลักษณะวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ซึ่งบุคคลนั้นยังเป็นสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ด้วยเช่นกันและมีการประสานของกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยหลายกลุ่มจะรวมตัวกันเป็นสังคมใหญ่ การอยู่รอดของกลุ่มเกิดจากการเห็นคุณค่าของปัจจัยทางศาสนา เชื้อชาติ เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม และการศึกษาเป็นตัวสำคัญที่กำหนดความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำของบุคคล ซึ่งอาจมีลักษณะที่ชัดเจนในกลุ่มหนึ่งและมีลักษณะที่น้อยหรือไม่มีเลยในอีกกลุ่มหนึ่ง ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสมาชิกกลุ่มต่างๆ ในสังคม

(ที่มา : Banks, A. J., & Banks, A. C. (1989). *Multicultural education : Issues and perspectives* (4th ed.). New York: Wiley.)

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่าระบบสังคมประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ที่แบ่งลักษณะของกลุ่มตาม โครงสร้างของสัญชาติ กลุ่มชน ศาสนา ชนชั้นทางสังคม และเพศ ดังนั้นการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละกลุ่ม และการจัดการศึกษาจะต้องตอบสนองต่อความแตกต่างดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป ธรรมชาติของพหุวัฒนธรรมมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านสัญชาติ กลุ่มชน ศาสนา การศึกษา ชนชั้นทางสังคม และเพศ ที่กำหนดเกี่ยวกับความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำของบุคคลในลักษณะของการรวมกลุ่มต่างๆ ของสังคม

1.1.2 พหุวัฒนธรรมนิยม (Multiculturalism)

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551; 2552) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมนิยมเป็นแนวคิด และแนวปฏิบัติที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความแตกต่างทางวัฒนธรรม รวมถึงแนวทางในการจัดการเกี่ยวกับอคติที่มีต่อวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ เชื้อชาติ เพศ ศาสนา และลักษณะเฉพาะอื่นๆ โดยการปลูกฝังความคิดในการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมแก่กลุ่มคนในสังคมและพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคติ โดยผ่านกระบวนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ

เพื่อให้สังคมบรรลุถึงความเป็นประชาธิปไตยที่จรรโลงสิทธิ เสรีภาพ เสมอภาค และภราดรภาพให้เกิดขึ้นทุกส่วนในสังคมจึงจำเป็นต้องพัฒนาทั้งนโยบาย ข้อกฎหมาย มาตรการ และแผนดำเนินงานต่างๆ ให้เกิดการยอมรับและเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม

วิลาส โปธิสาร (2552) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมหมายถึงกลุ่มชนที่อยู่ร่วมกัน แต่มีความแตกต่างกันทางชาติพันธุ์ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ด้านความคิด ความเชื่อ การต่อสู้ และมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นทัศนคติการปรับตัวและวิถีการดำเนินชีวิตของแต่ละกลุ่มชนที่อยู่ร่วมกันในสังคมใดสังคมหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป พหุวัฒนธรรมนิยมเป็นแนวคิดและแนวปฏิบัติที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความแตกต่างทางวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมนิยมสะท้อนมุมมองเกี่ยวกับมิติของเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ภาษา วิถีทางเพศ บทบาททางเพศ อายุ สถานะทางสังคม การศึกษา และพื้นฐานอื่นๆ ทางด้านวัฒนธรรม

1.2 แนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา (Multicultural Education)

พหุวัฒนธรรมศึกษามีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยผ่านการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ทั้งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.2.1 ความหมายของพหุวัฒนธรรมศึกษา

Banks และ Banks (1989) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาเป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเปลี่ยนโครงสร้างทางการศึกษาให้นักเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้มีความเสมอภาคในด้านความสำเร็จในการเรียน

Cortes (1996) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาหมายถึงกระบวนการศึกษารูปแบบหนึ่งที่ช่วยผู้ที่มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมให้เกิดการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาศัยอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจและร่วมมือร่วมใจกัน พึ่งพาอาศัยกัน เสียสละ และมีความยุติธรรม การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมจำเป็นสำหรับทุกโรงเรียน เพราะทั้งนักเรียนและทุกๆ คนจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนความหลากหลายทางวัฒนธรรมร่วมกัน ดังนั้นโรงเรียนจึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ขยายขอบเขตความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคม

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาคือแนวคิดและแนวปฏิบัติทางการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนประสบความสำเร็จทางการเรียนและสามารถเข้าสู่สังคมได้อย่างมีความสุข

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553) ให้ความหมายของพหุวัฒนธรรมศึกษาว่าเป็นกระบวนการการจัดการศึกษาในโรงเรียนที่นักเรียนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิต เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม เกิดการยอมรับ รวมทั้งการเสริมสร้างทักษะความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับบุคคลต่างวัฒนธรรม

สุธีรัช ชูชื่น (2555) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาหมายถึงการจัดการศึกษาประเภทหนึ่ง โดยจัดสภาพแวดล้อมในสถานการศึกษาซึ่งมีผู้เรียนที่มาจากหลายหลายวัฒนธรรมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีความเคารพซึ่งกันและกัน ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ให้การเคารพแก่คนหรือกลุ่มคนที่อ่อนแอกว่า รวมไปถึงการเปิดเผยจุดยืน วัตถุประสงค์ และอุดมการณ์ของตน เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจและลดความขัดแย้ง

กล่าวโดยสรุป พหุวัฒนธรรมศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้คนในสังคมพหุวัฒนธรรมเกิดความเข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม มีทักษะในการอาศัยอยู่ร่วมกัน และประสบความสำเร็จทางการเรียน

1.2.2 ความสำคัญของพหุวัฒนธรรมศึกษา

Gay (2004) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษามีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนในด้านต่างๆ การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมศึกษาต้องมีการเชื่อมโยงแนวคิดทางด้านพหุวัฒนธรรมและศาสตร์ความรู้ในโรงเรียน โดยคำนึงถึงประเด็นความเป็นจริงทางสังคมและความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน

บรรจง ฟ้ารุ่งสว่าง (2550) กล่าวว่า การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมสำหรับผู้คนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องคำนึงถึงบริบททางการเมือง สังคม และวัฒนธรรม และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของประชาชนในท้องถิ่นให้มีโอกาสที่เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษานบนพื้นฐานความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของผู้คนที่แตกต่างกันด้วยความเท่าเทียมและความเสมอภาค และช่วยให้ผู้คนที่มีความแตกต่าง ยอมรับและศรัทธาความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน

สุธีรัช ชูชื่น (2555) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษาต้องการให้นักเรียนทราบและคุ้นเคยกับความคิดเกี่ยวกับความหลากหลายในสังคมทั้งวิถีชีวิต ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และมุมมองที่แตกต่างกับตนเอง ซึ่งวัตถุประสงค์ของพหุวัฒนธรรมศึกษาคือการสร้างความรู้ลึกเชิงบวกที่มีต่อพหุวัฒนธรรม เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีคุณค่า และมีความเป็นมิตร

กล่าวโดยสรุป พหุวัฒนธรรมศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษานบนพื้นฐานความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมของนักเรียน สร้างความเข้าใจในอัตลักษณ์ แสวงหาความรู้ และทักษะในการดำรงชีวิต เพื่อความสงบสุขในสังคม ยอมรับและศรัทธาในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความเท่าเทียม ความเสมอภาค และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

1.3 การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

1.3.1 หลักการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

Cortes (1996) กล่าวถึงการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมว่ามีหลักสำคัญที่จะต้องศึกษา 3 ประการ ดังนี้

1) แนวคิดหรือมโนทัศน์ แนวทางการปฏิรูปทางการศึกษาและกระบวนการทางการจัดการศึกษาตามแนวทางและแนวคิดพหุวัฒนธรรมเพื่อผู้เรียนทุกคน โดยไม่แบ่งแยกเพศ ชนชั้นทางสังคม กลุ่มชน เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ต้องมีความเท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการเรียนรู้ในสถานศึกษาและมุ่งให้ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่สุดในสถานศึกษา

2) การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมเป็นแนวทางในการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาของสถานศึกษาในลักษณะองค์รวม ซึ่งมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ให้มีโอกาสที่เท่าเทียมกันทางการศึกษา

3) การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่มีเสรีภาพและความยุติธรรม โดยการขจัดความคิดที่เป็นอคติ โดยเป็นกระบวนการที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความเท่าเทียมกันทางการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกคน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ดังนี้

มาตรา 7 กระบวนการเรียนรู้ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 10 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

มาตรา 60 จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคใน โอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ

1.3.2 แนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

พหุวัฒนธรรมศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ซึ่งสามารถ บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Banks (1994) กล่าวว่า การจัดการศึกษาตาม แนวทางพหุวัฒนธรรมมุ่งเน้นการจัดหลักสูตรและการปฏิบัติ เป็นการบูรณาการสถานศึกษาใน ลักษณะองค์รวม เพื่อส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาในขอบเขตของพหุวัฒนธรรม

นอกจากนี้ Banks และ Banks (2001) และ Banks (2002) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาในแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยมีขอบเขตที่สำคัญ ดังนี้

1) การบูรณาการเนื้อหา (Content Integration) การจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตร โดยบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ สอดแทรกในรายวิชา โดยครูใช้วัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายของนักเรียนมาเป็นกรณีศึกษา และให้ผู้เรียนร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปราย และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยเฉพาะรายวิชากลุ่มสังคมศึกษา ภาษา และดนตรีที่ครูมีโอกาสนำวัฒนธรรมไปบูรณาการได้มาก

2) กระบวนการสร้างความรู้ (The Knowledge Construction Process)

เป็นกระบวนการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่าองค์ประกอบทางชนชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ชนชั้นทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลต่อการเกิดความรู้ นั้น สถานศึกษาและครูต้องจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสในการค้นคว้า แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมต่างๆ

3) การลดอคติหรือความลำเอียง (Prejudice Reduction) สถานศึกษาและครูพัฒนาทัศนคติเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ การใช้สื่อที่เหมาะสมที่เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์ โดยมีการเสริมแรงผู้เรียน การให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ในความแตกต่างทางชนชาติและวัฒนธรรม ทั้งในระดับห้องเรียน ชุมชน และสังคม

4) การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy) การมุ่งเน้นให้ครูมีการวิเคราะห์กระบวนการสอน เพื่อกำหนดกรอบที่สามารถสะท้อนความหลากหลายทางวัฒนธรรม และปรับวิธีการสอนที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนที่มาจากเชื้อชาติ วัฒนธรรม เพศ และกลุ่มชนชั้นทางสังคมที่แตกต่างกันให้ประสบความสำเร็จในการเรียน โดยสอดคล้องกับการเรียนรู้ที่หลากหลายของกลุ่มเชื้อชาติและวัฒนธรรมต่างๆ

5) การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของสถานศึกษา (An Empowering School Culture and Social Structure) การปรับวัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาที่ส่งเสริมความเสมอภาค เท่าเทียมกันของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การสร้างบรรยากาศความร่วมมือ การปรับหลักสูตรและการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในสถานศึกษา

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ (2557) กำหนดบทบาทของการศึกษาในการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการมุ่งเน้นการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพแก่ผู้เรียน และการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การสอนค่านิยมร่วมและมรดกทางวัฒนธรรมในหลักสูตร โรงเรียน และสอดคล้องกับ สุจริต ชูชื่น (2555) ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาว่า เป็นการปฏิรูปการจัดการศึกษาที่รวมเอานโยบายการบริหารจัดการ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม เพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มาจากกลุ่มวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ไม่มีอคติ ไม่เกิดการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติ ลดความขัดแย้งระหว่างกัน สนับสนุน สร้างความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม

องค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษา โดยอาศัยแนวคิดพหุวัฒนธรรม ศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549) ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการ กำหนดและดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการเสริมพลัง และมีส่วนร่วม มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมกันปรับปรุง แก้ไข แผนงาน โครงการ กิจกรรม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2) ด้านหลักสูตร ครูและนักเรียนต้องร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางและหลักสูตรของสถานศึกษา วางแผนและจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการ ของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยบูรณาการความหลากหลายทางวัฒนธรรมเข้าไปใน หลักสูตร มีการติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

3) ด้านการเรียนการสอน การบูรณาการพหุวัฒนธรรมเข้าไปใน กระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มต่างๆ ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายผ่านสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ วัตถุประสงค์และประเมินผลการ เรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับนักเรียน และให้ความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มชน

4) ด้านบุคลากร การเลือกสรรบุคลากรอย่างเหมาะสม บุคลากรติดตาม ดูแล และให้คำปรึกษานักเรียนในแต่ละกลุ่มชนอย่างใกล้ชิด ให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยคำนึงถึงพหุวัฒนธรรม

5) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน การวางแผนร่วมกันใน การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา ระดมทรัพยากร ร่วมกิจกรรม และเป็นแหล่ง เรียนรู้ รวมทั้งกำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ สร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจ และเกิดการยอมรับในความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมกับชุมชน

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาเป็นการบูรณาการ เนื้อหาและกระบวนการสร้างองค์ความรู้พร้อมกัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้าง ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีทักษะทางสังคม สามารถปรับตัว เพื่อการอยู่ร่วมกัน และเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคม การลดอคติ การปรับ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมใน โรงเรียน มีความเสมอภาค เท่าเทียม คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นบทบาทหลักของการบริหารฝ่ายวิชาการในเรื่องของ หลักสูตร การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีต่างๆ รวมถึงการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองและชุมชนในการช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา

1.3.3 แนวทางการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรม สำหรับประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำเป็นต้องเข้าใจและคำนึงถึงบริบททางการเมือง สังคม วัฒนธรรม เคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม และคำนึงถึงความต้องการของคนในท้องถิ่นให้มีโอกาสที่เท่าเทียมกัน เช่น นโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้นแนวทางในการจัดการศึกษาจึงควรทราบสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสำคัญ ซึ่งในการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษานั้น จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความพร้อมในการจัดทำหลักสูตรทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ต้องมีการกำหนดมาตรฐานเพื่อให้การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเกิดประสิทธิภาพ (อำนาจ วิชาญวดี, 2553) มีองค์ประกอบ ดังนี้

1) ระดับนโยบาย รัฐต้องกำหนดนโยบายเชิงโครงสร้าง โดยสนับสนุนความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาศัยความเป็นจริงของสังคมและปราศจากอคติ และนโยบายมีรายละเอียดของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมอย่างชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติและประยุกต์ใช้

2) ระดับปฏิบัติการ ครูมีทัศนคติที่ดีต่อความแตกต่างและใช้หลักสูตรพหุวัฒนธรรมศึกษาเพื่อให้การสอนมีปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือ โอกาสที่เท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการสนทนาและการทำงานกลุ่ม โดยครูเป็นพี่เลี้ยงและนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

3) การจัดทำหลักสูตร ต้องคำนึงถึงความรู้ด้านพหุวัฒนธรรมและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาคำรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนและคนรอบข้าง เรียนรู้ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆ หลักสูตรควรสนับสนุนการมีส่วนร่วม และเน้นเรื่องจิตสาธารณะ

4) รูปแบบการเรียน เน้นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีแก่นักเรียนและลดความอคติเรื่องวัฒนธรรม เชื้อชาติในชั้นเรียน รูปแบบการเรียนที่นิยมใช้มี 3 รูปแบบ ดังนี้

(1) รูปแบบที่เน้นเนื้อหา (Content Oriented Program) รวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของกลุ่มชนมาไว้ในหลักสูตร เน้นให้มีการพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มความรู้แก่นักเรียน และมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเนื้อหาของวัฒนธรรม

(2) รูปแบบที่เน้นตัวนักเรียน (Student-Oriented Program) รูปแบบนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือบริบททางสังคมด้านการศึกษา แต่จะช่วยนักเรียนที่มีวัฒนธรรมและภาษาต่างกันได้รวมเป็นหนึ่ง มักใช้ภูมิหลังทางด้านภาษาและวัฒนธรรมของนักเรียนเป็นเกณฑ์

(3) รูปแบบที่เน้นสังคม (Socially-Oriented Program) รูปแบบนี้พยายามที่จะปฏิรูปการสอนและบริบททางวัฒนธรรมของการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความปรองดองด้านวัฒนธรรมและเชื้อชาติตลอดจนลดอคติต่างๆ

แนวทางแก้ปัญหาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยั่งยืนคือการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งสภาพแวดล้อม ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม มีนโยบายการบริหารจัดการ ระเบียบวิธีการ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม เพื่อสนับสนุนผู้เรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมเกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม ไม่มีอคติ ไม่เกิดการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติ ลดความขัดแย้งระหว่างกัน สนับสนุนความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม โดยเฉพาะการสอนภาษาไทยที่เป็นภาษาพื้นฐานเพื่อความเข้าใจเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่มีความหลากหลาย (อำนาจ วิชยานุวัติ, 2553)

บัญญัติ ขงย่วน (2551), เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), กระทรวงศึกษาธิการ (2556) และ วิจิตร ศรีสอาน (2557) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า การพัฒนาครูในบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความเท่าเทียม เสมอภาคในการมีเสรีภาพ รักศักดิ์ศรี ในการได้รับการศึกษาของผู้เรียนที่มาจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมุ่งมั่น บนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความเข้าใจ ยอมรับ และเคารพในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความร่วมมือร่วมใจกัน มีความเสียสละ ยุติธรรม พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยปรับนโยบายการจัดการศึกษาและวิธีการสอนให้เอื้อต่อผู้เรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม การบูรณาการวัฒนธรรมนั้นต้องมีแนวทางการสอนที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมคือมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายและมีการนำเสนอหลายมุมมองสู่ผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องเข้าใจและคำนึงถึงบริบททางการเมือง สังคม วัฒนธรรม เพศ เชื้อชาติ ศาสนา สถานะทางสังคม สภาพร่างกาย ความสำเร็จในการเรียน และความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มาจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้มีความเท่าเทียมกันของโอกาสการได้รับการศึกษา และการประสบความสำเร็จทางการศึกษา การเคารพ ยอมรับความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ มีความร่วมมือร่วมใจ มีความเสียสละ ยุติธรรม มีเสรีภาพ รักศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีการปฏิรูปตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น และรูปแบบการเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ขยายขอบเขตความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งครูมีหน้าที่หลักในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยเฉพาะการอบรมด้านการสอนภาษาไทยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีเทคนิค วิธีสอนรูปแบบใหม่ที่เอื้อต่อผู้เรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องมีแนวทางการสอนให้มีความเป็นพหุวัฒนธรรมคือรูปแบบการสอนที่หลากหลายและมีการนำเสนอหลายมุมมองสู่ผู้เรียน

ตอนที่ 2 แนวคิดคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

2.1 ความหมายของคุณภาพการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) กล่าวว่า คุณภาพการศึกษาหมายถึง ภาพรวมของผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม ตามที่ผู้เรียนแต่ละระดับพึงมีพึงเป็น ตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา 6 ซึ่งบัญญัติความไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) กล่าวว่า คุณภาพของการศึกษาคือคุณภาพของผู้เรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีคุณภาพดี

นอกจากนี้สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้ให้ความหมายของคุณภาพ การศึกษาไว้ว่า คุณภาพการศึกษาคือคุณภาพของผู้จบการศึกษาที่มีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติ ต่างๆ ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับ สำนัก ทดสอบทางการศึกษา (2553) กล่าวว่า คุณภาพการศึกษาหมายถึงการที่ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนตามความคาดหวังของหลักสูตร และสอดคล้องกับ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542) กล่าวว่า คุณภาพการศึกษาหมายถึงผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่ได้มาตรฐานตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรและตรงตามความต้องการของสังคม และ สมกมล ถาวรกิจ (2543) กล่าวว่า คุณภาพ การศึกษาคือการทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง นักศึกษา ชุมชน และสังคมพึงพอใจ ประทับใจ มั่นใจในคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2556) ได้ให้ความหมายของคุณภาพการศึกษาหมายถึงการบ่งชี้คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความเป็น เลิศทางด้านต่างๆ โดยผ่านการวัดด้วยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

กล่าวโดยสรุป คุณภาพการศึกษา หมายถึง คุณภาพของผู้จบการศึกษาที่มีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติต่างๆ ตามหลักสูตรและเป้าหมายที่กำหนดไว้ และได้ผลจากการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานที่กำหนด จนเป็นที่ยอมรับของสังคม เชื่อมั่นในคุณลักษณะและผลการจัดการศึกษา โดยมีกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่คุณภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ

2.2 คุณภาพการศึกษาทั่วไป

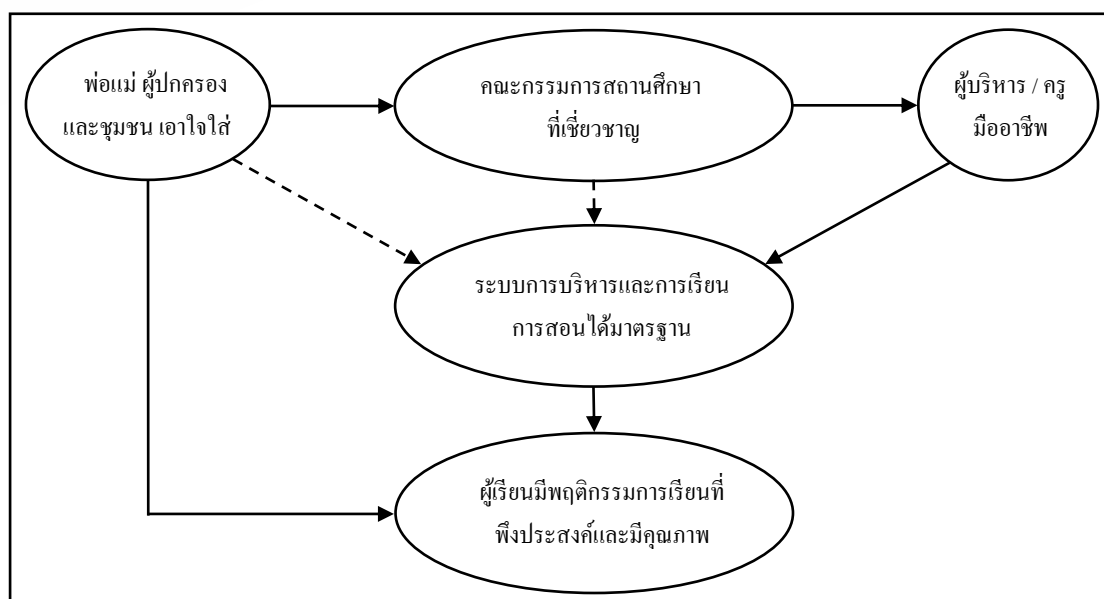
ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) กล่าวว่า คุณภาพของการศึกษาคือคุณภาพของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีคุณภาพดี คุณภาพของผู้เรียนดังกล่าวขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน ระบบการบริหารที่ได้มาตรฐานและระบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และความเอาใจใส่ของพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนน่าจะส่งผลโดยอ้อมต่อระบบการบริหารและระบบการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน และส่งผลโดยตรงต่อการได้มาซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาที่เชี่ยวชาญ คณะกรรมการสถานศึกษาที่เชี่ยวชาญน่าจะส่งผลโดยตรงต่อการบริหารและครูมืออาชีพ และน่าจะส่งผลโดยอ้อมต่อมาตรฐานของระบบบริหารและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูมืออาชีพจะนำไปสู่ระบบการบริหารและระบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนสูงและมีคุณภาพดีเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยสรุปคุณภาพของสถานศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากหลักการแนวคิด และทฤษฎี ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แนวคิดโซ่คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

(ที่มา : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549).

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินภายนอกของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: จุฑาทอง.)

2.2.1 คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

สำหรับประเทศไทยมีการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) เป็นแนวคิดการบริหารการศึกษาคือการประเมินรอบที่สาม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554) ได้กำหนดตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาการของการประกันคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาและต้นสังกัด ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่น ผลการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐาน รักษามาตรฐาน และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งได้กำหนดตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านผู้เรียนประกอบด้วย ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีคือผู้เรียนมีน้ำหนักส่วนสูงและสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์คือผู้เรียนเป็นคนที่ดีของผู้ปกครอง โรงเรียน และสังคม ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องคือผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้จากการอ่าน การใช้เทคโนโลยี และการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นคือผู้เรียนมีความสามารถด้านการคิดและสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหมายถึงผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2.2 คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานคือมุ่งพัฒนานักเรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ

การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ โดยมีจุดหมายให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี มีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย รักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญด้านความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และกำหนดให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และนักเรียนมีมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และมีกิจกรรมพัฒนานักเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 9 กำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับ ดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยสถานศึกษาต้องจัดระบบประกันคุณภาพภายในให้เข้มแข็งเพื่อคุณภาพการบริหาร การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่องมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยกล่าวถึงมาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์คือมีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่นับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความกตัญญูกตเวที มีเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ ประหยัด รู้จักใช้ทรัพย์สินของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต และมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ และมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549)

คุณภาพผู้เรียนที่สังคมต้องการ ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในมาตรา 7 ที่ว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ และส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

กระทรวงศึกษาธิการในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ได้ประกาศวิสัยทัศน์เกี่ยวกับคนไทยยุคใหม่ต้องได้เรียนรู้ตลอดชีวิต มีสติรู้ทัน มีปัญญารู้คิด มีสมรรถนะและมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อครอบครัว ประเทศชาติ และเป็นพลเมืองดี ของโลก ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มุ่งพัฒนา ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ดังนั้น ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงยังคงยึดการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีคุณธรรมตามหลักสูตร โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนเป็น 6 ส่วน คือมีสุขภาวะที่ดี และมีสุนทรียภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง รักเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

2.3 คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

Banks (1994) กล่าวถึงวัตถุประสงค์หลักของพหุวัฒนธรรมศึกษาไว้ว่า คือการให้ การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของตนเอง พร้อมทั้งยอมรับและเข้าใจวัฒนธรรมของผู้อื่น โดยมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1) การสร้างโอกาสที่เท่าเทียมและเสมอภาคของการได้รับการศึกษาและการประสบความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนที่มาจากหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงมีการปรับวิธีการสอนและนโยบายการจัดการศึกษาที่เอื้อต่อผู้เรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม

2) การปรับวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มาจากต่างวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียมและการยอมรับของผู้เรียนในทุกกลุ่มวัฒนธรรม ตามแนวคิดของ Banks (1994, อ้างถึงใน จิติมดี อापัทธนานนท์, 2551) มีวิธีการปรับการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

(1) โรงเรียนควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมศึกษา คือ แนวทางการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และแนวปฏิบัติในโรงเรียน

(2) ปรับทัศนคติ ความเชื่อ และการปฏิบัติของบุคลากร โดยต้องเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน ให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง

(3) บุคลากรในโรงเรียนควรมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ เพศ และศาสนา และโรงเรียนต้องคำนึงถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นกลุ่มน้อยด้วย

(4) หลักสูตรของโรงเรียน ควรมีการปรับเพื่อให้สะท้อนมุมมองของกลุ่มน้อย จะช่วยให้ผู้เรียนมองปัญหาและประเด็นต่างๆ จากมุมมองของคนหลากหลายวัฒนธรรม

(5) เทคนิคการสอน เน้นการมีส่วนร่วมและจัดกิจกรรมกลุ่ม เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรพหุวัฒนธรรมศึกษาคือการเรียนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการเรียนที่ครูฟังความคิดเห็นของผู้เรียน โดยการอบรมวิธีการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ครู

(6) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ครูควรเลือกสื่อการเรียนการสอนที่สะท้อนประสบการณ์และประวัติศาสตร์ ปัญหาและมุมมองของกลุ่มชน

(7) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ดังนั้น โรงเรียนควรหาวิธีที่จะทำให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษามากที่สุด

(8) การตรวจสอบและประเมินผลสม่ำเสมอ การจัดการศึกษาต้องหมั่นตรวจสอบ ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนสม่ำเสมอ เช่น ตรวจสอบว่าเป้าหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาบรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

3) การปรับเนื้อหาในบทเรียนเพื่อให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมต่างๆ แนวทางดังกล่าวมีการแนวทางในการปรับเปลี่ยนอยู่ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 The Contribution Approach คือการเพิ่มบทบาท เหตุการณ์ ประสบการณ์ของเชื้อชาติต่างๆ ในแบบเรียน มีเนื้อหาที่แสดงถึงบทบาทของตัวแทนของกลุ่มของผู้เรียนในสังคม เช่น กล่าวถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงในวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ของผู้เรียน

ระดับที่ 2 The Additive Approach คือการเพิ่มหรือเสริมสิ่งที่ขาดในหลักสูตร เนื้อหา สำคัญ แก่นของเรื่อง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

ระดับที่ 3 The Transformative Approach คือการปรับเปลี่ยนเนื้อหาในหลักสูตรทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษาทั้งในประเด็นของเหตุการณ์ แนวคิด ที่ต้องมีความสอดคล้องกับผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย

ระดับที่ 4 The Social Action Approach คือการมีบทบาททางสังคม คว้าในโรงเรียนหรือชุมชนมีปัญหอะไรและแสดงบทบาทในการแก้ไขปัญหาเพื่อนำความรู้มาช่วย แก้ปัญหาสังคมให้พัฒนาขึ้น

4) การปรับทัศนคติการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม อภิปรายแนวทางในการปฏิบัติของวัตถุประสงค์หลักของพหุวัฒนธรรมศึกษาการสอนของครูที่เข้าใจผู้เรียนจากทุกวัฒนธรรมอย่างแท้จริง

Banks (1994) กล่าวว่า เป้าหมายของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมตามระดับการพัฒนาเด็กเรียนไว้ 6 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับที่ 1 กลุ่มหลงวัฒนธรรมตนเอง ปฏิเสธวัฒนธรรมอื่น 2) ระดับที่ 2 กลุ่มหลงวัฒนธรรมอื่น ปฏิเสธวัฒนธรรมตนเอง 3) ระดับที่ 3 ยอมรับและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมตนเอง 4) ระดับที่ 4 ยอมรับและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่น 5) ระดับที่ 5 สะท้อนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและแสดงออกถึงความเป็นของชาติของตน และ 6) ระดับที่ 6 สะท้อนความเป็นชาติของตนและมนุษย์โลก ซึ่งสรุปได้ว่าเป้าหมายของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม เป็นการนำพาผู้เรียนไปสู่สังคมสมานฉันท์ ที่เป็นสังคมแห่งการถักทอพลังของความแตกต่างสู่การปรองดองประสานกลมกลืนกันของคนทุกคน

Banks และ Banks (2001) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมศึกษามีเป้าหมายหลักคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ภาษา ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ดังนั้นการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกคนเพื่อทำให้เกิดความเคารพ เห็นคุณค่า และยอมรับในความแตกต่าง โดยพหุวัฒนธรรมศึกษามีความสำคัญในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาตัวเอง (Personal Development) การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในตนเอง มีแนวคิดทางบวก และภูมิใจในความเป็นชาติพันธุ์ของตนเอง ให้ประสบผลสำเร็จทั้งในด้านวิชาการและด้านสังคม

2) ด้านความกระจ่างในด้านทัศนคติและค่านิยม (Attitudes and Value Clarification) เป็นการส่งเสริมค่านิยมที่มีรากฐานจากความเสมอภาค อิสรภาพ และประชาธิปไตย การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเคารพและยอมรับในความเป็นพหุลักษณะของกลุ่มชนต่างๆ

3) ด้านความสามารถทางสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Multicultural Social Competence) การเรียนรู้ในการมีปฏิสัมพันธ์และมีความเข้าใจกับผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตน โดยจัดการศึกษาที่ให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

4) ด้านทักษะขั้นพื้นฐาน (Basic Skills Proficiency) การพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่านออกเขียนได้ การคิดคำนวณ และทักษะกระบวนการทางสติปัญญาต่างๆ สามารถที่จะพัฒนาได้สูงสุดตามศักยภาพ ความสามารถของตนเอง และการสร้างความเสมอภาค

5) ด้านการเสริมพลังให้กับตัวเองเพื่อการปฏิรูปสังคม (Personal Empowerment for Social Reform) การสร้างทัศนคติ ค่านิยม คุณลักษณะ และทักษะของผู้เรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

Baruth และ Manning (1991) กล่าวว่า เป้าหมายของพหุวัฒนธรรมที่ควรนำไปให้คนทุกคนเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ คือ 1) สำนึก เข้าใจ และยอมรับนับถือในธรรมชาติของความแตกต่างและคล้ายคลึงในระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ 2) รู้ถึงความแตกต่างที่มีอยู่ภายในกลุ่มครอบครัวต่างๆ ที่มีความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3) พัฒนาความเข้าใจที่ดีต่อธรรมชาติและผลกระทบของชาตินิยม ตลอดจนถึงผลของชาตินิยมทั้งทางบวกและทางลบ 4) พัฒนาเจตคติที่ดีต่อเชื้อสายของบุคคล ยอมรับและใช้ภูมิหลังทางวัฒนธรรมเป็นแรงจูงใจและเกื้อหนุนให้ความสำคัญต่อสังคม และ 5) พัฒนาประสบการณ์ที่เหมาะสมที่จะสร้างพัฒนาการที่ดีทั้งทางด้านทักษะความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่จะต้องอยู่อาศัยในสังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย

อามัดไญนี คาโอะ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรมคือการมีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้นแนวทางในการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นต้องประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลง ดังต่อไปนี้

1) ครูผู้สอนต้องศึกษา ทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้อื่นและสิ่งรอบตัว และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องมีความรับผิดชอบต่อนักเรียน ครูต้องตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเอง

2) การเปลี่ยนแปลงโรงเรียนและการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา ประกอบด้วย (1) การสอนเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (2) สื่อการเรียนการสอนรวมความคิดเห็นและมุมมองของนักเรียน และ (3) การสนับสนุนของโรงเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน

3) สังคมเป้าหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรมคือการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงของสังคม การรักษาความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันของสังคม ดังนั้นการศึกษา

วาทิศักดิ์ โภชนกุล (2556) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมคือการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาซึ่งมีทั้งนักเรียนจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

เป้าหมายของพหุวัฒนธรรมศึกษาช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาเจตคติทางบวกต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม เจตคติทางลบและทัศนคติที่ติดตัวมาของผู้เรียน ซึ่ง Cortes (1996) เรียกว่า “หลักสูตรสังคม (Social Curriculum)” ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ความเชื่อ และทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคม เพราะฉะนั้นสถานศึกษาจะต้องมีกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับความเสมอภาคของสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมจะต้องช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา สถานศึกษาจะต้องช่วยสร้างความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีทักษะทางสังคมที่จะสามารถพิจารณาความแตกต่างของกลุ่มสามารถปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันและเรียนรู้ร่วมกันอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคม ส่งผลสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การเป็นสังคมแห่งพหุวัฒนธรรม

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า เป้าหมายของพหุวัฒนธรรมศึกษาจะมุ่งเน้นให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคม เกิดการยอมรับและเข้าใจในความแตกต่างของมิติต่างๆ ทางสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสำเร็จของสมาชิกในสังคม ทั้งนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์บนพื้นฐานของความแตกต่าง รวมถึงเกิดความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงและความเป็นไปของโลก

กล่าวโดยสรุป เป้าหมายของพหุวัฒนธรรมศึกษาเป็นการเน้นให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคม เกิดการยอมรับและเข้าใจในความแตกต่าง มีทักษะทางสังคม สามารถปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกัน และเรียนรู้ร่วมกันอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้น และมีความปรองดอง สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างได้อย่างมีความสุข

จากหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาทั่วไปและคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายด้านคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 องค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาทั่วไปและคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

คุณภาพการศึกษา	คุณภาพการศึกษาทั่วไป						คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม					
	แผนการศึกษาแห่งชาติ 2545-2559 (2545)	พรบ. การศึกษา แก้ไขเพิ่มเติม 2545 (2545)	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมศ. (2550)	การปฏิรูปการศึกษา 2552-2561 (2552)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554)	สมศ. รอบสาม 2554-2558 (2554)	เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2553)	สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553)	สุวิรัช ชูชัน (2555)	Banks (1994)	Cortes (1996)
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร												
1.1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร				/	/	/	/	/	/			
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์												
2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	/	/	/	/	/	/						
2.2 มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	/	/	/	/	/	/						
2.3 มีกระบวนการคิด คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้	/		/	/	/	/	/	/	/			
2.4 มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม			/	/	/							
2.5 มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำรงชีวิต	/		/	/	/	/						

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณภาพการศึกษา	คุณภาพการศึกษาทั่วไป					คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม						
	แผนการศึกษาแห่งชาติ 2545-2559 (2545)	พรบ. การศึกษา แก้ไขเพิ่มเติม 2545 (2545)	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส.มศ. (2550)	การปฏิรูปการศึกษา 2552-2561 (2552)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554)	ส.มศ. รอบสาม 2554-2558 (2554)	เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2553)	สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553)	สุริรัช ชูชื่น (2555)	Banks (1994)	Cortes (1996)
3. ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม												
3.1 มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ ความแตกต่าง ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา วัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3.2 มีความตระหนัก ขอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม							/	/	/	/	/	/
3.3 มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ							/	/	/	/	/	/
3.4 มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข			/	/		/	/	/	/	/	/	/
3.5 มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาค้นคว้าและการประกอบอาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

จากตาราง 2 สามารถสรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังคม
พหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนใน
สังคมพหุวัฒนธรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเป้าหมายหรือเกณฑ์
มาตรฐานของโรงเรียนและตามเกณฑ์ของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และ
มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีกระบวนการคิด
คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาได้ มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และ
มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต

3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ
ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และ
วัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย มีความตระหนัก
ยอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม
มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่
ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข และมีเจตคติที่ดี
มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

จากตาราง 2 สามารถสรุปเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้

ดังตาราง 3

ตาราง 3 องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาในสังคม
พหุวัฒนธรรม

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม หลักสูตร	1.1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตาม เกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร	ผลการเรียนรายวิชาต่างๆ ตามเกณฑ์ มาตรฐานของหลักสูตรกำหนด ได้แก่ - กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย - กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ - กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ - กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา - กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ - กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี - กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และ มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2.2 มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต 2.3 มีกระบวนการคิด คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ 2.4 มีความกระตือรือร้นและ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม 2.5 มีความสุขทางกาย ทางใจ ในการเรียนและการดำเนินชีวิต	2.1 - มีคุณธรรม จริยธรรม - มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2.2 - มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน - มีการแสวงหาความรู้ จากสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ - มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2.3 - มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ - มีทักษะการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ 2.4 - มีความกระตือรือร้น - มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม 2.5 - มีความสุขทางกาย ทางใจในการ เรียน - มีความสุขทางกาย ทางใจในการ การดำเนินชีวิต

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้
3. ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม	3.1 มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของบริบท พหุวัฒนธรรม และดำรงตนบน พื้นฐานความเป็นไทย	3.1 - มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม - ดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย
	3.2 มีความตระหนัก ขอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทาง วัฒนธรรม และมีความรู้สึก เชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม	3.2 - มีความตระหนัก ขอมรับ และเคารพ ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม - มีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม
	3.3 มีความเท่าเทียม มีความ เสมอภาค มีความยุติธรรม และ มีเสรีภาพ	3.3 - มีความเท่าเทียม - มีความเสมอภาค - มีความยุติธรรม - มีเสรีภาพ
	3.4 มีสุนทรียภาพ ทักษะในการ อยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับ ผู้อื่น และอยู่ในสังคม พหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข	3.4 - มีสุนทรียภาพ - มีทักษะในการอยู่ร่วมกัน - มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น - อยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมี ความสุข
	3.5 มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และ ทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ	3.5 - มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และมีทักษะ พื้นฐานต่อการศึกษาต่อ - มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และมีทักษะ พื้นฐานต่อการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 3 แนวคิดการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม

งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษาหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา คือการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเติบโตและมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาเป็นไปตามวัยและตามศักยภาพ ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จที่สำคัญที่จะให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

โครงสร้างการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งต่อมาได้มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจและการจัดการ พ.ศ. 2550 พิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการไปยังคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสถานศึกษาในอำนาจหน้าที่ของงานวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีรองผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดำเนินงาน และมาตรา 39 กล่าวถึงอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการของสถานศึกษาที่ต้องจัดการศึกษา จัดกระบวนการเรียนรู้ และกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สอดคล้องกับ Hoy และ Miskel (2008) ที่ถือว่างานวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการจัดการเรียนการสอนถือเป็นแก่นของการบริหาร โรงเรียนและถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกและถือเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูจะต้องมีความเข้าใจภารกิจของการบริหารวิชาการ เพื่อจะปฏิบัติและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามกฎกระทรวงในส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ การบริหารวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนา นักเรียน กระบวนการคุณภาพ การวางแผน และปรัชญาการศึกษา (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2551)

Lee และ Jame (1983) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการวางแผนงานด้านต่างๆ โดยการหาวิธีการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหาร

Sergiovanni และ other (2004) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการกำหนดปรัชญาการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ การจัดหาหลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร การจัดทำโครงการต่างๆ และการสร้างบรรยากาศในสถานศึกษา

กล่าวโดยสรุป การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการบริหารงานวิชาการตามขอบข่ายงาน 10 งาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจ และวิสัยทัศน์

3.2 หลักการของการบริหารงานวิชาการ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551) กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย

- 1) หลักประสิทธิภาพ คือ ผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยไม่เพิ่มการลงทุน เช่น นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตร โดยไม่ออกกลางคันและเรียนเกินเวลา
- 2) หลักประสิทธิผล คือ ผลผลิตที่ได้ตามจุดมุ่งหมาย เช่น นักเรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ และทักษะคุณภาพ
- 3) หลักความคุ้มค่า เป็นการได้ผลผลิตคุ้มค่าแก่การลงทุน
- 4) หลักนิติธรรม เป็นความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับซึ่งทุกคนต้องปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการยังต้องคำนึงถึง

- 1) หลักการพัฒนาคุณภาพ เป็นการบริหารสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ องค์ประกอบของคุณภาพที่เป็นตัวบ่งชี้คือผลผลิต ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้บุคลากรและผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจ พัฒนาศักยภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยอาศัยกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินผล

2) หลักการมีส่วนร่วม การพัฒนาในงานวิชาการต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการวิชาการ มีเป้าหมายสู่การพัฒนาคุณภาพ การมีส่วนร่วมต้องเริ่มจากการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมประเมินผล

3) หลักความเป็นวิชาการ หมายถึงลักษณะที่ครอบคลุมเนื้อหาของวิชาการ คือ หลักการพัฒนาหลักสูตร หลักการเรียนรู้ หลักการสอน หลักการวัดผล ประเมินผล หลักการนิเทศ และหลักการวิจัย ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์

4) ผู้บริหารงานวิชาการแต่ละงานและผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักว่าตนมีบทบาทเป็นผู้นำที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานเต็มความสามารถ การสร้างความรู้สึกที่ดีและการสร้างความศรัทธาต่องาน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จ

วิภาส ทองสุทธิ (2551) ได้กล่าวว่าจะต้องนำหลักกรรมมาภิบาล (Good Governance) มาบูรณาการให้เข้ากับการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1) หลักนิติธรรม (Rule of Law) ประกอบด้วย 7 หลักการ คือ หลักการแบ่งแยกอำนาจ หลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายตุลาการ และฝ่ายปกครอง ความชอบด้วยกฎหมายในเนื้อหา ผู้มีอำนาจตัดสินใจในหน่วยงาน มีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ และยึดหลักการทำงานภายใต้กฎระเบียบสูงสุด

2) หลักคุณธรรม (Ethic) ประกอบด้วย 3 หลักการ คือ การปลอดคอร์รัปชัน การปลอดการทำผิดวินัย และการปลอดการทำผิดมาตรฐานวิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณ

3) หลักความโปร่งใส (Transparency) ประกอบด้วย 3 หลักการ คือ ความโปร่งใสของโครงสร้างระบบงาน ระบบการให้ทุนให้โทษ และการเปิดเผยของระบบงาน

4) การมีส่วนร่วม (Participation) ประกอบด้วย 4 หลักการ คือ การให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และการพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนในการมีส่วนร่วม

5) หลักความพร้อมรับผิดชอบ (Accountability) ประกอบด้วย 6 หลักการ คือ การสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกัน การมีเป้าหมายชัดเจน การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ การมีระบบติดตามประเมินผล หน่วยงานมีการจัดการกับผู้ไม่มีผลงาน และหน่วยงานมีแผนสำรอง

6) หลักความคุ้มค่า (Value for the Buck) ประกอบด้วย 3 หลักการ คือ การประหยัด การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และความสามารถในการแข่งขัน

กล่าวโดยสรุป หลักการบริหารงานวิชาการ โดยใช้ประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และหลักความคุ้มค่า รวมทั้งหลักการพัฒนาคุณภาพ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความเป็นวิชาการ

3.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจาย อำนาจและการจัดการ พ.ศ. 2550

การบริหารวิชาการถือเป็นหัวใจของโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูต้องเข้าใจภารกิจของการบริหารวิชาการเพื่อปฏิบัติและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย ขอบข่ายงานการบริหารงานวิชาการ 17 งาน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการทั่วไป การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม และการบริหารงานวิชาการในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ รุ่ง แก้วแดง (2544), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544; 2553), กรมวิชาการ (2545 ก; ข; ค), กระทรวงศึกษาธิการ (2546; 2549; 2551; 2556), เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สุนทร โคตรบรรเทา (2552), อัญชลี ธรรมะวิจิตร (2552), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2554), นันทพล วิทยานนท์ (2555), อำนาจ วิทยานูวัตติ (2557) และ Banks (2001; 2002) และวิเคราะห์ขอบข่ายงานการบริหารงานวิชาการที่มีความสอดคล้องกับบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 10 งาน ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. การวางแผนงานด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม
7. การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม
8. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
9. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
10. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการทำให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นใน สังคมพหุวัฒนธรรม

หลักสูตรท้องถิ่นจัดการเรียนรู้ตามสภาพปัญหาหรือความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาการเรียนรู้อีก คือ 1) การสร้างองค์ความรู้ สาระแห่งสภาพปัญหา และการแก้ปัญหาเป็นองค์ความรู้ของตนเอง 2) การพัฒนาความสามารถ การวิเคราะห์สถานการณ์ และนำไปปฏิบัติได้ 3) การอยู่ร่วมกัน ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม การอยู่ร่วมกัน และ 4) การพัฒนาศักยภาพ ปรับปรุงบุคลิกภาพ มีเหตุผล และมีวิสัยทัศน์ (อัญชลี ธรรมะวิสิกุล, 2552)

การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการทำให้ความเห็นการพัฒนาสาระ หลักสูตรท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยผู้บริหารมีความเข้าใจในหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การพัฒนา หรือดำเนินการเกี่ยวกับการทำให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหรือการดำเนินการทำให้ความเห็นการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการศึกษวิเคราะห์สภาพปัญหาและ ความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การเปิดโอกาสให้บุคคลและ หน่วยงานในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดทำ รายวิชาใหม่ การปรับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหา และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการติดตามและประเมินผลการ ใช้หลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

2. การวางแผนงานด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเครื่องชี้แนวทางการ ปฏิบัติงาน เพื่อการปฏิบัติงานในอนาคตตามความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติก่อนหลัง การวางแผนงาน วิชาการในสถานศึกษา เพื่อให้ได้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การวางแผนงานด้านวิชาการในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการกำหนด คณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยคณะกรรมการมีตัวแทนจากชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ ของรัฐด้านความมั่นคง การกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาวิชาการ การเสนอแนะหลักสูตรเพิ่มเติม

การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลงาน การกำหนดกิจกรรมการใช้ทรัพยากร การบูรณาการกับฝ่ายต่างๆ ในสถานศึกษาในงานด้านวิชาการ รวมทั้งการประเมินผลและพัฒนาการวางแผนงานด้านวิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การวางแผนด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการโดยการกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนจากชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความมั่นคง การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การร่วมกันจัดทำนโยบาย แผนพัฒนาวิชาการ และแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการตามบริบทของโรงเรียนและชุมชนในสังคมพหุวัฒนธรรม การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การบูรณาการงานด้านวิชาการกับฝ่ายงานต่างๆ ของสถานศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาอาศัยความร่วมมือของบุคลากร โดยครูต้องมีคุณภาพ ซึ่งดำเนินการ โดย 1) การจัดประมวลการสอนอย่างมีขั้นตอน 2) วางแผนการสอน การทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความหลากหลายของนักเรียน 3) การจัดตารางสอนโดยคำนึงถึงความเหมาะสมรอบด้าน 4) การจัดชั้นเรียนตามผลการเรียน จัดตามรายชื่อและจัดแบบผสมผสาน 5) การจัดครูเข้าสอน จำเป็นต้องพิจารณาความเหมาะสม และ 6) การสอนซ่อมเสริม ทั้งก่อนการสอน ขณะทำการสอน และหลังการสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

Banks (2001) และ Banks (2002) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนแนวพหุวัฒนธรรมศึกษาไว้ใน 5 มิติ ดังนี้

1) การบูรณาการในเนื้อหา (Content Integration) คือการนำเนื้อหาวัฒนธรรมมาสอดแทรก บูรณาการในเนื้อหาที่สอนอยู่ โดยนำข้อมูลด้านวัฒนธรรมของนักเรียนมาอภิปรายร่วมกัน ซึ่งเหมาะสมกับการสอนวิชาทางด้านภาษาและสังคมศึกษาแล้วยังสามารถสอดแทรกในวิชาทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้ด้วย

2) กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (The Knowledge Construction Process) สถานศึกษาและครูส่งเสริมให้นักเรียนหาความรู้และอภิปรายเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เกิดความเข้าใจผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมที่ต่างจากตน

3) การลดอคติ (Prejudice Reduction) สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติและค่านิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน โดยการจัดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ 4 ประการ ดังนี้ (1) การเสริมแรงนักเรียน (2) การให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม (3) การปรับเปลี่ยนหลักสูตร และ (4) การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือและการติดต่อสัมพันธ์กัน

4) การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy) ในมิตินี้มุ่งเน้นให้ครูปรับวิธีการสอนที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมได้ประสบความสำเร็จในการเรียน โดยครูส่งเสริมให้นักเรียนจากกลุ่มต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

5) การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (An Empowering School Culture and Social Structure) การปรับวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน เสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปรับหลักสูตรและการสอน กิจกรรมเสริม และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกกลุ่ม

การจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการจัดการศึกษาแบบองค์รวม คือการบูรณาการและการสร้างองค์ความรู้ไปพร้อมกัน การลดอคติ การสอนที่ยึดหลักยุติธรรม และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความเสมอภาค เท่าเทียม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาและความรู้อันเป็นสากล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีความสามารถประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการโดยการส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ได้กำหนดการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กำกับ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้ 1) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลด้านสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น 2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 3) จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 4) นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการใช้หลักสูตร 5) นิเทศการใช้หลักสูตร 6) ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร และ 7) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาควรวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบสาระการเรียนรู้ บูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น สภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังจากนั้นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยต้องมีการบริหารจัดการ การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมอยู่เสมอ (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2554) และ กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า การจัดการเรียนการสอนตามบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อให้ส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของนักเรียนทุกคน โดยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมุ่งมั่นบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์ เข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่างหลากหลายและสามารถเข้าสู่สังคมได้อย่างมีความสุข โดยไม่แบ่งแยกชนชั้นวรรณะ

ประเด็นที่มีความสำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือการจัดกิจกรรมกลุ่มเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมศึกษาคือ การเรียนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการเรียนที่ครูฟังเสียงและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรม ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย จัดกระบวนการการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีความยืดหยุ่นและสมบูรณ์ทั้งในด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ จัดบรรยากาศการเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเข้มข้น โดยบูรณาการความรู้กับเนื้อหาในหลักสูตร ทั้งวิชาสามัญ และอาชีพ โดยจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ระดับชาติ ระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้งหลักสูตรตามความสนใจและความถนัด และพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพได้ และเสนอแผนนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อสันติสุข สอดคล้องกับนันทพล วิทยานนท์ (2555) กล่าวว่า เนื้อหาสาระการเรียนรู้ระดับชาติและระดับท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน หลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนทั้งหลักสูตรตามความสนใจและความถนัด ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา และเสนอแผนนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อสันติสุข

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตร ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้กล่าวถึงแนวการปฏิบัติในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การประยุกต์ใช้ความรู้และใฝ่รู้ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน 3) จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือ ช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร และ 4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม โดยมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและจัดการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียน ร่วมจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และเป็นการสืบสานภูมิปัญญาของท้องถิ่น เช่น การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนพุทธกับนักเรียนมุสลิม การจัดกิจกรรมลูกเสือเนตรนารี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสาธารณะของนักเรียน กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้จัดอบรมและพัฒนาผู้มีความรู้ประจำท้องถิ่นเพื่อยกระดับไปเป็นวิทยากรด้านภูมิปัญญาของท้องถิ่น และจัดอบรมวิชาชีพให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ บัญชี (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครูจัด กระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัด กิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่ สนใจ และการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา

6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม

พหุวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 26 ระบุว่า สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรม และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ดำเนินไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยมีเครื่องมือที่หลากหลาย ซึ่งการวัดผลเป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับบุคคลตามความ มุ่งหมายและเปรียบเทียบสิ่งที่จะวัด การประเมินผลเป็นการพิจารณาคุณค่าตามจริง เพื่อปรับปรุง การเรียนการสอนและระบบการบริหารใน โรงเรียน ซึ่งการเทียบโอนผลการเรียนเป็นการรับผู้เรียน เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา โดยพิจารณาจากผลการเรียนตามรายวิชา หน่วยกิต หรือสาระการเรียนรู้ และยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2545 ก)

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านการวัดผลและ ประเมินผล ดังนี้ 1) กำหนดระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา 2) ส่งเสริมการวัดผล และประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัด การเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ 3) ส่งเสริมการวัดผลและประเมินผล โดยประเมินตามสภาพจริง 4) จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นตาม แนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ และ 5) พัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

การวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาจะต้องกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐานการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา จัดทำหลักฐานเอกสารการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ดำเนินการวัดผลประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ เทียบโอนผลการเรียน และอนุมัติผลการเรียน จัดให้มีการประเมินผลทุกช่วงชั้น และจัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล มีการเทียบโอนผลการเรียน จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้อ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรจัดตั้งคณะกรรมการวัดและประเมินผล คือคณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 8 กลุ่มสาระ คณะกรรมการการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนเพื่อความคณะกรรมการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ดำเนินการควบคุมกำกับในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม และการรายงานผลการเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงจัดให้มีการเทียบโอนผลการเรียน การขออนุมัติจบการศึกษาของผู้เรียน (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม อย่างหลากหลาย การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การรายงานผลการเรียนของผู้เรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง และการเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

7. การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

การแนะแนวคือกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง ปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งต้องดำเนินการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม เคารพสิทธิ เสรีภาพ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ซึ่งครูแนะแนวต้องได้รับการอบรมทางการแนะแนว มีมนุษยสัมพันธ์ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และเก็บความลับได้ การแนะแนวมีความจำเป็นแก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม มีผลต่อความสำเร็จในชีวิต (กรมวิชาการ, 2545 ข)

การแนะแนวการศึกษาประกอบด้วยการจัดระบบและดำเนินการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพให้กับนักเรียน โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน และประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาหรือเครือข่ายการแนะแนวภายในพื้นที่ (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การแนะแนว มีแนวทางการดำเนินงานการจัดระบบการแนะแนวการศึกษา ประสานงานการดำเนินการแนะแนวของครู เพื่อให้การแนะแนวการศึกษาต่อประสบความสำเร็จ รวมถึงติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดความพร้อมในการศึกษาต่อหรือขาดความพร้อมการทำงาน และจัดทำรายงานประจำปีของงานแนะแนวทางการศึกษา (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการโดยการจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและเครือข่ายการแนะแนว และการติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

8. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคม

พหุวัฒนธรรม

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษานั้น สถานศึกษาต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปีและทุกๆ 5 ปี จะมีหน่วยงานภายนอกประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยจัด

ระบบโครงสร้างองค์กร กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตาม มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา พัฒนางานตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน ประสานความร่วมมือการประกันคุณภาพการศึกษากับหน่วยงานอื่นให้มีระบบและต่อเนื่อง (รุ่ง แก้วแดง, 2544)

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการ การศึกษาของสถานศึกษา การจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การจัดให้มีการ ประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องสนับสนุน ส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาและดำเนินการพัฒนางานตามแผน กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

อำนาจ วิชยานุวัติ (2557) ได้เสนอรูปแบบในการประกันคุณภาพในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ คือระบบประกันคุณภาพแบบ CoPSPAR ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นรูปแบบในการ ประกันคุณภาพในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มุ่งเน้นให้การศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้น ประกอบด้วย 1) Co: Context การจำแนกสิ่งต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา เช่น นโยบายทางการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศาสนา และวัฒนธรรม 2) P : Planning การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาที่สอดคล้องกับภารกิจเพื่อตอบสนองเป้าหมายคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ 3) S : Staff เป็นกลุ่มของบุคคลที่มีทักษะต่างๆ มีความเกี่ยวข้องซึ่งกัน โดยมีข้อตกลง วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย และแนวทางในการทำงานที่ทุกคนรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติงานมีความพอใจในการทำงาน 4) P : Process เป็นกระบวนการ ในระบบประกันคุณภาพ ซึ่งมีการทำงานที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง คือ การประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) A : Assessment การประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ เน้นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อสนเทศเพื่อตัดสินใจคุณค่าสิ่งหนึ่ง 6) R : Report การรายงานกระบวนการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ โดยการรวบรวมข้อมูลและศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานกับ เป้าหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยนำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแผนที่กำหนด

อำนาจ วิทยานูวัติ (2557) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อให้ระบบมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้ 1) การกำหนดมาตรฐานสถานศึกษาที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ท้องถิ่น สารการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ 2) การกำหนดวิธีดำเนินงานและนำข้อมูลสภาพจำเป็นของสถานศึกษามาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี 3) การให้ความรู้การดำเนินงานตามระบบและขอความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง 4) การจัดทำรอบและเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เหมาะสม หลากหลาย มีคุณภาพ 5) การตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม ตามวัตถุประสงค์ 7) การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพและรายงานคุณภาพการศึกษา และ 8) การนำผลการตรวจสอบมาพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการนิเทศติดตาม

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยผู้แทนจากชุมชนและผู้นำศาสนาเข้ามาร่วมด้วย เพื่อช่วยรับประกันองค์ความรู้ที่ได้รับจากชุมชนและศาสนา ดำเนินการให้มีการตรวจเยี่ยมภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผน และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการโดยการจัดโครงสร้างองค์กรให้รองรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีผู้แทนจากชุมชนและผู้นำศาสนา การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของสถานศึกษาและ สมศ. ซึ่งสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การตรวจเยี่ยมภายในและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เขตพื้นที่การศึกษา สมศ. และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

9. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยการศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา ความต้องการสนับสนุนด้านวิชาการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ว่า มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยบทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมวิชาการและความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งกำหนดไว้ใน มาตรา 24 คือ 1) จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ การคิดเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ คิดเป็น ทำเป็น และใฝ่รู้ 4) จัดการเรียนรู้โดยผสมผสานความรู้ให้สมดุล ปลูกฝังคุณธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) จัดบรรยากาศและสื่อในการเรียนรู้ และ 6) จัดการเรียนรู้โดยการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สถานศึกษาดำเนินการเสริม ความรู้และประสบการณ์ให้ชุมชน พัฒนาวิชาการและคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของ บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่นที่จัดการศึกษา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในการจัดการศึกษา โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการเพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการ โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทาง สังคมอื่นสนับสนุนและช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างชุมชน โดย ร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่น (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งการมีส่วนร่วม ในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชนช่วยแนวทางการบริหารงานตอบสนองความ ต้องการของผู้ปกครองและชุมชนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ โดยร่วมมือกับ บุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่น (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการ ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชน การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคณาภพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

10. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

สถานศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายอย่างเหมาะสมและพอเพียง โดยการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่เปิดกว้างให้บุคคลเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยเรียน การศึกษาทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งสิ่งเหล่านี้สถานศึกษาต้องจัดหาหรือจัดให้มีขึ้น โดยการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนางานวิชาการกับบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น (กรมวิชาการ, 2545 ค)

การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สถานศึกษาจะต้องวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา และการพัฒนางานด้านวิชาการ จัดทำ จัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและนักเรียนอย่างเพียงพอและหลากหลาย โดยประสานความร่วมมือกับบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น และประเมินผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาควรวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิตหรือจัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ โดยประสานความร่วมมือกับบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น และประเมินผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี (สุนทร โคตรบรรเทา, 2552)

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรกำหนดแผนการพัฒนาลือ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และควบคุม ดูแล และ กำกับให้มีการดำเนินงานได้ตามแผน แบ่งความรับผิดชอบห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวิชาการของ นักเรียน คือห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ และจัดทำรายงานผลของ การปฏิบัติการตามแผนและการใช้ห้องปฏิบัติการ และควรมีการพัฒนาและใช้ลือ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษาให้สอดคล้อง เหมาะสมกับบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ประเมินผลการพัฒนาลือ นวัตกรรม และเทคโนโลยี (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม ดำเนินการ โดยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ในการใช้ลือและเทคโนโลยีเพื่อการ จัดการเรีลรู้และการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การกำหนด แผนการพัฒนาลือ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม การควบคุม ดูแล และกำกับให้มีการดำเนินงานได้ตามแผนที่สอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ครูจัดหาและพัฒนาลือ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการ จัดการเรีลรู้และพัฒนางานวิชาการให้เพียงพอ หลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และการใช้ลือ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการเรีลรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม และการประเมินผลการใช้ลือ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 4 แนวคิดกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา

4.1 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

การยกระดับคุณภาพการศึกษาคือการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรีลตามหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการจัดการศึกษาตามหลักสูตร และมาตรฐานการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหาร สถานศึกษาและการพัฒนาการศึกษาหรือการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศ

สถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ (2552) ได้ดำเนินโครงการพัฒนาโรงเรียนเข้มแข็งด้วยการจัดการความรู้และส่งเสริมให้โรงเรียนดำเนินการบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเป็นระบบ หลากรูปแบบ ด้วยการนำผลการประเมินทบทวนระบบปีการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาปรับระบบใหม่ การจัดการความรู้เพื่อกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน วิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร และประสานงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังและติดตามแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย

1) การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดำเนินการ

โดยจัดการความรู้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร และการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหา

2) การจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดำเนินการ 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่คาดหวัง โดยกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล การแนะนำ ชูใจและเสริมแรง จัดกลุ่มนักเรียนแล้วสอนซ่อมเสริม จัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง กำหนดภาระงานที่ชัดเจน ครูเลือกใช้สื่อที่เน้นนวัตกรรมและเทคโนโลยี สอนเน้นกระบวนการคิด ใช้เทคนิควิธีสอนบูรณาการ และการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม ทั้งยังเสริมสร้างให้มีเจตคติที่ดีและกล้าแสดงออก การจัดการเรียนรู้โดยการออกแบบฝึกทักษะย่อยๆ และฝึกอย่างต่อเนื่อง ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย

รูปแบบที่ 2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสู่ความเป็นเลิศคือ การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนพิเศษและการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศ

รูปแบบที่ 3 การช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตรและลด 0 ร และ มส คือ คู่มือใกล้ชิดเพื่อปรับพฤติกรรมและให้โอกาสนักเรียน เพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร และการจัดหลักสูตรนอกระบบ

งานวิจัยของ พงษ์ฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2550) พบว่า มีกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยเครือข่ายวิจัยการศึกษา ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การพัฒนาครู กลยุทธ์การมีส่วนร่วม กลยุทธ์การค้นหาคำความต้องการ กลยุทธ์เครือข่าย กลยุทธ์การสร้างหุ้นส่วนในพื้นที่ (โรงเรียนพี่เลี้ยง) และกลยุทธ์กระบวนการจัดการความรู้

ขณะเดียวกัน สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้วิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษาคือกลยุทธ์การพัฒนาครู โดยการเสริมพลัง การประชุมวิชาการและการบูรณาการกลยุทธ์การมีส่วนร่วมและการทำงานแบบพหุภาคีของสถานศึกษา องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานทางการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา และกลยุทธ์ค้นหาความต้องการจำเป็นจากการใช้แบบสำรวจ ประชุมระดมสมอง พิจารณาสภาพปัจจุบัน ผลการประเมินของ สมศ. และผลของงานวิจัยในพื้นที่

เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) ให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้เรียนมากถึงร้อยละ 75 ซึ่งสถานศึกษาจะต้องตระหนักในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนคือ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใฝ่รู้ใฝ่เรียน และคิดเป็นทำเป็น ส่วนมาตรฐานด้านการมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ การมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตให้ความสำคัญเท่าเดิม (ไพรวลัย พิทักษ์สาถิ, 2552) จากการศึกษาแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยการนำแนวคิดทฤษฎีเชิงระบบมาเชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจและมีความชัดเจนในการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติอย่างยั่งยืน

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยมีการพัฒนาคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง อาจจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพไปตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้เด็กไทยเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุข จะได้ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีสันติ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน เศรษฐกิจมั่นคง สามารถร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

ถวิล อรัญเวศ (2557) ได้กล่าวถึงแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน และการเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สถานศึกษาต้องบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ สถานศึกษาต้องมีศักยภาพสูงในการแปลงนโยบายและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาและสามารถพัฒนาสถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตั้งแต่ระดับผู้บริหารการศึกษาจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งการยกระดับคุณภาพการศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งกระบวนการยกระดับคุณภาพการศึกษาเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้

4.2 กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา

4.2.1 ความหมายของกลยุทธ์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึงวิธีการหรือแผนการที่คิดขึ้นอย่างรอบคอบ มีลักษณะเป็นขั้นเป็นตอน มีความยืดหยุ่นพลิกแพลงได้ตามสถานการณ์มุ่งหมายเพื่อเอาชนะคู่แข่งขั้นหรือเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

Wright, Kroll และ Parmel (1998) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึงแผนของผู้บริหารระดับสูงที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์กร

Longman (2005) ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า เป็นแผนเฉพาะเพื่อนำสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเรื่องนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่ผ่านการวางแผนอย่างรอบคอบ มีขั้นตอนเพื่อนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย และกลยุทธ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารองค์กร ดังที่ พสุ เดชะรินทร์ (2553) กล่าวว่า กลยุทธ์คือหางเสือที่ช่วยกำหนดและกำกับทิศทางของเรือ และเปรียบเสมือนเครื่องยนต์ที่ช่วยให้การขับเคลื่อนเรือไปถึงจุดหมาย

4.2.2 ความสำคัญของกลยุทธ์

กลยุทธ์เป็นส่วนสำคัญในการผลักดันองค์กรสู่ทิศทางที่ถูกต้องและมั่นคง โดยการกำหนดกลยุทธ์มีกระบวนการและหลักการที่มีความละเอียดและรอบคอบรัดกุม (อนิวัช แก้วจันทร์, 2551) ซึ่งความสำคัญของกลยุทธ์ สรุปได้ดังนี้ คือ การกำหนดทิศทางที่มีความชัดเจนขององค์กร การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร องค์กรคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และการมุ่งเน้นผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.2.3 องค์ประกอบและกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

แนวคิดของ Kaplan และ Norton (1996, อ้างถึงใน พสุ เดชะรินทร์, 2549) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์มีกระบวนการในการพัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงอย่างมีศักยภาพ มีองค์ประกอบ 3 ประการที่สำคัญ คือ 1) กำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจน 2) การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ และ 3) การประเมินผลการปฏิบัติงานที่นำมาจากกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น

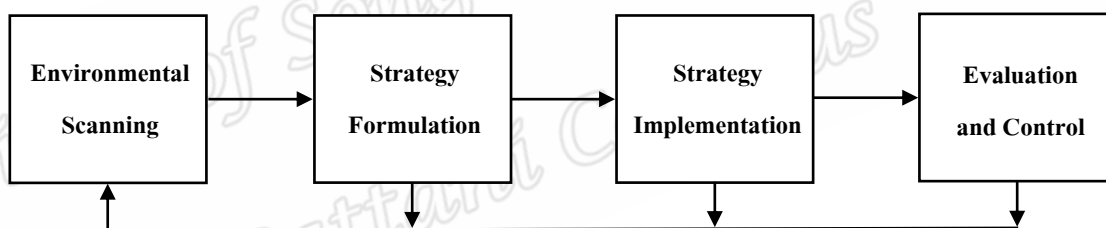
การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง ต้องมีกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถถ่ายทอดให้ผู้ปฏิบัตินำไปปฏิบัติได้จริงและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน และมีกระบวนการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานด้วยเครื่องมือประเมินผลการดำเนินงานเป็นการตรวจสอบกลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์และวิธีปฏิบัติมีความเหมาะสมต่อช่วงเวลา และสถานการณ์นั้นๆ และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

Wheelen และ Hunger (2012) กล่าวว่า องค์ประกอบของการบริหารเชิงกลยุทธ์นั้นจะต้องประกอบด้วยพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) การตรวจสอบสภาพแวดล้อมขององค์กร 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ และ 4) การประเมินผลและควบคุม ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบพื้นฐานในการบริหารเชิงกลยุทธ์

(ที่มา : Wheelen และ Hunger. (2012). *Strategic Management and Business Policy* (13th ed.).

New Jersey: Prentice Hall.)

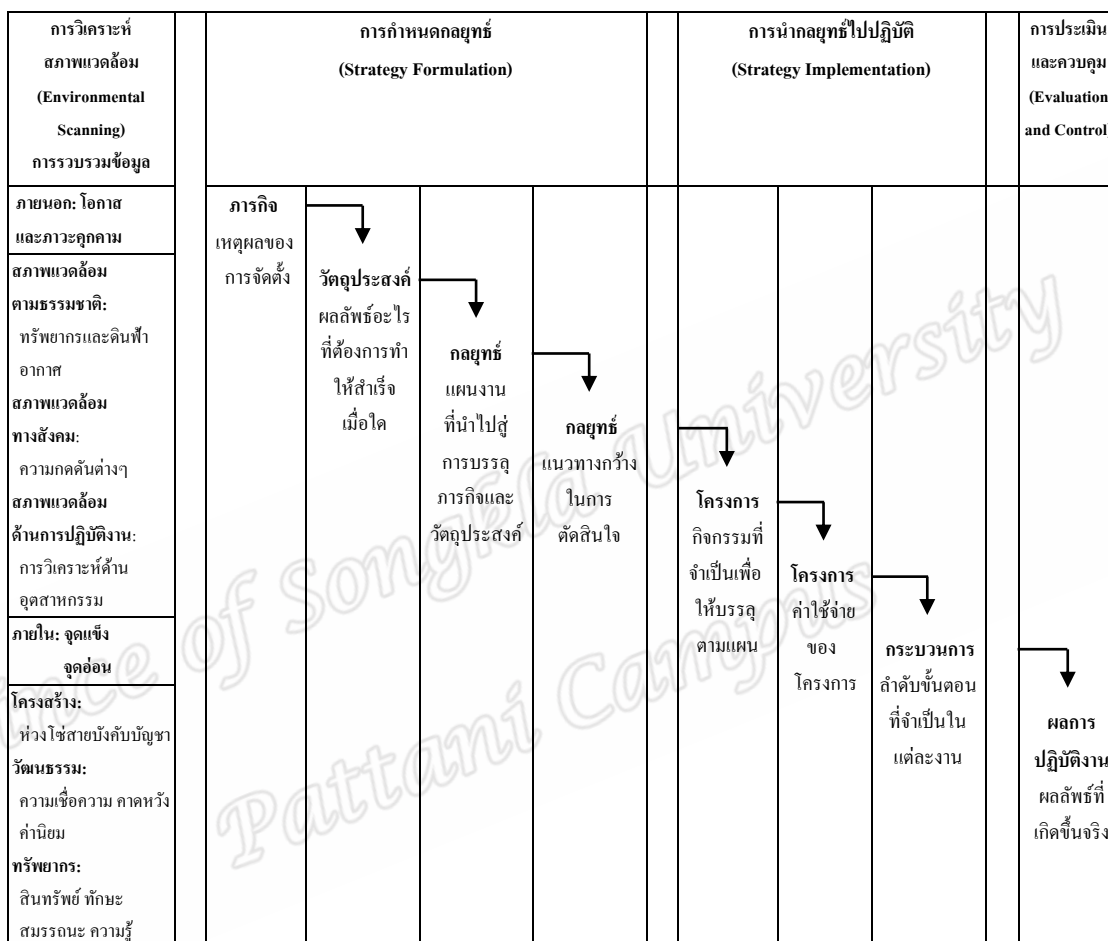
จากภาพประกอบ 4 แสดงองค์ประกอบพื้นฐานของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ของ Wheelen และ Hunger (2012) อธิบายถึงการตรวจสอบสภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นการตรวจสอบข้อมูล ประเมินองค์กร และเผยแพร่สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อองค์กรทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญทางกลยุทธ์ การกำหนดอนาคตขององค์กรต้องทราบถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในที่สำคัญต่อองค์กรคือ การ SWOT Analysis เป็นองค์ประกอบทางกลยุทธ์สำหรับองค์กร

สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเป็นจุดแข็งและจุดอ่อนภายในองค์กรที่สามารถเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในโครงสร้างองค์กรและบริบทของการทำงานภายในองค์กรที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในระยะสั้นของการจัดการที่อยู่ในระดับสูง ส่วนจุดแข็งขององค์กรจะทำให้เกิดสมรรถนะที่สำคัญภายในองค์กรที่ใช้เป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรได้ ซึ่ง Wheelen และ Hunger (2012) ได้อธิบายการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามรูปแบบพื้นฐาน ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 รูปแบบพื้นฐานในการบริหารเชิงกลยุทธ์

(ที่มา : Wheelen และ Hunger. (2012). *Strategic Management and Business Policy* (13th ed.).

New Jersey: Prentice Hall.)

4.2.4 การพัฒนากลยุทธ์

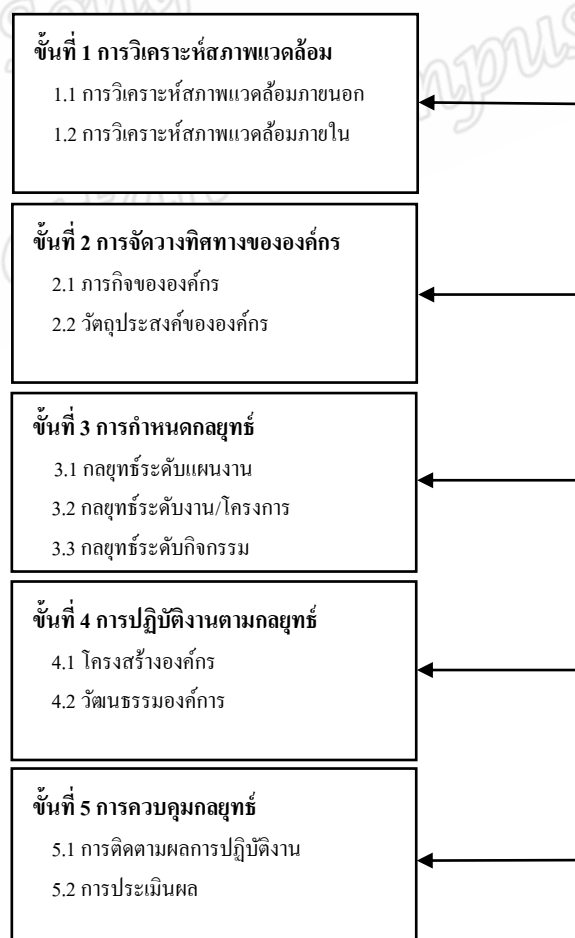
Certo และ Peter (1991) กล่าวว่า การจัดการกลยุทธ์เป็นกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์กรสามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมและเสนอขั้นตอนการจัดการกลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอน คือ

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง-จุดอ่อน” ภายในองค์กรและ “โอกาส-อุปสรรค” จากภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมาและที่จะเป็นเงื่อนไขในอนาคต

- 2) การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing Organization Direction) โดยพิจารณาภารกิจขององค์กร เน้นเหตุผลการมีองค์กร เป้าประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากองค์กร
- 3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่างๆ
- 4) การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategic Implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์กรและวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่พึงประสงค์
- 5) การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control) โดยทำการติดตามผลปฏิบัติงานและทำการประเมินผลกระบวนการและประเมินผลสำเร็จขององค์กร

ภาพประกอบ 6 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

(ที่มา : Certo และ Peter, (1991). *Strategic Management : Concept and Applications*. New York: McGraw-Hill.)

Wheelen และ Hunger (2004) เสนอขั้นตอนการพัฒนากลยุทธ์ 2 ขั้นตอน ซึ่งมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง ประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพแวดล้อมและการกำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1) การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental Scanning)

การพัฒนากลยุทธ์เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยเชิงกลยุทธ์ทั้งปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งวิธีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่นิยมใช้กันมากคือ การวิเคราะห์ SWOT โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร ได้แก่ โครงสร้าง วัฒนธรรม และทรัพยากร ซึ่งจุดแข็งที่สำคัญกลายเป็นความสามารถหลัก ที่สามารถนำมาใช้สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ในระยะเวลานานสั้น มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีผลกระทบโดยตรงต่อองค์กร ได้แก่ นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และเทคโนโลยี

2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

การกำหนดกลยุทธ์คือการจัดทำแผนระยะยาวเพื่อนำมาใช้บริหารงานให้เหมาะสมกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่กำลังเกิดขึ้น โดยกำหนดเป็นพันธกิจขององค์กร กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Strategies) และการกำหนดนโยบาย (Policy) เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการกำหนดกลยุทธ์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก โดยการใช้วิธี SWOT Matrix จากการศึกษาวิธีการดังกล่าวของ Wehrich และ Koontz (2005) พบว่ามีแนวคิดที่สำคัญ ดังนี้

- (1) กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งภายในเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาสภายนอก
- (2) กลยุทธ์ ST เป็นกลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งจัดการกับภาวะคุกคาม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มศักยภาพขององค์กรและป้องกันภาวะคุกคามภายหลัง
- (3) กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่จะลดจุดอ่อนและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาโดยอาศัยสภาพแวดล้อมภายนอก
- (4) กลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อลดจุดอ่อนและภาวะคุกคาม

แนวคิดข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Wheelen และ Hunger (2004) กล่าวว่าการกำหนดกลยุทธ์จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการเชื่อมโยงมุมมองทั้ง 4 ด้านเข้าด้วยกัน ดังนี้

- 1) กลยุทธ์ SO พิจารณาถึงวิธีการที่องค์กรจะใช้จุดแข็งภายในเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากโอกาส
- 2) กลยุทธ์ ST พิจารณาจุดแข็งขององค์กร หาวิธีหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม
- 3) กลยุทธ์ WO การเอาประโยชน์จากโอกาส หาทางเอาชนะจุดอ่อน
- 4) กลยุทธ์ WT พิจารณาการตั้งรับ ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

ภาพประกอบ 7 SWOT Matrix สำหรับการกำหนดกลยุทธ์

(ที่มา : Wehrich และ Koont. (2005). *Management : global perspective*. Singapore: McGraw-Hill.)

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
โอกาส (O)	SO Maxi-Maxi เป็นกลยุทธ์ที่มีศักยภาพในการประสบความสำเร็จสูงสุด โดยการใช้ประโยชน์จากจุดแข็งขององค์กร เพื่อให้ได้ประโยชน์จากโอกาสภายนอกมากที่สุด	WO Mini-Maxi เป็นกลยุทธ์เพื่อเอาชนะจุดอ่อนให้ได้รับประโยชน์จากโอกาสภายนอก
ภาวะคุกคาม (T)	ST Maxi-Mini เป็นกลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็งเพื่อจัดการกับภาวะคุกคามหรือหลีกเลี่ยงปัญหา	WT Mini-Mini เป็นกลยุทธ์เพื่อลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม เช่น การลดค่าใช้จ่าย การระดมทุนใหม่หรือการรวมธุรกิจ

นอกจากนี้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ได้กล่าวถึงการเลือกทางเลือก ภายหลังจากประเมินสภาพแวดล้อม ที่มักพบว่าเป้าหมายที่ต้องการบรรลุอยู่ภายใต้ 3 สถานะ ได้แก่ สถานะที่แน่นอน สถานะที่ไม่แน่นอน และสถานะที่มีความเสี่ยง ดังนี้

1) สถานะที่แน่นอน หมายถึง สถานะที่สามารถควบคุมและไม่มี เหตุการณ์ไม่คาดฝัน เพราะมีข้อมูลเพียงพอในการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

2) สถานะที่ไม่แน่นอน หมายถึง สภาพความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่มี อยู่กับข้อมูลที่ต้องการ โดยข้อมูลที่มีอยู่นั้นน้อยกว่าที่ต้องการ จึงไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการ ตัดสินใจ เพราะหากตัดสินใจไปอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

3) สถานะที่มีความเสี่ยง หมายถึง สถานะที่แทบจะไม่สามารถคาดการณ์ ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จึงไม่สามารถวางแผนในระยะยาวได้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสถานะที่แน่นอนให้เลือกทางเลือกที่ปราศจากความเสี่ยงและให้ผลตอบแทนสูงสุด ในสถานะที่มีความเสี่ยงหรือมีความไม่แน่นอนให้เลือกทางเลือกโดยอาศัยหลักการตัดสินใจ ดังนี้

(1) กฎการสูญเสียที่น้อยที่สุด (Minimax Loss Rule) คือทางเลือกที่ สูญเสียผลประโยชน์น้อยที่สุดและมีโอกาสได้มากที่สุด

(2) กฎการได้มากที่สุดของระดับต่ำที่สุด (Maximin Gain Rule) คือทางเลือกที่ไม่ต้องเสี่ยง แม้ว่าจะได้น้อย

(3) กฎการได้รับมากที่สุด (Maximax Gain Rule) คือทางเลือกที่ มุ่งจะได้รับมากที่สุด โอกาสเสี่ยงต่อความล้มเหลวสูง คาดการณ์อนาคตยาก มีความไม่แน่นอนสูง

(4) กฎการได้ทั้งสองฝ่าย (Maximum Joint Gain) เป็นทางเลือก แบบชนะ-ชนะ คือทางเลือกการแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นการกำหนดกลยุทธ์ต้องคำนึง ถึงหลักการตัดสินใจ เพื่อให้การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

กล่าวโดยสรุป การกำหนดกลยุทธ์ด้วยวิธีการใช้ข้อมูลจากตาราง SWOT Matrix นั้นเป็นการสังเคราะห์ที่ทำให้ได้กลยุทธ์ที่ตรงประเด็น ชัดเจน และทำต่อการพัฒนา ศักยภาพเชิงรุกขององค์กร โดยกลยุทธ์ SO เน้นการใช้จุดแข็งในองค์กรร่วมกับโอกาสที่เอื้อจาก ภายนอก ดึงความโดดเด่นขององค์กรมาใช้ได้อย่างเต็มที่ กลยุทธ์ WO เป็นวิธีการที่จะลดจุดอ่อน ภายในองค์กร โดยใช้ข้อได้เปรียบจากภายนอกมาแก้ไข กลยุทธ์ ST เป็นวิธีการเสริมจุดแข็งภายใน ก่อนเพื่อป้องกันภาวะคุกคามจากภายนอก ส่วนกลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ที่แสดงถึงความพยายามลด จุดอ่อนภายในองค์กร ในลักษณะการตั้งรับและหาวิธีที่จะหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดจาก ภายนอก โดยหลักการตัดสินใจเลือกแนวทางเพื่อกำหนดกลยุทธ์จะต้องคำนึงถึงกฎการสูญเสียที่ น้อยที่สุด กฎได้มากที่สุดของระดับต่ำที่สุด กฎการได้รับมากที่สุด และกฎการได้ทั้งสองฝ่าย

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความแตกต่าง

การจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) ของความต้องการจำเป็นคือขั้นตอนที่ทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ เนื่องจากการนำความต้องการจำเป็นมาเรียงลำดับ ตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย ดังนี้

การจัดลำดับความสำคัญจะต้องพิจารณาทั้งด้านความเที่ยงและความตรง โดยตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดลำดับ คือ 1) ขนาดของความแตกต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสนับสนุนหรืออุปสรรคต่อความต้องการจำเป็น 3) ระดับความยากง่ายในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น 4) การประเมินความเสี่ยง 5) ผลกระทบที่อาจจะเกิดกับส่วนอื่นของระบบ 6) ค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหา และ 7) องค์ประกอบอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Witkin และ Alschuld, 1995)

การจัดลำดับความสำคัญสามารถเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ใช้ได้กับข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมีวิธีการที่หลากหลาย นักวิชาการหลายท่านได้เสนอวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้ผลที่สอดคล้องกับสภาพจริงมากที่สุด โดยมีแนวคิดที่สำคัญคือ การให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การจัดเรียงลำดับความสำคัญ และการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ เทคนิควิธีที่นิยมใช้ ได้แก่ เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญสำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดี่ยวและรูปแบบการตอบสนองคู่ ในที่นี้จะนำเสนอเฉพาะแบบการตอบสนองคู่

เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่

รูปแบบการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) มักใช้กับแบบสอบถามในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ระบุระดับของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถจัดเป็นกลุ่มวิธีการตามหลักการที่ใช้ ได้แก่ กลุ่มวิธีที่ใช้หลักประเมินความแตกต่าง กลุ่มวิธีที่ใช้หลักการของการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีหลายส่วนประกอบ และกลุ่มวิธีกำหนดน้ำหนักความต้องการจำเป็น ซึ่งวิธีจัดลำดับความสำคัญที่นิยมใช้ในการหาความสำคัญเพื่อสร้างกลยุทธ์นั้นคือวิธีการในกลุ่มวิธีใช้หลักประเมินความแตกต่าง (ณิชา นิมทองดี, 2557)

กลุ่มวิธีที่ใช้หลักประเมินความแตกต่าง

วิธีการใช้หลักประเมินความแตกต่างเป็นวิธีที่มีรากฐานจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (I = Importance) ของข้อความนั้น มาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อยุทธการนั้น ได้รับระดับสัมฤทธิ์ผล (D= Degree of Success) ที่อยู่ในขณะนั้น สูตรในการคำนวณมีหลายวิธี วิธีที่นิยมนำมาใช้คือ วิธี Priority Needs Index (PNI) ซึ่งเป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่พัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ Priority Needs Index (PNI) ซึ่งดัดแปลงจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์กับสภาพปัจจุบัน (Mean Difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

$$PNI = (I-D) \times I$$

สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้ปรับปรุงสูตร PNI ดั้งเดิม ด้วยวิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ซึ่งเป็นดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ใช้หลักประเมินความแตกต่างเป็นวิธีที่หาค่าผลต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ (I-D) แล้วหารด้วยค่าของสภาพที่พึงประสงค์ (D) เพื่อควบคุมขนาดความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไปและให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าดัชนีความสำคัญ

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

I แทน ค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
I แทน คะแนนเฉลี่ยตามสภาพที่คาดหวัง คือสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

D แทน คะแนนเฉลี่ยตามสภาพปัจจุบัน คือสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กล่าวโดยสรุป การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม สามารถหาโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของเรื่องที่จะศึกษา

แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ข้างต้นที่กล่าวไว้นั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ สุวิมล ว่องวาณิช (2550), Weihrich และ Koontz (1990) และ Wheelen และ Hunger (2012) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมนอก โดยการ SWOT Analysis จากการใช้ค่า PNI
- 2) การร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (Strategy Formulation) โดยการ SWOT Matrix
- 3) การพัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวิธีการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 3 สร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาทั่วไปและคุณภาพการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552), กระทรวงศึกษาธิการ (2553), สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553), สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2554),

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554), สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554), สุทธิชัย ชูชื่น (2555), Banks (1994) และ Cortes (1996) ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

1.2 ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และมีความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์ และมีผลงานวิชาการที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา การบริหารสถานศึกษา และพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 คน และกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาหรือรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ที่ดูแลกลุ่มนิเทศ ติดตามผล และประเมินผล หรือศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบเรื่องการยกระดับคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในระดับดีมากของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

3) ครูหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในระดับดีมากของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

4) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ระดับดีมากของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

5) นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษาและมีผลงานวิชาการทางด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 2 คน

ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประชุมสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม

1) เครื่องมือในการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

สรุปโครงร่างวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ กรอบแนวคิดของการวิจัย และขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตารางวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2) การสร้างเครื่องมือ

ศึกษาแบบบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนำองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใส่ในแบบบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยนำองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินยืนยันและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

2) ผู้วิจัยบันทึกการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงในแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาประมวลข้อสรุป ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ผู้วิจัยสรุปผลการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้แก่ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายองค์ประกอบ เพื่อหามติในการยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2) สรุปผลการยืนยันและเพิ่มเติมองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และข้อเสนอแนะที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.1.1 ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต15 จำนวน 46 โรงเรียน ได้แก่

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี จำนวน 17 โรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 12 โรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 17 โรงเรียน

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ
ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยจากโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 46 โรงเรียน ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาและผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย แยกรายจังหวัด

โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	ประชากร	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี	17	51
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา	12	36
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส	17	51
รวม	46	138

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการ
ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัยส่งเอกสารไปยังประชากร จำนวน 46 โรงเรียน โดยแจกแบบสอบถามให้ผู้ข้อมูลในแต่ละ
โรงเรียนคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ
ครูหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน
1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น จำนวน 3 ฉบับ

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยสร้างกรอบแนวคิด
ของการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงาน
วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2) การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิดเบื้องต้นกำหนดข้อคำถามในแบบสอบถามและ
มีกระบวนการตรวจสอบเครื่องมือในด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณา
ความถูกต้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน การตรวจสอบพิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) ของ Rovinelli และ Hambleton (1977, อ้างถึงใน ศิริชัย กาณจนวาสี, 2552) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยในค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.0 จากนั้นนำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา แล้วปรับปรุงเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ 0.6-1.0

3) การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbrach (Stanley และ Hopkins, 1990) โดยทดลองสอบถามกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่ใช้จริงคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 30 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ที่ระดับ 0.98

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 และผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเองตามที่นัดหมาย

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่และร้อยละ
- 2) แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกำหนดคะแนนของคำตอบในแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตมาก

3 หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตน้อย

1 หมายถึง ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตน้อยที่สุด

3) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลผล (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับน้อยที่สุด

4) ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสำคัญความต้องการจำเป็นจากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก และการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้โปรแกรมคำนวณเพื่อหาค่าความต้องการจำเป็น กำหนดโดยวิธีแบบปรับปรุงที่เป็นผลต่างตาม โมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) โดยใช้ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ซึ่งมีสูตรการคำนวณ คือ

$$PNI_{Modified} = (I-D) / D$$

I (Importance) หมายถึง ระดับสภาพที่พึงประสงค์

D (Degree of Success) หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบัน

และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.5 จัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย

1) วิธีการวิเคราะห์เมทริกซ์ (Matrix Analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พึงประสงค์ (เกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพปัจจุบัน จุดที่ใช้ในการแบ่งเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด-ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ประเมินว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

2) พิจารณากลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เป็นจุดอ่อนของสถานศึกษา แสดงว่ามีความต้องการจำเป็นที่ต้องการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงต้องนำข้อมูลนั้นมาพิจารณาในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะจัดหรือลดจุดอ่อน สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ปานกลาง และที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ จะเป็นจุดแข็งของสถานศึกษา (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

2.2 ศึกษาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.2.1 สัมภาษณ์เพื่อหาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

2) ครูหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

3) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพคือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การสร้างเครื่องมือการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำประเด็นคำตอบจากขั้นตอนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณมา

ตั้งเคราะห์เป็นข้อคำถามในการจัดทำแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์โดยอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา จำนวน 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้ได้แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการนัดวัน เวลาที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญปฏิบัติงานอยู่ โดยเมื่อเข้าสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการเก็บรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้ด้วย ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1.30-2 ชั่วโมง

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิเคราะห์โดยมีการตรวจสอบและตีความข้อมูลตลอดระยะเวลาขณะที่ปฏิบัติการสัมภาษณ์ มีการจัดทำบันทึกภาคสนามไว้อย่างละเอียดและเป็นระบบ ตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้กำหนดไว้อย่างกว้างเพื่อตอบปัญหาการวิจัย สำหรับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการจำแนกประเภทข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ขั้นตอนที่ 3 สร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.1 วิเคราะห์ SWOT Matrix เพื่อหาแนวทางดำเนินการของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) + โอกาส (Opportunities) และ จุดอ่อน (Weaknesses) + ภาวะคุกคาม (Treats) เพื่อลดหรือขจัดจุดอ่อน

3.2 สัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางดำเนินการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.2.1 สัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางดำเนินการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

2) ครูหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

3) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การสร้างเครื่องมือการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำประเด็นจากแนวทางดำเนินการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยวิธี SWOT Matrix มาสังเคราะห์เป็นข้อคำถามในการจัดทำแบบสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง มีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์โดยอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้ได้แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการนัดวัน เวลาที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและขอหนังสือจาก ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญปฏิบัติงานอยู่ โดยเมื่อเข้าสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการเก็บรักษา ความลับของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้ด้วย ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1.30-2 ชั่วโมง

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิเคราะห์โดยมีการตรวจสอบและ ตีความข้อมูลตลอดเวลาขณะที่ปฏิบัติการสัมภาษณ์ มีการจัดทำบันทึกภาคสนามไว้อย่างละเอียด และเป็นระบบ ตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้กำหนดไว้อย่างกว้างเพื่อตอบปัญหาการวิจัย สำหรับ วิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์ ใช้วิธีการจำแนกประเภทข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

3.3 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการวิเคราะห์ และประมวลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม จากการวิเคราะห์ความสำคัญ ความต้องการ จำเป็นจากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม แนวทางดำเนินการและกลยุทธ์จากการ SWOT Matrix และการสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)

3.4 การตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็น ไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา การบริหาร สถานศึกษา และพหุวัฒนธรรมศึกษา รวมถึงมีความรู้ ความสามารถ และมีผลงานวิชาการที่เกี่ยวกับ การบริหารการศึกษา การบริหารสถานศึกษา และพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 12 คน และกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาหรือรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ที่ดูแลกลุ่มนิเทศ ติดตามผลและประเมินผล จำนวน 1 คน
 - 2)ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบการยกระดับคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน
 - 3) ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน
 - 4) ครูหัวหน้างานวิชาการของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน
 - 5) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) สูงสุดของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน
 - 6) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพหุวัฒนธรรมศึกษาและมีผลงานวิชาการทางด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 2 คน
- ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประชุมสนทนากลุ่มเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 2) โดยผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์

- 1) เครื่องมือในการประเมินความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์ ได้แก่

สรุปโครงร่างวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ กรอบแนวคิดของการวิจัย และขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ข้อมูลวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ในรูปแบบ SWOT Matrix ที่นำมากำหนดกลยุทธ์

ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แบบประเมินความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์

2) การสร้างเครื่องมือ

ศึกษาแบบประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนำกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และแนวทางดำเนินการมาใส่ในแบบประเมินตามหัวข้อ ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์

3.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำร่างกลยุทธ์ฯ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน โดยใช้แบบประเมินกลยุทธ์และรับคืนด้วยตนเองตามวันเวลาที่กำหนด

นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข และกำหนดร่างกลยุทธ์ฯ 1 นำเสนอในการประชุมสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินโดยใช้แบบประเมินความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์

3.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินกลยุทธ์ของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาประมวลข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และแนวทางดำเนินการ โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลผล (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นระดับน้อยที่สุด

3.4.5 สรุปผลข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดเทปบันทึกเสียงของผู้ร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

3.5 นำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการประเมินด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 นำกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เสนออาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาและให้ความคิดเห็น และแก้ไขและปรับปรุงกลยุทธ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

3.5.2 สรุปเป็นกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และดำเนินการ จัดทำรายงานผลการวิจัยเพื่อนำเสนอคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

3.5.3 นำเสนอ เผยแพร่ และขยายผลกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ในเวทีการประชุมทางวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยให้ ผู้เข้าร่วมการประชุมวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลยุทธ์สามารถนำกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

3.6 ปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการวิจัย	ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ
ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้	ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาทั่วไปและคุณภาพ การศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และ ตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
	สนทนากลุ่มเพื่อขึ้นชั้นและเพิ่มเติมองค์ประกอบ ของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของ การบริหารงานวิชาการในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะ คุกคามของการบริหารงานวิชาการใน สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้
	ศึกษาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงาน วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	
ขั้นตอนที่ 3 สร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้	วิเคราะห์ SWOT Matrix เพื่อหาแนวทางดำเนินการ ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	แนวทางดำเนินการ กลยุทธ์รอง และ กลยุทธ์หลักของการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)
	สัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางดำเนินการของกลยุทธ์ การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	
	ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	
	ตรวจสอบร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 2)
	นำเสนอกกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในการประชุมทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้ โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ฉบับสมบูรณ์)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 46 โรงเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และการประชุมผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน และการสังเคราะห์เนื้อหา เอกสาร รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตอนที่ 3 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามขั้นตอนการวิจัยขั้นต้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีกระบวนการคิด คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาได้ มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และมีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต

3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ มีความรู้ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย มีความตระหนัก ยอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข และมีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

ขั้นตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
เพื่อยืนยันและเพิ่มเติมคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ผลการสนทนากลุ่มพบว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร เพราะนักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมเรียนหลักสูตรทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการและคาดหวังให้นักเรียนดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุขอีกด้วย ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ผลการสนทนากลุ่ม สรุปว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การวัดและประเมินคุณภาพของนักเรียนในเบื้องต้น เพราะนักเรียนในประเทศไทยต้องเรียนหลักสูตรเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องมีผลการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการด้วยเช่นกัน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการสนทนากลุ่ม สรุปว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อสร้างให้นักเรียนมีคุณภาพด้านคุณลักษณะของนักเรียนและด้านการเรียนรู้ ซึ่งประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมาที่ครอบคลุมครบถ้วนแล้วทั้งตามกรอบของ พรบ. การศึกษาและกรอบกระทรวงศึกษาธิการ”ศึกษานิเทศก์ คนที่ 1

3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการสนทนากลุ่ม สรุปว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านมีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปเป็นข้อมูลเพิ่มเติมและแสดงไว้ในองค์ประกอบย่อยด้านทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแล้ว

“ผมเห็นด้วยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้คุณภาพชีวิตของผู้คนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ดีขึ้น ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์และปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของครอบครัวและชุมชนได้ ดังนั้นในทุกภาคส่วนร่วมมือกันสร้างให้นักเรียนเกิดทักษะนี้” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 2

ผลการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่ม ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 5 สรุปองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ของคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร	- มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2.2 มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2.3 มีกระบวนการคิด คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ 2.4 มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม 2.5 มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต
3. ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม	3.1 มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย 3.2 มีความตระหนัก ยอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม 3.3 มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ 3.4 มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข 3.5 มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย เศรษฐกิจพอเพียง และการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ 10 งาน คือ

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
2. การวางแผนงานด้านวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
7. การแนะแนวในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
8. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
9. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั ว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม
10. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ในการจัดกลุ่มของประเด็นจากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ค่าดัชนี
PNI_{Modified} เป็นตัวจัดกลุ่มความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังตาราง 6-15

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนา
หรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความสำคัญการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ในสังคมพหุวัฒนธรรม

1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ในสังคมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน	
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล		
1.1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและ ความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม	3.37	0.73	ปาน กลาง	4.11 0.68 มาก	0.21	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
1.2 การเปิดโอกาสให้บุคคลและหน่วยงานใน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	3.35	0.79	ปาน กลาง	4.24 0.64 มาก	0.26	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
1.3 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	3.34	0.71	ปาน กลาง	4.40 0.64 มาก	0.31	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
1.4 การจัดทำรายวิชาใหม่ การปรับกิจกรรม การเรียนรู้โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหา และ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพ ท้องถิ่นและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	3.42	0.72	ปาน กลาง	4.42 0.65 มาก	0.29	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
1.5 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	3.31	0.77	ปาน กลาง	3.98 0.66 มาก	0.20	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.36	0.74	ปาน กลาง	4.23 0.67 มาก	0.25	

จากตาราง 6 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาหรือ การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.25$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคม พหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

1.1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่น ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.21$)

1.2 การเปิด โอกาสให้บุคคลและหน่วยงานในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมใน การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.26$)

1.3 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.31$)

1.4 การจัดทำรายวิชาใหม่ การปรับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเพิ่มเติม รายละเอียดเนื้อหา และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.29$)

1.5 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.20$)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) พบว่า ไม่มีจุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง)

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการวางแผน
 ด้านวิชาการในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

2) การวางแผนด้านวิชาการ ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน	
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล		
2.1 การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ที่ประกอบด้วยตัวแทนจากชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความมั่นคง	3.18	0.84	ปาน กลาง	3.78 0.80	มาก 0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาด้าน วิชาการในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรมของ โรงเรียน	3.27	0.72	ปาน กลาง	4.11 0.65	มาก 0.25	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.3 การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การพัฒนาการบริหารงานวิชาการในบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.41	0.74	ปาน กลาง	4.00 0.67	มาก 0.17	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.4 การร่วมกันจัดทำนโยบาย แผนพัฒนา วิชาการ และแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการตาม บริบทของโรงเรียนและชุมชนในสังกัด มพหุวัฒนธรรม	3.34	0.86	ปาน กลาง	4.07 0.77	มาก 0.21	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.5 การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้าน วิชาการในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.48	0.76	ปาน กลาง	4.18 0.61	มาก 0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.6 การบูรณาการงานด้านวิชาการกับฝ่ายงาน ต่างๆ ของสถานศึกษาในบริบทสังกัด มพหุวัฒนธรรม	3.15	0.70	ปาน กลาง	4.04 0.80	มาก 0.28	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
2.7 การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.42	0.76	ปาน กลาง	4.07 0.65	มาก 0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.32	0.78	ปาน กลาง	4.04 0.72	มาก 0.21	

จากตาราง 7 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังกัด
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการวางแผนด้าน
 วิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.21$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
 วิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ด้านการวางแผนด้านวิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

2.1 การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนจาก
 ชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความมั่นคง ($PNI_{Modified} = 0.19$)

2.2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาด้านวิชาการในบริบทสังคม
 พหุวัฒนธรรมของโรงเรียน ($PNI_{Modified} = 0.25$)

2.3) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารงาน
 วิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.17$)

2.4) การร่วมกันจัดทำนโยบาย แผนพัฒนาวิชาการ และแผนปฏิบัติงานด้าน
 วิชาการตามบริบทของโรงเรียนและชุมชนในสังกัดพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.21$)

2.5) การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคม
 พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

2.6) การบูรณาการงานด้านวิชาการกับฝ่ายงานต่างๆ ของสถานศึกษาใน
 บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.28$)

2.7) การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติ
 งานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

**จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) พบว่า จุดอ่อน (ไม่มีความต้องการจำเป็น
 กลุ่มสูง)**

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการจัดการ
 เรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล	
3.1 การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.37	0.75	ปาน กลาง	3.98 0.66 มาก	0.18 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
3.2 การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติใน บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.47	0.69	ปาน กลาง	4.19 0.57 มาก	0.20 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
3.3 การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้	3.21	0.70	ปาน กลาง	4.50 0.54 มากที่สุด	0.40 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
3.4 การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับ บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.26	0.73	ปาน กลาง	4.61 0.51 มากที่สุด	0.41 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
3.5 การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคคิต สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมใน โรงเรียน	3.24	0.71	ปาน กลาง	4.81 0.46 มากที่สุด	0.48 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
3.6 การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสม กับความหลากหลายของนักเรียนในบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.39	0.74	ปาน กลาง	4.10 0.68 มาก	0.20 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
3.7 การนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรมของครู อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.40	0.73	ปาน กลาง	4.07 0.62 มาก	0.19 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.33	0.72	ปาน กลาง	4.32 0.65 มาก	0.29

จากตาราง 8 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการจัดการเรียนการ
สอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.29$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

3.1 การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้
สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.18$)

3.2 การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎี
กับการปฏิบัติในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.20$)

3.6 การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของ
นักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.20$)

3.7 การนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
ของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ($PNI_{Modified} = 0.20$)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

3.3 การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการ
บูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้าง
องค์ความรู้ ($PNI_{Modified} = 0.40$)

3.4 การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและ
สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.41$)

3.5 การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค
ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ($PNI_{Modified} = 0.48$)

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนา
 หลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล	
4.1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางของ กระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้อง กับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.53	0.73 มาก	4.05	0.61 มาก	0.14 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
4.2 ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและ สถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	3.50	0.77 มาก	4.13	0.60 มาก	0.17 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
4.3 การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของ นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นใน บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.22	0.79 ปาน กลาง	4.21	0.69 มาก	0.30 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
4.4 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษา	3.57	0.64 มาก	4.21	0.60 มาก	0.17 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
4.5 การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตาม ขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และ วัฒนธรรมประเพณี	3.13	0.64 ปาน กลาง	4.70	0.51 มาก ที่สุด	0.49 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
4.6 การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม	3.06	0.68 ปาน กลาง	4.68	0.50 มาก ที่สุด	0.52 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
4.7 การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตรได้อย่าง เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม	3.41	0.75 ปาน กลาง	4.48	0.64 มาก	0.31 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง

ตาราง 9 (ต่อ)

4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน	
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล		
4.8 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	3.32	0.64	ปาน กลาง	4.34 0.61 มาก	0.30	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
4.9 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม	3.45	0.72	ปาน กลาง	4.11 0.66 มาก	0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
	เฉลี่ย	3.36 0.73	ปาน กลาง	4.32 0.65 มาก	0.28	

จากตาราง 9 พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} ของการบริหารงานวิชาการในสังกัด
พหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
ของสถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย PNI_{Modified} = 0.28

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
วิชาการในสังกัดมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

4.1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระ
แกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
(PNI_{Modified} = 0.14)

4.2 ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (PNI_{Modified} = 0.17)

4.3 การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และ
ท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.30)

4.4 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา (PNI_{Modified} =
0.17)

4.7 การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้
หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.31)

4.8 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้อง
กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.30)

4.9 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับ
บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่าดัชนี (PNI_{Modified} = 0.19)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

4.5 การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทาง
สังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี (PNI_{Modified}
= 0.49)

4.6 การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท
สังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.52)

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนา
 กระบวนการเรียนรู้ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล	
5.1 การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้ สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัด ของนักเรียน และบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.44	0.75 ปาน กลาง	4.10	0.63 มาก	0.19 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
5.2 การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัด ของนักเรียน และบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.47	0.68 ปาน กลาง	4.28	0.60 มาก	0.23 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
5.3 การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริม ให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังกัดม พหุวัฒนธรรม	3.36	0.76 ปาน กลาง	4.76	0.47 มากที่สุด	0.41 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
5.4 การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะ ในสังกัดมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน	3.28	0.81 ปาน กลาง	4.73	0.47 มากที่สุด	0.44 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
5.5 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา	3.21	0.74 ปาน กลาง	4.65	0.53 มากที่สุด	0.45 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
5.6 การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรม ด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังกัดม พหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่ สนใจ	3.14	0.58 ปาน กลาง	4.71	0.48 มากที่สุด	0.50 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
5.7 การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู ในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา	3.40	0.66 ปาน กลาง	4.10	0.65 มาก	0.20 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.33	0.72 ปาน กลาง	4.48	0.62 มาก	0.34

จากตาราง 10 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังคม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนา
 กระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.34$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
 วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

5.1 การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและ
 กิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคม
 พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

5.2 การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ
 ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.23$)

5.7 การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหา
 พหุวัฒนธรรมศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.20$)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

5.3 การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
 ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน
 บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.41$)

5.4 การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง
 ประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียน ($PNI_{Modified} = 0.44$)

5.5 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
 ในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.45$)

5.6 การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับ
 บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ ($PNI_{Modified} = 0.50$)

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการวัดผล
 ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

6) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}				วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน	
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
6.1 การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	3.39	0.82	ปาน กลาง	3.99	0.75	มาก	0.17	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.2 การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้ สอดคล้องกับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.37	0.74	ปาน กลาง	4.00	0.63	มาก	0.18	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.3 การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและ ประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคม มพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย	3.42	0.76	ปาน กลาง	4.12	0.73	มาก	0.20	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.4 การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ บริบทสังคมมพหุวัฒนธรรม	3.54	0.78	มาก	4.28	0.66	มาก	0.21	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.5 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ บริบทสังคมมพหุวัฒนธรรม	3.37	0.76	ปาน กลาง	4.04	0.70	มาก	0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.6 การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ สอดคล้องกับบริบทสังคมมพหุวัฒนธรรม	3.49	0.76	ปาน กลาง	4.03	0.71	มาก	0.15	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
6.7 การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อ ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	3.29	0.66	ปาน กลาง	4.81	0.39	มาก ที่สุด	0.45	กลุ่มสูง / จุดอ่อน
6.8 การเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบันการศึกษาและ สถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบท สังคมมพหุวัฒนธรรม	3.49	0.75	ปาน กลาง	4.02	0.70	มาก	0.15	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.42	0.76	ปาน กลาง	4.16	0.72	มาก	0.21	

จากตาราง 11 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังคม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการวัดผล
 ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม
 มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.21$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
 วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

6.1 การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอน
 ผลการเรียน ($PNI_{Modified} = 0.17$)

6.2 การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอน
 ผลการเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.18$)

6.3 การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้
 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย ($PNI_{Modified} =$
 0.20)

6.4 การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้
 สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.21$)

6.5 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่
 สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

6.6 การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของ
 นักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.45$)

6.8 การเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบัน
 การศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.15$)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

6.7 การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง
 ($PNI_{Modified} = 0.45$)

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการแนะแนว
 ในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

7) การแนะแนวในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล	
7.1 การจัดระบบการดำเนินการแนะแนว วิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยง กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.55	0.73 มาก	4.10	0.66 มาก	0.15 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
7.2 การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคน ในสถานศึกษา	3.29	0.71 ปาน กลาง	4.76	0.47 มาก ที่สุด	0.44 กลุ่มสูง / จุดอ่อน
7.3 การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและ เครือข่ายการแนะแนว	3.41	0.75 ปาน กลาง	4.34	0.65 มาก	0.27 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
7.4 การติดตามและประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการแนะแนวให้สอดคล้องกับ บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.66	0.74 มาก	4.18	0.69 มาก	0.14 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.48	0.74 ปาน กลาง	4.35	0.67 มาก	0.25

จากตาราง 12 พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} ของการบริหารงานวิชาการในสังกัดม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการแนะแนวใน
 สังกมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย PNI_{Modified} = 0.25

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
 วิชาการในสังกัดมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ด้านการแนะแนวในสังกัดมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

7.1 การจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.15)

7.3 การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและเครือข่ายการแนะแนว (PNI_{Modified} = 0.15)

7.4 การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.14)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

7.2 การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา (PNI_{Modified} = 0.44)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกศมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนา
 ระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

8) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน			
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล				
8.1 การจัดโครงสร้างองค์กรให้รองรับการ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้อง กับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.41	0.70	ปาน กลาง	3.97	0.66	มาก	0.16	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.2 การจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา โดยมีผู้แทนจากชุมชนและ ผู้นำศาสนา	3.52	0.83	มาก	4.08	0.67	มาก	0.15	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมาย ความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานและ ตัวชี้วัดของสถานศึกษาและ สมศ. ซึ่งสอดคล้อง กับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.52	0.72	มาก	4.05	0.66	มาก	0.15	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.4 การวางแผนการพัฒนาคูณาการการศึกษา ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้อง กับบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.48	0.78	ปาน กลาง	4.11	0.65	มาก	0.18	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.5 การตรวจเยี่ยมภายในและควบคุมดูแลให้มี การปฏิบัติงานตามแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.36	0.75	ปาน กลาง	4.42	0.69	มาก	0.31	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.6 การประสานความร่วมมือกับ สถานศึกษาอื่น เขตพื้นที่การศึกษา สมศ. และ หน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับ บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.27	0.70	ปาน กลาง	4.15	0.70	มาก	0.26	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
8.7 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	3.40	0.74	ปาน กลาง	4.07	0.71	มาก	0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง

ตาราง 13 (ต่อ)

8) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษาในสังกัดมพววัฒนธรรม (ต่อ)	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{Modified}	วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล		
8.8 การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี	3.70	0.75 มาก	4.64	0.52 มาก	0.25	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง ที่สุด
เฉลี่ย	3.46	0.75 ปานกลาง	4.19	0.69 มาก	0.21	

จากตาราง 13 พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} ของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมพววัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังกัดมพววัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย PNI_{Modified} = 0.21

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมพววัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังกัดมพววัฒนธรรม พบว่า **จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย**

8.1 การจัดโครงสร้างองค์กรให้รองรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพววัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.16)

8.2 การจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีผู้แทนจากชุมชนและผู้นำศาสนา (PNI_{Modified} = 0.15)

8.3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของสถานศึกษาและ สมศ. ซึ่งสอดคล้องกับบริบทสังคมพววัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.15)

8.4 การวางแผนการพัฒนาคณาการศึกษิตตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพววัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.18)

8.5 การตรวจเยี่ยมภายในและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามแผนเพื่อพัฒนาคณาการศึกษิตในบริบทสังคมพววัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.31)

8.6 การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เขตพื้นที่การศึกษา สมศ.
และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท
สังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.26)

8.7 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้
สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (PNI_{Modified} = 0.19)

8.8 การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี (PNI_{Modified} = 0.25)
จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) พบว่า ไม่มีจุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น
กลุ่มสูง)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการส่งเสริม
 และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ
 และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

9) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}	วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน
	μ σ แปลผล	μ σ แปลผล	
9.1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ รวมทั้ง ความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการใน บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	3.37 0.74	ปาน กลาง 4.12 0.67	มาก 0.22 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
9.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของผู้ปกครองและชุมชน	3.25 0.74	ปาน กลาง 4.23 0.73	มาก 0.30 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
9.3 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา งาน วิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการ จัด การศึกษาในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	3.15 0.67	ปาน กลาง 4.63 0.52	มาก 0.46 กลุ่มสูง / จุดอ่อน ที่สุด
9.4 การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการ จัด การศึกษาในบริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	3.42 0.73	ปาน กลาง 4.13 0.61	มาก 0.20 กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.30 0.73	ปาน กลาง 4.27 0.67	มาก 0.29

จากตาราง 14 พบว่า ค่าดัชนี PNI_{Modified} ของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย PNI_{Modified} = 0.29

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

9.1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกระบบภูมิปัญญาและ วิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.22$)

9.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชน ($PNI_{Modified} = 0.30$)

9.4 การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.20$)

จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) ประกอบด้วย

9.3 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการ เรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.46$)

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการใน
 สังกมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาและ
 ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม

10) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาในสังกัดมพหุวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์ PNI _{Modified}		วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น / วิเคราะห์สภาพ แวดล้อมภายใน	
	μ	σ แปลผล	μ	σ แปลผล		
10.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการ ใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้และ การบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.34	0.67	ปาน กลาง	4.02 0.62	มาก 0.20	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
10.2 การกำหนดแผนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สอดคล้องกับ บริบทสังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.39	0.74	ปาน กลาง	4.04 0.66	มาก 0.18	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
10.3 การควบคุม ดูแล และกำกับให้มีการ ดำเนินงานได้ตามแผนที่สอดคล้องกับบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.40	0.73	ปาน กลาง	4.06 0.63	มาก 0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
10.4 การส่งเสริมให้ครูจัดหาและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัด การเรียนรู้และพัฒนางานวิชาการ ให้เพียงพอ หลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทสังกัด มพหุวัฒนธรรม	3.51	0.71	มาก	4.27 0.63	มาก 0.21	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
10.5 การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.36	0.74	ปาน กลาง	4.17 0.67	มาก 0.23	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
10.6 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบท สังกัดมพหุวัฒนธรรม	3.44	0.74	ปาน กลาง	4.10 0.69	มาก 0.19	กลุ่มต่ำ / จุดแข็ง
เฉลี่ย	3.41	0.72	ปาน กลาง	4.11 0.65	มาก 0.20	

จากตาราง 15 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการในสังคม
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ
 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified} = 0.20$

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารงาน
 วิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม พบว่า

จุดแข็ง (ความต้องการจำเป็น กลุ่มต่ำ) ประกอบด้วย

10.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการ
 จัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} =$
 0.20)

10.2 การกำหนดแผนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
 ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.18$)

10.3 การควบคุม ดูแล และกำกับให้มีการดำเนินงานได้ตามแผนที่สอดคล้อง
 กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

10.4 การส่งเสริมให้ครูจัดหาและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อใช้
 ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนางานวิชาการให้เพียงพอ หลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทสังคม
 พหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.21$)

10.5 การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ
 นวัตกรรม และเทคโนโลยีกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ
 บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.23$)

10.6 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่
 สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($PNI_{Modified} = 0.19$)

**จุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น กลุ่มสูง) พบว่า ไม่มีจุดอ่อน (ความต้องการจำเป็น
 กลุ่มสูง)**

จากตาราง 6-15 พบว่า ในการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง และจุดอ่อน โดยภาพรวมสามารถจัดกลุ่มจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

2.1.1 จุดแข็งของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความสำคัญการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 1.1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 1.2 การเปิดโอกาสให้บุคคลและหน่วยงานในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 1.3 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 1.4 การจัดทำรายวิชาใหม่ การปรับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหา และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 1.5 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

2. การวางแผนงานด้านวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 2.1 การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนจากชุมชน ผู้นำศาสนา และเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านความมั่นคง
- 2.2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียน
- 2.3 การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 2.4 การร่วมกันจัดทำนโยบาย แผนพัฒนาวิชาการ และแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการตามบริบทของโรงเรียนและชุมชนในสังคมพหุวัฒนธรรม

- 2.5 การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคม
พหุวัฒนธรรม
- 2.6 การบูรณาการงานด้านวิชาการกับฝ่ายงานต่างๆ ของสถานศึกษา
ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 2.7 การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตาม
แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 3.1 การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่ง
เรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 3.2 การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่าง
ทฤษฎีกับการปฏิบัติในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 3.6 การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความหลากหลาย
ของนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 3.7 การนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคม
พหุวัฒนธรรมของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 4.1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 4.2 ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วม
วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ
เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 4.3 การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง
ชุมชน และท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 4.4 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ
วิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา
- 4.7 การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการ
การใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

4.8 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

4.9 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

5.1 การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

5.2 การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

5.7 การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา

6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

6.1 การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

6.2 การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

6.3 การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย

6.4 การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

6.5 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

6.6 การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

6.8 การเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

7. การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 7.1 การจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 7.3 การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและเครือข่ายการแนะแนว
- 7.4 การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

8. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

- 8.1 การจัดโครงสร้างองค์กรให้รองรับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 8.2 การจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยมีผู้แทนจากชุมชนและผู้นำศาสนา
- 8.3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของสถานศึกษาและ สมศ. ซึ่งสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 8.4 การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 8.5 การตรวจเยี่ยมภายในและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 8.6 การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เขตพื้นที่การศึกษา สมศ. และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
- 8.7 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 8.8 การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

9. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

9.1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกสรร ภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

9.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและ ชุมชน

9.4 การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

10. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม ได้แก่

10.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

10.2 การกำหนดแผนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

10.3 การควบคุม ดูแล และกำกับให้มีการดำเนินงานได้ตามแผนที่ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

10.4 การส่งเสริมให้ครูจัดหาและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนางานวิชาการให้เพียงพอ หลากหลาย และ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

10.5 การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และ การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

10.6 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

2.1.2 จุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย

1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

1.3 การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้
โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้าง
องค์ความรู้

1.4 การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1.5 การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคอคติ สร้างความเสมอภาค
ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

2. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

2.5 การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา
ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี

2.6 การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

3.3 การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการ
เรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

3.4 การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน

3.5 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามี
ส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา

3.6 การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่
สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนหรือประชาชนที่สนใจ

4. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนใน สängคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

4.7 การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง

5. การแนะแนวในสängคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

5.2 การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสängคมพหุวัฒนธรรม
โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

6. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสängคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

6.3 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพ
การเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสängคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการ ในสängคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามด้านจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ
ในสängคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สängักสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 ในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน
3 โรงเรียน ตามมุมมองของผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธาน
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสängคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า สื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายในการจัดการ
เรียนการสอนในสถานศึกษาในสängคมพหุวัฒนธรรม

“ผมว่าสื่อเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากในโลกปัจจุบันนี้ ถ้าเราทุกคนรู้จัก
ประยุกต์ใช้จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนมาก” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สภาพทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งการจัดสรรงบประมาณของโรงเรียนและสภาพคล่องทางการเงินของผู้ปกครองก็ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดูแลนักเรียนด้วยเช่นกัน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

- สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“จริงๆ ผมว่าสื่อและเทคโนโลยีมีเยอะแล้ว แต่ครูเรา เด็กเรา ผู้ปกครองเรา ไม่ได้เอามาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาการเรียนรู้ ให้สื่อเทคโนโลยีเหล่านั้นเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด เราต้องเสริมจุดนี้ให้มากขึ้น เพราะยุคโลกาภิวัตน์ความรู้ไม่ได้อยู่ในห้องเรียนแล้ว” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

2. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“ในปัจจุบันนี้โรงเรียนทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ตามความเหมาะสม เพราะตัวพรบ. การศึกษาก็ดี สพม. เองก็ดี เปิดโอกาสให้โรงเรียนสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สภาพสังคมและวัฒนธรรม ผู้ปกครอง และชุมชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่ให้การยอมรับ มีส่วนร่วม สนับสนุนและส่งเสริมด้านหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลายอย่างเพียงพอ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

“นโยบายทางการศึกษาเอื้อต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยมีการกระจายอำนาจการบริหารและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยครูดำเนินงานวิชาการสู่จุดหมายเดียวกัน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สภาพทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมทั้งภายใน
และภายนอกโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารต้องบริหารงบประมาณ โครงการต่างๆ ให้มีความเหมาะสม
กับกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง หรือแม้กระทั่งชุมชน หากสภาพ
เศรษฐกิจไม่ดี ก็จะเห็นได้ว่าการสนับสนุนการศึกษาของผู้ปกครองและชุมชนก็จะลดน้อยตามลง
ไปด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

- สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคม
พหุวัฒนธรรม

“สื่อและเทคโนโลยีมีด้านดีและด้านไม่ดี ตอนนี้เด็กเราหลงกล ติดกับพวกสื่อ
เทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเรียนรู้มาก แม้กระทั่งครูหรือพ่อแม่ผู้ปกครองไม่รู้
เท่าทัน ทำให้ดูแลนักเรียนลำบากมากขึ้น” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

**4. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม
พหุวัฒนธรรม** ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการดำเนินการวัดผล
ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม

“นโยบายการศึกษาเอื้อให้ครูวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับรายวิชาและ
บริบทของการจัดการศึกษามากขึ้น ทำให้การวัดผลและประเมินผลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่เรา
ก็ควรสร้างความตระหนักให้ครูวัดผลและประเมินผลให้ประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะการวัดผล
ประเมินผลเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ” ครูหัวหน้างาน
วิชาการ คนที่ 3

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อ
วัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม

“ปัญหาที่สำคัญมากคือ ผู้ปกครองไม่ทราบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน
อาจจะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่ การเรียนสมัยนี้ต้องร่วมมือกันทั้ง โรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง
และชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ใกล้ชิดและมีเวลาอยู่ด้วยกันมากที่สุด เพราะปัญหาผู้ปกครอง
ไม่สนใจการเรียนของลูกเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของปัญหาการจัดการศึกษาไทย” ผู้บริหาร
สถานศึกษา คนที่ 2

5. การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า สังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สังคมยอมรับและเห็นความสำคัญของการแนะแนวมากยิ่งขึ้น ชาวบ้านก็คุ้นชินกับการแนะแนวจากหน่วยงานปกครอง ทหาร ตำรวจ ที่ใช้การแนะแนว แนะนำ เข้าใจ และเข้าถึงในการเข้าหาชาวบ้าน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

“การแนะแนวที่ดีมีประสิทธิภาพนั้น ย่อมเกิดจากข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครบถ้วน ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เราจะต้องใช้ข้อดีของเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่านี้ เพราะถ้าไม่มีข้อมูลพื้นฐานที่ดี ก็ไม่สามารถนำไปสู่การแนะแนวที่ดีมีประสิทธิภาพได้” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

6. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่

ประเด็นโอกาส พบว่า สังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สภาพสังคมพหุวัฒนธรรมมีความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชนในการมีส่วนร่วมเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพทั้งในโรงเรียนและชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

“สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งทางด้านการสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรที่มีความรู้ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชุมชนในด้านวิชาการและวิชาชีพ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

- สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมและสนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ในสังคมพหุวัฒนธรรม

“หน่วยงานภายนอกไม่สามารถเข้าถึงชุมชนให้เกิดการยอมรับ เพราะชุมชนเกิดความระแวงในการดำเนินงานต่างๆ ของหน่วยงานภายนอกและการกระทำมาหากินทำให้ ผู้ปกครองและชุมชนไม่ให้ความสนใจกับความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่โรงเรียนนำมาส่งเสริม และสนับสนุนมากนัก” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขั้นตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ SWOT Matrix เพื่อหาแนวทางดำเนินการของ กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) + โอกาส (Opportunities) และจุดอ่อน (Weaknesses) + ภาวะคุกคาม (Treats) นำมากำหนดเป็นแนวทางดำเนินการเพื่อลดหรือขจัดจุดอ่อน ดังตาราง 16-17

ตาราง 16 แนวทางดำเนินการ (WO) ที่ได้จากจุดอ่อน (Weaknesses) + โอกาส (Opportunities) ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	แนวทางดำเนินการ (WO)
1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม W1.3 การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ (PNI_{Modified} = 0.40) W1.4 การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.41) W1.5 การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (PNI_{Modified} = 0.48)	O1 สื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	W1.3 O1 ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้อบรมบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการพหุวัฒนธรรมศึกษา W1.4 O1 ส่งเสริมการประเมินนักเรียนก่อนเรียน โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน W1.5 O1 ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	แนวทางดำเนินการ (WO)
2) การพัฒนาหลักสูตรของ		
สถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพะเยา		
W2.5 การบูรณาการหลักสูตร สถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของ นักเรียน และวัฒนธรรม ประเพณี (PNI _{Modified} = 0.49)	O1 นโยบายทางการศึกษา เปิดกว้างในการพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษาในสังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา	W2.5 O1 ส่งเสริมการแสดงความเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทมหาวิทยาลัยพะเยา
W2.6 การพัฒนาหลักสูตรด้าน วิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับบริบทสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา (PNI _{Modified} = 0.52)		W2.6 O1 เพิ่มประสิทธิภาพหลักสูตรวิชาชีพที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนและบริบทสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา
3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		
ในสังกัดมหาวิทยาลัยพะเยา		
W3.3 การดำเนินกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบท สังคมมหาวิทยาลัยพะเยา (PNI _{Modified} = 0.41)	O1 นโยบายทางการศึกษา เปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ในสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา	W3.3 O1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมในบริบทสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา
W3.4 การจัดกิจกรรมปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะในสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา ให้แก่ นักเรียน (PNI _{Modified} = 0.44)		W3.4 O1 พัฒนาการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม 12 ประการและทักษะในสังคมมหาวิทยาลัยพะเยาแก่นักเรียน

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	แนวทางดำเนินการ (WO)
3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		
ในสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)		
W3.5 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (PNI_{Modified} = 0.50)	O1 นโยบายทางการศึกษา เปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	W3.5 O1 พัฒนาการมีส่วนร่วม ของวิทยากรท้องถิ่นในการจัดการ เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
W3.6 การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน หรือประชาชนที่สนใจ (PNI_{Modified} = 0.50)		W3.6 O1 พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีชุมชนเข้า มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ พหุวัฒนธรรมศึกษาและการจัด กิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ
4) การวัดผล ประเมินผล และ		
การดำเนินการเทียบโอนผล		
การเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม		
W4.7 การรายงานผลการเรียนรู้ ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่าง ต่อเนื่อง (PNI_{Modified} = 0.45)	O1 นโยบายทางการศึกษาเปิด กว้างในการเปิดโอกาสในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียนในสังคม พหุวัฒนธรรม	W4.7 O1 ส่งเสริมครูแจ้งข้อมูล การเรียนและกระบวนการวัดผล ประเมินผลของนักเรียนให้นักเรียน และผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง W4.7 O1 พัฒนา อบรมให้ความรู้ ครูและติดตามการดำเนินงานการ วัดผล ประเมินผล และการดำเนิน การเทียบโอนผลการเรียน

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunities)	แนวทางดำเนินการ (WO)
5) การแนะแนวในสังคม		
พหุวัฒนธรรม		
W5.2 การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา	O1 สังคมและพหุวัฒนธรรม เปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม	W5.2 O1 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู
(PNI _{Modified} = 0.44)		
6) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคม		
พหุวัฒนธรรม		
W6.3 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	O1 สังคมและพหุวัฒนธรรม เปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	W6.3 O1 พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
(PNI _{Modified} = 0.46)		

ตาราง 17 แนวทางดำเนินการ (WT) ที่ได้จากจุดอ่อน (Weaknesses) + ภาวะคุกคาม (Treats) ของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภาวะคุกคาม (Treats)	แนวทางดำเนินการ (WT)
1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม W1.3 การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ (PNI_{Modified} = 0.40)	T1 สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	W1.3 T1 เร่งสร้างความตระหนักและอบรมให้ความรู้แก่ครูด้านสังคมพหุวัฒนธรรมและการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อะไร
W1.4 การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (PNI_{Modified} = 0.41)	T2 สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	W1.4 T2 เร่งระดมการเพิ่มทักษะสื่อและทางเทคโนโลยีแก่นักเรียนและประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
W1.5 การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (PNI_{Modified} = 0.48)		W1.5 T1 เร่งสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียนและผู้ปกครอง

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภาวะคุกคาม (Treats)	แนวทางดำเนินการ (WT)
2) การพัฒนาหลักสูตรของ		
สถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพะเยา		
W2.5 การบูรณาการหลักสูตร สถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของ นักเรียน และวัฒนธรรม ประเพณี (PNI _{Modified} = 0.49)	T1 สภาพสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา หลักสูตรของสถานศึกษาในสังคม มหาวิทยาลัยพะเยา	W2.5 T1 เร่งสร้างหลักสูตรของ สถานศึกษาในการบูรณาการเนื้อหา สังคมมหาวิทยาลัยพะเยาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
W2.6 การพัฒนาหลักสูตรด้าน วิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับบริบทสังคมมหาวิทยาลัยพะเยา (PNI _{Modified} = 0.52)		W2.6 T1 เร่งสร้างเครือข่ายการ ส่งเสริมหลักสูตรด้านวิชาชีพที่ สอดคล้องกับบริบทสังคม มหาวิทยาลัยพะเยา โดยเชิญวิทยากร ท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพใน ท้องถิ่นมาให้ความรู้
3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		
ในสังกัดมหาวิทยาลัยพะเยา		
W3.3 การดำเนินกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบท สังคมมหาวิทยาลัยพะเยา (PNI _{Modified} = 0.41)	T1 สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใน สังคมมหาวิทยาลัยพะเยา T2 สื่อและเทคโนโลยีส่ง ผลกระทบต่อพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ในสังคม มหาวิทยาลัยพะเยา	W3.3 T2 เร่งจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบท สังคมมหาวิทยาลัยพะเยา

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภาวะคุกคาม (Treats)	แนวทางดำเนินการ (WT)
3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)		
W3.4 การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียน (PNI_{Modified} = 0.44)	T1 สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	W3.4 T1 เร่งสร้างกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม 12 ประการและทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียน
W3.5 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (PNI_{Modified} = 0.50)	T2 สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	W3.5 T1 เร่งสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา
W3.6 การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ (PNI_{Modified} = 0.50)		W3.6 T1 เร่งบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและหลักสูตรวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียนและชุมชน โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่น
4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม		
W4.7 การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ประกอบการต่อเนื่อง (PNI_{Modified} = 0.45)	T1 สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม	W4.7 T1 เร่งสร้างความตระหนักในการดูแลด้านการเรียนของนักเรียนแก่ผู้ประกอบการ

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses)	ภาวะคุกคาม (Treats)	แนวทางดำเนินการ (WT)
5) การแนะนำในสังคม		
พหุวัฒนธรรม		
W5.2 การแนะนำให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.44$)	T1 สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อคำแนะนำในสังคมพหุวัฒนธรรม	W5.2 T1 เร่งจัดระบบข้อมูลการดูแลนักเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยี W5.2 T1 เร่งสร้างความตระหนักและองค์ความรู้ด้านการแนะนำในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู
6) การส่งเสริมและสนับสนุนงาน		
วิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์		
หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม		
W6.3 การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.46$)	T1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม T1 สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	W6.3 T2 เร่งสร้างความตระหนักและให้ความรู้งานวิชาการและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากหน่วยงานทางการศึกษาอื่น W6.3 T2 เร่งสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่ม ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางดำเนินการของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยนำแนวทางดำเนินการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการวิเคราะห์ SWOT Matrix เป็นข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางดำเนินการเพื่อลดหรือจัดจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน สรุปผลได้ ดังนี้

1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการสอนบูรณาการและเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู

“ผมมองว่าการบูรณาการเนื้อหาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อย่างแรกที่ต้องทำคือต้องสร้างให้ครูเกิดความตระหนักหรือให้ความสำคัญกับการบูรณาการและมีความจริงจังในการใช้กระบวนการบูรณาการสาระการเรียนรู้และเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา รวมถึงการได้รับการสนับสนุนการบูรณาการจากฝ่ายบริหารอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการกำกับ ดูแล ติดตามการบูรณาการอย่างจริงจัง” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

2) อบรมเชิงปฏิบัติการการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู

“การที่จะให้ครูสอนแบบบูรณาการให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องเข้าใจการบูรณาการและสามารถนำไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนได้ รู้จักการนำสื่อและเทคโนโลยีที่มีอยู่หลากหลายมาใช้บูรณาการ เริ่มจากการให้ความรู้แก่ครูก่อน ที่ครูรู้แล้วนำเอาไปใช้ได้ ว่าต้องทำแบบไหนอย่างไร โดยโรงเรียนเชิงวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและพหุวัฒนธรรมศึกษามอบบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครู การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และบูรณาการเนื้อหาสังคมพหุวัฒนธรรมนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของ

เนื้อหาที่จะบูรณาการด้วย พอครูรู้แนวทางวิธีการแล้วก็นำไปประยุกต์ใช้จริง ซึ่งผู้บริหารสนับสนุนครูด้านการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีให้แก่ครูด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

3) สร้างความร่วมมือในการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และ
พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู

“การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องประชุมทำความเข้าใจทุกกลุ่มสาระเพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกัน เพราะการบูรณาการจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ด้วยความร่วมมือในภาพรวม ดังนั้นการสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการบูรณาการเพื่อจะไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการสอนและสร้างเป็นชิ้นงานหรือกิจกรรมบูรณาการร่วมกัน”
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

4) พัฒนาระบวนการสอนบูรณาการด้วยกระบวนการ PDCA

“ผมมองว่าครูเราส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เพียงพอทั้งด้านการบูรณาการที่สอนบูรณาการไม่เป็นและความรู้ด้านพหุวัฒนธรรมที่สัมผัสอยู่ในชีวิตประจำวัน แต่เรายังไม่รู้ลึกพอที่จะนำไปบูรณาการได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเราต้องสร้างตรงนี้ก่อน พอรู้และบูรณาการเป็นแล้วก็ต้องนำไปสอนจริง ไม่ใช่มีแค่แผน ต้องประเมินผล ปรับปรุง พัฒนา ตามกระบวนการ PDCA ซึ่งเป็นกระบวนการการทำงานที่มีประสิทธิภาพ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

5) กำกับ ดูแล ติดตาม ช่วยเหลือ สนับสนุน และมีกระบวนการนิเทศการสอนบูรณาการของครูที่มีประสิทธิภาพ

“ผู้บริหารต้องมีกระบวนการดูแลติดตาม รวมถึงการให้คำแนะนำแก่ครูในทุกขั้นตอน ตั้งแต่เขียนแผนการสอน การสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล จากนั้นเราเข้านิเทศการสอนบูรณาการของครูเพื่อแนะนำและนำข้อมูลการนิเทศไปปรับปรุงและพัฒนาการสอนบูรณาการให้ดีขึ้น แต่ผู้นิเทศก็ต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านบูรณาการด้วยจึงจะได้รับการยอมรับจากครู” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

2. การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1) ประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถและความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน

“ครูต้องประเมินและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนเพื่อการจัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

2) สร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และ ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน

“การสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนนั้น ผมมองว่าตัว หลักสูตรก็มีส่วนสำคัญ เช่น นักเรียนที่เรียนเก่งตัวเลขคำนวณก็ไปเรียนหลักสูตรวิทย์-คณิต และ นักเรียนกลุ่มที่ชอบเรียนปฏิบัติมากกว่า ครูควรแนะนำเลือกเรียนศิลป์-สังคม ศิลป์-เทคโนโลยี หรือ หลักสูตรทวิศึกษาที่เรียนทั้งสายสามัญและวิชาชีพ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

3) จัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับ ความสามารถและความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน

“การจัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลและประเมินผลให้ เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายกันได้เข้าใจเนื้อหาและประสบความสำเร็จในตัวชีวิตนั้นเหมือนกัน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

4) จัดการสอนซ่อมเสริมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

“ประเด็นนี้ที่โรงเรียนให้ความสำคัญมาก ครูก็ต้องแบ่งนักเรียนเป็นสอง กลุ่มคือกลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลางถึงกลุ่มเก่ง สำหรับกลุ่มอ่อนต้องมีการสอนซ่อม เช่นการสอน อ่านและเขียน โดยคณะกรรมการนักเรียนในเวลาหลังเลิกเรียน สำหรับอีกกลุ่มหนึ่งก็สอนเสริมตาม ความสมัครใจของนักเรียนและกลุ่มนักเรียนห้องเรียนพิเศษในวันเสาร์เต็มวัน เพื่อให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มที่” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

5) จัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เพียงพอกับความต้องการของครู และนักเรียน

“สื่อและเทคโนโลยีมีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นฝ่ายบริหาร ต้องจัดสรรและจัดหาสื่อและเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อความต้องการของครูในการสอนที่เหมาะสม กับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

6) ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการ เรียนการสอนแก่ครู

“การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถนั้น ต้องสร้าง ความตระหนักและให้ความรู้แก่ครูด้านการใช้เทคโนโลยีมาจัดการสอน และการประยุกต์ใช้สื่อและ เทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน เพื่อให้ ครูสามารถนำแนวทางนี้ไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค

ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู

“โรงเรียนเชิญนักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษามาสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ถูกต้องบนพื้นฐานความรู้และถ่ายทอดไปยังนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักและความรู้พื้นฐานด้านทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

“การสอนสิ่งที่เป็นนามธรรมนั้น ไม่ใช่เพียงแค่ให้ความรู้ ต้องสร้างผลของการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ด้วยกิจกรรมที่แสดงออกถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่ส่งผลต่อการอยู่ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมกลุ่มสร้างความสามัคคี การอยู่ร่วมกันได้ ควบคู่กันไปด้วย แต่ก่อนที่จะสอนทักษะพหุวัฒนธรรมให้นักเรียนนั้น ตัวครูเองต้องซึมซับทักษะความเป็นพหุวัฒนธรรมและมีความรู้ทักษะพหุวัฒนธรรมเป็นอันดับแรก” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

3) การบูรณาการหรือสอดแทรกทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมในชั้นเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับโรงเรียน โดยความร่วมมือของครูทุกคน

“ครูบูรณาการหรือสอดแทรกเนื้อหาสังคมพหุวัฒนธรรมในชั้นเรียนให้เหมาะสมตาม โอกาสและบริบทของเนื้อหาของแต่ละวิชา รวมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะพหุวัฒนธรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมส่งเสริมพหุวัฒนธรรมระดับโรงเรียน โดยมีนโยบายของโรงเรียนและความร่วมมือของครูทุกคนในการดำเนินงานและจัดกิจกรรมไปในทางเดียวกันหรือสอดรับกัน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

4) ส่งเสริมกิจกรรมแสดงผลงานการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษาและการเผยแพร่ความรู้และแสดงผลงานทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมสู่ชุมชน

“การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียนทั้งในระดับชั้นเรียน โรงเรียน และกลุ่มกิจกรรมที่สนใจ และต้องมีกิจกรรมแสดงผลงานการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรม การเผยแพร่ความรู้ และแสดงผลงานทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมสู่ชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

4. การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรมประเพณี

1) สร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

“ในการสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาโรงเรียนได้ตระหนักถึงความแตกต่างหลากหลาย ความต้องการ และความสามารถของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นและการดำเนินการหลักสูตร เช่น หลักสูตรอิสลามศึกษา หลักสูตรทวิศึกษา หลักสูตรท้องถิ่น และหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถทางวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ซึ่งเราก็ต้องดูความพร้อมของโรงเรียนประกอบด้วย โดยรับฟังเสียงของครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

2) การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน

“เราจัดหลักสูตรสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน โดยการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของนักเรียนนั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

3) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานักเรียนทางวิชาการเพื่อส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของนักเรียน

“การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนในการส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของนักเรียน รวมถึงกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถพิเศษ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

4) การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอและรับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

“การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้หลักสูตรสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด โดยต้องมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ดูแลอย่างเป็นระบบ ทั้งในกระบวนการปรับปรุงและพัฒนา ระหว่างการดำเนินการหลักสูตร และประเมินหลักสูตร รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

5. การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท

สังคมพหุวัฒนธรรม

1) อบรมให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

“โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ โดยอบรมให้ความรู้ทักษะวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียน เพราะในชุมชนมีวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอยู่มาก เราก็ดึงวิทยากรท้องถิ่นกลุ่มนี้มาให้ความรู้แก่นักเรียน ส่วนวิชาชีพพื้นฐาน เช่น ช่างก่อสร้าง ช่างไม้ ช่างไฟ ช่างเชื่อม หรือช่างยนต์ เราก็มีครูกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเปิดวิชาเพิ่มเติมอยู่แล้ว แม้กระทั่งวิชาเกษตร วิชาเหล่านี้นักเรียนสามารถสร้างรายได้หรือต่อยอดเป็นรายได้เสริมของครอบครัว” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) จัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน

“โรงเรียนต้องจัดระบบวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียน โดยความร่วมมือของครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

3) จัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น

“โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น เช่น จัดตลาดนัดอาชีพเพื่อให้นักเรียนแสดงผลงานด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น โดยโรงเรียนจัดกิจกรรมเดือนละสองครั้งซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมากและเสนอให้โรงเรียนจัดเพิ่มเป็นทุกสัปดาห์และมีแผนการจัดกิจกรรมหน้าโรงเรียน โดยให้ชุมชนที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตลาดนัดอาชีพอีกด้วย” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

4) ขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน

“นอกจากการสอนวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียนแล้วโรงเรียนยังขยายผลแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยให้คุณครูและนักเรียนที่มีทักษะด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชน ทั้งการเปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน การออกให้ความรู้และจัดกิจกรรมในชุมชน ซึ่งยังสร้างรายได้แก่นักเรียนและผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1) เชิญผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

“โรงเรียนเราเชิญผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน โดยการแจ้งข่าวทางเว็บไซต์ หนังสือเชิญตามโอกาส ซึ่งมีผู้ปกครองเข้าร่วมมาน้อยตามโอกาส ซึ่งในแต่ละครั้งก็มีตัวแทนของผู้ปกครองหรือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมาร่วมกิจกรรมอยู่แล้ว” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) เชิญผู้ปกครอง ผู้นำทางศาสนา และชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น

“ในกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ผู้นำทางศาสนา และชุมชนในการเป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง และให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่าง เปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนรัก ห่วงแหน และเห็นคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

3) ส่งเสริมองค์กรภายนอกจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน

“โรงเรียนและหน่วยงานในชุมชนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ในชุมชนเพื่อให้ความรู้แก่ชุมชน โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานฝ่ายปกครองในท้องถิ่น ทหารในพื้นที่ และองค์กรทางภาครัฐและเอกชนต่างๆ ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมวันสำคัญของชาติ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

4) ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน

“โรงเรียนควรนำสื่อและเทคโนโลยีที่มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ ถูกต้องเหมาะสม ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน มาประยุกต์ใช้ในการนำเสนอและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่มีอยู่มากมายในสื่อและเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน

1) จัดกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนในชั้นเรียนและในกิจกรรมของโรงเรียน

“ครูพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ในกิจกรรมของโรงเรียนอยู่แล้ว ตั้งแต่เข้ามาในโรงเรียน การเรียนในชั้นเรียนจนกลับบ้าน ครูทุกคน ก็จะสอดแทรกสิ่งเหล่านี้ในการสอนเป็นปกติอยู่แล้วตาม โอกาสและความเหมาะสมกับบริบท”
ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

2) เชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำศาสนา มาสร้างความตระหนักและอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนและมีค่ายอบรมคุณธรรมจริยธรรม

“โรงเรียนเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำศาสนา มาอบรม เพื่อสร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนอยู่เป็นประจำทุกสัปดาห์ และมีค่ายอบรมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำหลักคุณธรรมจริยธรรม ไปใช้ได้จริง ในการเรียนและชีวิตประจำวัน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

3) จัดการเรียนรู้ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน

“นอกจากการอบรมสั่งสอนของครูแล้ว เราก็พื่อนักเรียนไปทำกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์กับชุมชน วัด มัสยิด เพื่อขัดเกลาจิตใจนักเรียนให้เป็นคนดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรัก ห่วงแหนชุมชนของตนเองด้วย เพราะการสอนคุณธรรมจริยธรรม เราสอนเพียงอย่างเดียวไม่ได้ รู้แค่ในหนังสือไม่ได้หรือวัดผลแค่รู้ทฤษฎีมากหรือน้อยไม่ได้ เพราะมันเป็นนามธรรม ครูต้องจัดการเรียนรู้ให้เป็นรูปธรรมหรือกิจกรรม โดยจัดการเรียนรู้ที่แสดงพฤติกรรมผู้เรียนที่พึงประสงค์”
ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

4) พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและจัดกระบวนการแนะแนวที่มีคุณภาพ โดยครูทุกคน

“การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรมจริยธรรม ต้องทำควบคู่กับระบบการดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งต้องมีระบบการดูแลนักเรียนที่นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมต้องเข้าสู่กระบวนการแนะแนว โดยเริ่มตั้งแต่ครูที่ปรึกษา ฝ่ายแนะแนว และฝ่ายกิจการนักเรียนตามลำดับ รวมทั้งมีการแนะแนวเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอกในบางกรณี” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

5) ส่งเสริมกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน

“การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน ให้นักเรียนขยายผลต่อที่บ้านและชุมชน สร้างโครงการความดี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ วิชาพลเมือง มีการบันทึกความดี มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา

1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ประกอบการและชุมชน

“การสอนพหุวัฒนธรรมศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมนั้น ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมใกล้ชิดตัวนักเรียนที่มีความสำคัญ ครูต้องสร้างความตระหนักและให้ความรู้ทางวิชาการและพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ประกอบการและชุมชน เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในอนาคต” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) จัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา

“โรงเรียนต้องศึกษา รวบรวมข้อมูล และจัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ประกอบการ วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้และสร้างความร่วมมือทางวิชาการด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

3) เชิญผู้ประกอบการและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา

“การเชิญวิทยากรท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนและการขยายผลความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้ด้านพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ชุมชน โดยโรงเรียนสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์การเรียน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

4) สร้างเครือข่ายเพื่อขอความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกในการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา

“สร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชนในการขอความร่วมมือและ
การอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา
ซึ่งเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชนนี้จะช่วยในการขยายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ระหว่างโรงเรียนและชุมชนด้านการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา
ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ

1) สร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน

“สร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญที่สุดที่ครูจะต้องสร้างให้เกิดแก่นักเรียน เพราะคนรุ่นใหม่เหล่านี้จะต้องเป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมประเพณี รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย ถ้าเราไม่เริ่มจากตรงนี้ก่อนสิ่งเก่าแก่ที่บรรพบุรุษสืบทอดกันมา จะค่อยๆ เลือนหายไป”
ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

2) จัดระบบภูมิปัญญาและวิทยากรท้องถิ่นที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียน

“การศึกษาและการจัดระบบภูมิปัญญาและวิทยากรท้องถิ่นที่สามารถนำมาจัดวิชาชีพท้องถิ่นให้แก่แก่นักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

3) การสร้างกิจกรรมวิชาชีพให้สอดคล้องกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

“การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมโดยนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

4) การอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู

“การให้ความรู้แก่ครูในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู เพื่อใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและขยายผลแก่ชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

5) สร้างกิจกรรมนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพใน โรงเรียนและชุมชน

“นอกจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในโรงเรียนและควรสร้างกิจกรรมนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียนและชุมชน เพื่อเป็นการกระตุ้นแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

6) กำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรม

“การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

10. การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง

1) สร้างความตระหนักต่อการศึกษาและการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

“สิ่งสำคัญที่สุดคือนักเรียนและผู้ปกครองในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือการขาดความตระหนักและการเห็นความสำคัญของการศึกษา เราต้องหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความตระหนักในการเห็นความสำคัญนักเรียนและผู้ปกครอง” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ

“ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากในการดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

3) สร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครูกับผู้ปกครอง

“การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองสามารถดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ดังนั้นครูต้องสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองด้วย เช่น การใช้สื่อเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

4) ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน

“โรงเรียนและครูชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียนของนักเรียนและการดูแลนักเรียนของผู้ปกครองเช่นกัน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

5) เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองสอบถามข้อสงสัยและเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

“ครูและผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใ่ว่างใจแก่นักเรียนและผู้ปกครอง ครูและสถานศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองซักถามข้อสงสัยและเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

6) ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่ครูและส่งเสริมนักเรียนและผู้ปกครองติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

“ครูบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นปัจจุบัน ให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถติดตามผลการเรียน ได้สะดวก ก็จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองจะทราบผลการจัดการเรียนรู้ได้สะดวกขึ้น” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

11. การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

1) สร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

“ครูต้องอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอและมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมีความสุข เราเป็นหน่วยงานการศึกษาต้องเพิ่มประเด็นนี้ก่อนเป็นอันดับแรก มิฉะนั้นการจัดการเรียนรู้ก็จะประสบความสำเร็จไม่เต็มที่” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1

2) ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใ่ว่างใจของโรงเรียนและครูกับนักเรียนและผู้ปกครอง

“ครูสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใ่ว่างใจกับนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้ นักเรียนและผู้ปกครองสามารถขอคำปรึกษา พุดคุย ขอคำแนะนำ และเสนอแนะด้านการจัดการเรียนของนักเรียน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

3) ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนวหรือ
วิทยากรด้านการแนะแนว

“โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนว
หรือวิทยากรด้านการแนะแนวที่มีความสามารถ เพื่อให้ครูทุกคนใช้ทักษะการแนะแนวให้เกิด
ประสิทธิภาพ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

4) จัดระบบข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ
ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว

“จัดข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ
ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว เช่น ฝ่ายแนะแนว ฝ่ายกิจการ
นักเรียน สถานศึกษาอื่น สถานีตำรวจ และโรงพยาบาลในการช่วยเหลืองานแนะแนวตาม โอกาส”
ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

5) ครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตาม พฤติกรรม และการเรียนของนักเรียน
โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด

“ในแต่ละชั้นเรียนนั้นครูที่ปรึกษาจะรู้จักและใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด
ซึ่งสามารถเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สองของนักเรียน ดังนั้นครูที่ปรึกษาจึงต้องกำกับ ดูแล ติดตาม
พฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะทำให้
เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง กล้าพูด กล้าคุย กล้าแนะนำ กล้าซักถาม” ประธานคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3

**12. การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพ
การเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา**

1) สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ
และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

“ผมได้สร้างความตระหนักการเห็นความสำคัญของการศึกษาทาง
วิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษา เพราะผมเชื่อว่านอกจากนักเรียนจะมีความรู้แล้ว
ผู้ปกครองและชุมชนต้องมีความรู้ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ได้ เพื่อจะได้นำไปสร้างความมั่นคง
ให้กับครอบครัว เพราะถ้าถ้ามีความตระหนักและเห็นความสำคัญของสิ่งเหล่านี้แล้ว เขาก็สามารถ
หาความรู้ได้ด้วยตัวเอง” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ โดยผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย

“ผมได้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดึงทุกฝ่ายเข้ามาพัฒนางาน
วิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามบทบาทหน้าที่ของทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการพัฒนา
งานวิชาการอยู่แล้ว เราจึงต้องสร้างความตระหนักให้แต่ละฝ่ายนั้นเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวเอง
อย่างชัดเจนและกระตุ้นให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ โดยมีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา
มีเครือข่ายโรงเรียนเพื่อตั้งเป็นศูนย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3

3) ส่งเสริมการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนสภาพและ
ปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอน

“ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อ
สะท้อนสภาพและปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอน ไปยังผู้บริหารเพื่อทราบ
แก้ไข และพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

4) จัดกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง
ชุมชน หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและ
ชุมชน

“ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน
ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน โดยให้ครู
นักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นมาอบรมให้ความรู้” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
คนที่ 2

ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการสรุปแนวทาง
ดำเนินการจากการ SWOT Matrix และการสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ
การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ดังตาราง 18

ตาราง 18 ร่างกลยุทธ์จากการสรุปแนวทางดำเนินการจากการ SWOT Matrix และการสัมภาษณ์
การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 1. ส่งเสริมการนำสื่อและ เทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้อการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการ พหุวัฒนธรรม 2. เร่งสร้างความตระหนักและอบรมให้ความรู้แก่ครูด้านสังคม พหุวัฒนธรรมและการบูรณาการ เนื้อหาระหว่างสาระการเรียนรู้ในการจัดกระบวนการและกิจกรรมการเรียนรู้	1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 1. สร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการสอนบูรณาการและเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 2. อบรมเชิงปฏิบัติการการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และ พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 3. สร้างความร่วมมือในการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และ พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 4. พัฒนากระบวนการสอนบูรณาการด้วยกระบวนการ PDCA 5. กำกับ ดูแล ติดตาม ช่วยเหลือ สนับสนุน และมีกระบวนการนิเทศ การสอนบูรณาการของครูที่มีประสิทธิภาพ	1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 1. ส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักแก่ครูด้านการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษา 2. ส่งเสริมการให้ความรู้และ อบรมเชิงปฏิบัติการการสอนแบบ การบูรณาการและการบูรณาการ เนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา 3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 4. ส่งเสริมการนำสื่อและ เทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้าง องค์ความรู้ การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และ การบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรม ศึกษา

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการ สร้างองค์ความรู้ (ต่อ)	1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการ สร้างองค์ความรู้ (ต่อ)	1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการ สร้างองค์ความรู้ (ต่อ) 5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบูรณาการระหว่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้และการ บูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรม ศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการสร้างองค์ความรู้
2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม	2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม	2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม
1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียน ก่อนเรียน โดยจัดเนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียน	1. ประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่ม นักเรียนตามความสามารถและ ความแตกต่างหลากหลายของ นักเรียน	1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียน เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความ สนใจ ความสามารถ ความถนัด และ ความแตกต่างหลากหลายของ นักเรียน
2. เร่งระดมการเพิ่มทักษะสื่อและ เทคโนโลยีแก่นักเรียนและประยุกต์ ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียนและ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	2. สร้างหลักสูตรที่มีความ สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความแตกต่าง หลากหลายของนักเรียน	2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มี ความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และ ความแตกต่างหลากหลายของ นักเรียน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	2. การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียนและสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)
	3. จัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลประเมินผลให้ สอดคล้องกับความสามารถและ ความแตกต่างหลากหลายของ นักเรียน	3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรมการ เรียนรู้ และวัดผลประเมินผลให้ เหมาะสมกับความแตกต่าง หลากหลายของนักเรียน
		4. พัฒนาระบวนการสอน ซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน
		5. ส่งเสริมการจัดการและจัดสรร สื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับความต้องการของครูและ นักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
		6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครู ด้านการประยุกต์ใช้สื่อและ เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการ สอนให้เหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียนและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม
		7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อ และเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการ เรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียนและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง การลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยืดหยุ่น ความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในโรงเรียน 1. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นในระดับ โรงเรียน ระดับชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน 2. เร่งสร้างความตระหนักในการ เรียนและการดำรงชีวิตในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียนและ ผู้ปกครอง	3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง การลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยืดหยุ่น ความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในโรงเรียน 1. สร้างความตระหนักและให้ ความรู้การจัดการเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่ครู 2. จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะใน สังคมพหุวัฒนธรรม 3. การบูรณาการหรือสอดแทรก ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมใน ชั้นเรียนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระดับโรงเรียน โดยความร่วมมือ ของครูทุกคน 4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแสดง ผลงานการจัดการเรียนการสอน พหุวัฒนธรรมศึกษาและ การเผยแพร่ความรู้และแสดงผลงาน ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ ชุมชน	3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง การลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยืดหยุ่น ความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในโรงเรียน 1. ส่งเสริมการสร้าง ความ ตระหนักในการเรียนและการ ดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม แก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูใน การสอดแทรก บูรณาการทักษะใน สังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการ เรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่ม นักเรียน 4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะ ในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายใน โรงเรียนและชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
4. การบูรณาการหลักสูตร สถานศึกษา ตามขอบเขตของ ศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของ นักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี 1. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร สถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบท พหุวัฒนธรรม 2. เร่งสร้างหลักสูตรของ สถานศึกษาในการบูรณาการเนื้อหา สังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	4. การบูรณาการหลักสูตร สถานศึกษา ตามขอบเขตของ ศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของ นักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี 1. สร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ ตอบสนองความหลากหลายของ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. การรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร สถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน และชุมชน 3. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนา นักเรียนทางวิชาการเพื่อส่งเสริม จุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของ นักเรียน 4. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอและ รับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	4. การบูรณาการหลักสูตร สถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของ นักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี 1. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตร สถานศึกษาที่ตอบสนองความ แตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร สถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน และชุมชน 3. ส่งเสริมการจัดหลักสูตร สถานศึกษาและกิจกรรมพัฒนา นักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างหลากหลายของ นักเรียน และสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม 4. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตร สถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
5. การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. เพิ่มประสิทธิภาพหลักสูตร วิชาชีพที่มีความเหมาะสมกับ นักเรียนและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม 2. เร่งสร้างเครือข่ายการส่งเสริม หลักสูตรด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นด้าน หลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่นมาให้ ความรู้	5. การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. อบรมให้ความรู้วิชาชีพ พื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่ สอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียนและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม 2. จัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน 3. จัดกิจกรรมส่งเสริมและ นำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐาน และวิชาชีพท้องถิ่น 4. ขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพ พื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น แก่ ผู้ปกครองและชุมชน โดยการให้ ความรู้ใน โรงเรียนและจัดกิจกรรม ในชุมชน	5. การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูล วิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ วิชาชีพเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานใน การให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่ นักเรียนและชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพ พื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่ สอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียนและบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากร ท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพใน ท้องถิ่นมาให้ความรู้ 4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม ส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตร วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น 5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพ ท้องถิ่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยการให้ความรู้ใน โรงเรียนและ จัดกิจกรรมในชุมชน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา กษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2. เร่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. เชิญผู้ปกครองและชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน 2. เชิญผู้ปกครอง ผู้นำทางศาสนา และชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนและเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น 3. ส่งเสริมองค์กรภายนอกจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน 4. ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน	6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครองและชุมชน 2. ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น 3. ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ) 4. ส่งเสริมการใช้สื่อและ เทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน	7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน	7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน
1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้และ กิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม 12 ประการและทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน	1. จัดกระบวนการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนใน ชั้นเรียนและกิจกรรมของโรงเรียน 2. เชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำศาสนา มาสร้างความ ตระหนักและอบรมให้ความรู้ด้าน คุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน และ มีค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม	1. ส่งเสริมการสร้างความ ตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการจัด กระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมของนักเรียนใน กิจกรรมของโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน (ต่อ)	7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน (ต่อ) 3. จัดการเรียนรู้ กิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ และกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและ ชุมชนเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ให้แก่เรียน 4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียน และจัดกระบวนการแนะแนวที่มี คุณภาพโดยครูทุกคน 5. ส่งเสริมกิจกรรมปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน	7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่เรียน (ต่อ) 3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้าน คุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนา มาให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม แก่นักเรียน 4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียน และพัฒนากระบวนการแนะแนวให้ มีประสิทธิภาพ 5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม แก่นักเรียน
8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา	8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา	8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา
1. พัฒนาการมีส่วนร่วมของ วิทยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. สร้างความตระหนักและ ให้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ปกครอง และชุมชน	1. ส่งเสริมการสร้าง ความ ตระหนักและให้ความรู้แก่นักเรียน ในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม ศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (ต่อ)	8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (ต่อ)	8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (ต่อ)
2. เร่งสร้างเครือข่ายวิทยากร ท้องถิ่นในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม ศึกษา	2. การเชิญผู้ประกอบการและชุมชน เป็นวิทยากรท้องถิ่น ด้านภูมิปัญญา ท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา 3. จัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนที่ เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน พหุวัฒนธรรมศึกษา 4. สร้างเครือข่ายเพื่อขอความ ร่วมมือและการอำนวยความสะดวก ในการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา	2. ส่งเสริมการเชิญผู้ประกอบการและ ชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและ พหุวัฒนธรรมศึกษา 3. พัฒนาการจัดระบบภูมิปัญญา ท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และ ชุมชนในการจัดการเรียนการสอน พหุวัฒนธรรมศึกษา 4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย วิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพหุวัฒนธรรมศึกษา
9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ	9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ	9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ
1. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาและ การจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่ สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน หรือประชาชนที่สนใจ	1. สร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหน ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน 2. จัดระบบภูมิปัญญาและ วิทยากรท้องถิ่นที่สามารถนำมา จัดวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียน	1. ส่งเสริมการสร้างความ ตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวง แหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตร วิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการ ความต้องการ ความถนัดของ นักเรียน และบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ (ต่อ)	9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ (ต่อ)	9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ (ต่อ)
2. เร่งบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น และหลักสูตรวิชาชีพในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียนและ ชุมชน โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่น	3. การสร้างกิจกรรมวิชาชีพให้ สอดคล้องกับความแตกต่าง หลากหลายของนักเรียนและบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม 4. การอบรมให้ความรู้การ บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นใน การจัดกิจกรรมวิชาชีพ 5. สร้างกิจกรรมนำเสนอ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพใน โรงเรียนและชุมชน 6. กำกับ ดูแล ติดตาม และ พัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นใน การจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคม พหุวัฒนธรรม	3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ ความรู้และจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ ท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้ การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นใน การจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู 5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากร ท้องถิ่นขยายผลความรู้วิชาชีพ ท้องถิ่นแก่ชุมชนและนำเสนอ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพใน โรงเรียน 6. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพใน สังคมพหุวัฒนธรรม
10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง
1. ส่งเสริมครูแจ้งข้อมูลการเรียนรู้ และกระบวนการวัดผลประเมินผล ของนักเรียนให้นักเรียนและ ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง	1. สร้างความตระหนักต่อ การศึกษาและการเห็นความสำคัญ ของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	1. ส่งเสริมการสร้าง ตระหนักด้านการเห็นความสำคัญ ของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง (ต่อ)	10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง (ต่อ)	10. การรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง (ต่อ)
2. เร่งสร้างความตระหนักในการ ดูแลด้านการเรียนของนักเรียนแก่ ผู้ปกครองและชุมชน	2. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองดูแลการ เรียนและพฤติกรรมของนักเรียน อย่างใกล้ชิด และสนับสนุนนักเรียน ในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ นักเรียนสนใจ	2. ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการ เรียนและพฤติกรรมของนักเรียน อย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียน ในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ นักเรียนสนใจ
	3. ครูสร้างกระบวนการติดต่อ ประสานงานระหว่างครูกับ ผู้ปกครอง	3. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการ วัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน และผู้ปกครองอย่างชัดเจน
	4. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการ วัดผลและประเมินผลแก่นักเรียน และผู้ปกครองอย่างชัดเจน	4. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการ ติดต่อประสานงานระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มี ประสิทธิภาพ
	5. เปิดโอกาสให้นักเรียนและ ผู้ปกครองสอบถามข้อสงสัยและ เสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้	5. ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ด้านการจัดการเรียนการสอนของ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
	6. ส่งเสริมการบันทึกผลการ จัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่ครู และส่งเสริมนักเรียนและผู้ปกครอง ติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	6. ส่งเสริมการบันทึกผลการ จัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพแก่ครูและการ ตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
11. การแนะนำให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคน ในสถานศึกษา 1. ส่งเสริมการสร้างความรู้ตระหนักและอบรมให้ความรู้ด้านการแนะนำในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู 2. เร่งสร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการจัดระบบข้อมูล การดูแลนักเรียนและแนะนำโดยใช้สื่อเทคโนโลยี	11. การแนะนำให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคน ในสถานศึกษา 1. การสร้างความตระหนักแก่นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับ มอบหมาย พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม 2. การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใฝ่หาใจของโรงเรียนและครูกับนักเรียนและผู้ปกครอง 3. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะนำโดยครูแนะนำหรือวิทยากรด้านการแนะนำ 4. จัดระบบข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะนำ 5. ครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตาม พฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด	11. การแนะนำให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคน ในสถานศึกษา 1. ส่งเสริมการสร้างความรู้ตระหนักด้านการแนะนำในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู 2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะนำโดยครูแนะนำหรือวิทยากรด้านการแนะนำ 3. ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใฝ่หาใจของโรงเรียนและครูกับนักเรียนและผู้ปกครอง 4. ส่งเสริมการสร้างความรู้ตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม 5. ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตาม พฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ 6. พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจ้งข้อมูลการดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ 7. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะนำกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะนำ

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 1. พัฒนาการอบรมและกิจกรรม ให้ความรู้ทางวิชาการและการจัด การศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม 2. เร่งสร้างความตระหนักและให้ ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ ท้องถิ่นที่สอดคล้องกับสังคม พหุวัฒนธรรมแก่ผู้ปกครองและ ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมและ สนับสนุนจากหน่วยงานทาง การศึกษาอื่น 3. เร่งสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้ง ในระดับกลุ่ม ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 1. สร้างความตระหนักการเห็น ความสำคัญของการศึกษาทาง วิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือ ทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การพัฒนางานวิชาการ โดยผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย 3. ส่งเสริมการเปิดโอกาสให้ แสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อน สภาพและปัญหา รวมทั้ง ข้อเสนอแนะของการจัดการเรียน การสอน 4. จัดกิจกรรมให้ความรู้ทาง วิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และ ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 1. ส่งเสริมการสร้าง ความ ตระหนักด้านการเห็นความสำคัญ ของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ พัฒนางานวิชาการของโรงเรียนกับ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย 3. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อสะท้อนสภาพ และปัญหาของการจัดการเรียนการ สอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน 4. พัฒนาการอบรมและกิจกรรม ให้ความรู้ทางวิชาการและการจัด การศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางดำเนินการ จากการ SWOT Matrix	แนวทางดำเนินการ จากการสัมภาษณ์	ร่างกลยุทธ์
12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (ต่อ)	12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (ต่อ)	12. การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนางานวิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการ ศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (ต่อ)
		5. ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย ผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชน ในการขยายผลความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม
		6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและ วิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งใน สถานศึกษาและชุมชน

ขั้นตอนที่ 3.3 ผลการร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพ
การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ใต้นำเสนอดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางดำเนินการ
1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	1. การสนับสนุนให้ครู บูรณาการระหว่างกลุ่ม สาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษาใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการสร้าง องค์ความรู้	1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้แก่ครูด้านการ บูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการ เนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา 2. ส่งเสริมการให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการ การสอนแบบการบูรณาการและการบูรณาการเนื้อหา พหุวัฒนธรรมศึกษา 3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่ม สาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรม ศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้าง องค์ความรู้ 4. ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการ สร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่ม สาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรม ศึกษา 5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการ บูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการ เนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการสร้างองค์ความรู้
	2. การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม	1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และ ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางการดำเนินการ
1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	2. การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรม การเรียนรู้ และวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 4. พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน 5. ส่งเสริมการจัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน	1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูในการสอดแทรก บูรณาการทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน 4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายใน โรงเรียนและชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางดำเนินการ
2) การพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม	1. การบูรณาการ หลักสูตรสถานศึกษาตาม ขอบเขตของศาสนา ฐานะ ทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ พิเศษของนักเรียน และ วัฒนธรรมประเพณี	1. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนอง ผู้ปกครอง และ ชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้าน หลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน 3. ส่งเสริมการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและกิจกรรม พัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่าง หลากหลายของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม 4. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้ หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
	2. การพัฒนาหลักสูตร ด้านวิชาชีพให้เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม	1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพ ท้องถิ่น วิทยาการท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพเพื่อเป็น ข้อมูลพื้นฐาน ในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียน และชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพ ท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมหลักสูตร วิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่น มาให้ความรู้ 4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอ หลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น 5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและ วิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยการให้ ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางการดำเนินการ
3) การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ใน สังคมพหุวัฒนธรรม	1. การดำเนินกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ ผู้ปกครอง ชุมชน และ สังคมเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดกระบวนการเรียนรู้ ในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม	1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน ของผู้ปกครองและชุมชน 2. ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการ เรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น 3. ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม เข้ามามีส่วนร่วม 4. ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนิน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามี ส่วนร่วม
	2. การจัดกิจกรรม ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และทักษะใน สังคมพหุวัฒนธรรมให้ แก่นักเรียน	1. ส่งเสริมการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการจัดกระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนในกิจกรรมของโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน 3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนาอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน 4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและพัฒนากระบวนการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ 5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางการดำเนินการ
3) การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ใน สังคมพหุวัฒนธรรม (ต่อ)	3. การนำภูมิปัญญา ท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนรู้ พหุวัฒนธรรมศึกษา	1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้และให้ความรู้แก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ประกอบการและชุมชน 2. ส่งเสริมการเชิญผู้ประกอบการเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา 3. พัฒนาระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนในการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา 4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา
	4. การใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรม ด้านวิชาชีพที่สอดคล้อง กับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชน ที่สนใจ	1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับ ความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และจัดกิจกรรม ด้านวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู 5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นขยายผลความรู้ วิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชนและนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านวิชาชีพในโรงเรียน 6. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคม พหุวัฒนธรรม

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางดำเนินการ
4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม พหุวัฒนธรรม	1. การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน ส่งเสริมการสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพแก่ครูและการตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
5) การแนะแนวในสังคม พหุวัฒนธรรม	1. การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา	ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนว โดยครูแนะแนวหรือวิทยากรด้านการแนะแนว ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไร้กังวลของโรงเรียนและครูกับนักเรียนและผู้ปกครอง ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรม และการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ

ตาราง 19 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	แนวทางการดำเนินการ
5) การแนะแนวในสังคม พหุวัฒนธรรม (ต่อ)	1. การแนะแนวให้ สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม โดยความ ร่วมมือของครูทุกคนใน สถานศึกษา (ต่อ)	6. พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวม ข้อมูลและแจ้งข้อมูลการดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมี ประสิทธิภาพ 7. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้าน การแนะแนว
6) การส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ในสังคมพหุวัฒนธรรม	1. การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา วิชาการและพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในการ จัดการศึกษาในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรมของ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็น ความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความ ร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ ของโรงเรียนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย 3. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อ สะท้อนสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4. พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการ และการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม 5. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับ กลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการ ขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงาน ทางการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน

ขั้นตอนที่ 3.4 ผลการประชุมผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินกลยุทธ์และปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการตรวจสอบร่างกลยุทธ์ฯ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินกลยุทธ์ด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์ โดยการส่งเอกสารเพื่อตรวจสอบร่างกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รองด้วยตนเอง จากนั้นประเมินร่างกลยุทธ์โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน นำเสนอรายละเอียดดังตาราง 20 และตาราง 21

ตาราง 20 ผลการประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์หลัก (ร่าง 1)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)	ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ประโยชน์	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.50	0.53	4.62	0.51	4.75	0.46
2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.50	0.53	4.37	0.51	4.50	0.53	4.75	0.46
3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.75	0.46	4.62	0.51	4.75	0.46
4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.75	0.46	4.62	0.51	4.75	0.46	4.87	0.35
5) การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.50	0.53	4.62	0.51	4.62	0.51
6) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.37	0.51	4.25	0.70	4.37	0.51

จากตาราง 20 ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมทพวพัฒนาธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1) พบว่า โดยภาพรวม ด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา กลยุทธ์การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ด้านความเหมาะสม กลยุทธ์การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ด้านความเป็นไปได้ กลยุทธ์การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) ด้านประโยชน์ กลยุทธ์การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.87, \sigma = 0.35$)

ตาราง 21 ผลการประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมทพวพัฒนาธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์รอง (ร่าง 1)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัดมทพวพัฒนาธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)	ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ประโยชน์	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1) การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพัฒนาธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้	4.50	0.53	4.37	0.51	4.25	0.46	4.50	0.53
2) การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพัฒนาธรรม	4.62	0.51	4.50	0.53	4.50	0.53	4.50	0.53
3) การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน	4.62	0.51	4.50	0.53	4.37	0.51	4.50	0.53

ตาราง 21 (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)	ความถูกต้องและ		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ประโยชน์	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
4) การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตาม ขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ ของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี	4.62	0.51	4.50	0.53	4.50	0.53	4.50	0.53
5) การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.50	0.53	4.62	0.51	4.75	0.46
6) การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการ เรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	4.62	0.51	4.50	0.53	4.37	0.51	4.50	0.53
7) การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน	4.62	0.51	4.50	0.53	4.50	0.53	4.75	0.46
8) การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา	4.50	0.53	4.37	0.51	4.50	0.53	4.75	0.46
9) การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัด กิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียนหรือ ประชาชนที่สนใจ	4.62	0.51	4.50	0.53	4.37	0.74	4.75	0.46
10) การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียน ต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	4.87	0.35	4.75	0.46	4.87	0.35	4.87	0.35

ตาราง 21 (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ (ร่าง 1)	ความถูกต้องและ ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ประโยชน์			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
11) การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของ ครูทุกคนในสถานศึกษา	4.75	0.46	4.62	0.51	4.37	0.51	4.62	0.51
12) การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางาน วิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ใน การจัดการศึกษาในบริบทสังคม พหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบัน อื่นที่จัดการศึกษา	4.62	0.51	4.50	0.53	4.12	0.64	4.62	0.51

จากตาราง 21 ผลการประเมินร่างกลยุทธ์ฯ 1 การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ
คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
ของกลยุทธ์รอง พบว่า

โดยภาพรวม ด้านความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา กลยุทธ์การรายงานผลการ
เรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.87, \sigma = 0.35$) รองลงมา
กลยุทธ์การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนใน
สถานศึกษา ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$)

ด้านความเหมาะสม กลยุทธ์การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครอง
อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$) รองลงมา กลยุทธ์การแนะแนวให้สอดคล้องกับ
บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา ($\mu = 4.62, \sigma = 0.51$)

ด้านความเป็นไปได้ กลยุทธ์การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครอง
อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.87, \sigma = 0.35$) รองลงมา กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรด้าน
วิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ($\mu = 0.62, \sigma = 0.51$)

ด้านประโยชน์ กลยุทธ์การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่าง
ต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.87, \sigma = 0.35$) รองลงมา กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้

เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม กลยุทธ์การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม
 ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน กลยุทธ์
 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องช่วยผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้
 พหุวัฒนธรรมศึกษา และกลยุทธ์การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่
 สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ ($\mu = 4.75, \sigma = 0.46$)

ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงภาษาที่ใช้และปรับกลยุทธ์
 ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความสอดคล้องของกลยุทธ์หลักกับผลการวิเคราะห์ SWOT Matrix
 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า กลยุทธ์หลักกับผลการวิเคราะห์ SWOT Matrix มีความสอดคล้องกัน
 แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน จึงได้ให้ข้อเสนอแนะคือ รูปแบบหรือลักษณะการเขียนกลยุทธ์
 ควรเขียนในรูปของวิธีการ โดยใช้คำกริยาที่สะท้อนให้เห็นทิศทางหรือภาพที่ชัดเจนในการ
 ดำเนินการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้และควรใช้คำที่มีความชัดเจนหรือคำสำคัญที่ต้องการให้
 โรงเรียนปฏิบัติ

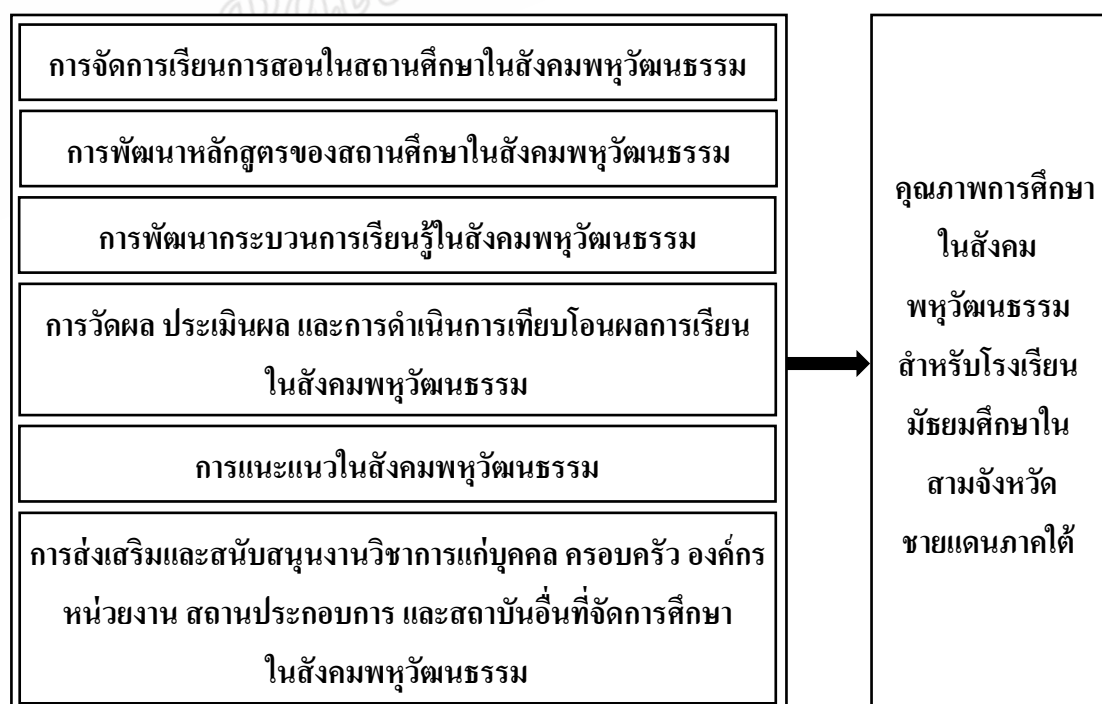
ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์
 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นพ้องว่ากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน
 สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเหมาะสม
 และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน
 ภาคใต้ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ซึ่งเป็นประโยชน์มาก
 ในการพัฒนาโรงเรียน หากโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้นำกลยุทธ์
 ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้จริงให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนั้น ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า
 ปัจจัยสำคัญในการทำให้โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาคุณภาพ
 การศึกษา คือ 1) การให้ความสำคัญกับการศึกษาของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการ
 รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจ มุ่งมั่น และพัฒนาตนเองด้านการเรียนรู้ของนักเรียนอย่าง
 สม่ำเสมอและการติดตาม ดูแล เอาใจใส่การเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งการสนับสนุนการเรียนรู้ของ
 ผู้ปกครองและชุมชน และ 2) การมีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
 กับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย อันประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและ
 บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ขั้นตอนที่ 3.5 ผลการนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในที่ประชุมทางวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 15 แก่ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะกลยุทธ์ พบว่า ผู้เข้าร่วมการประชุมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และแนวทางดำเนินการ ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามบริบทของแต่ละโรงเรียนต่อไป

สรุปกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพประกอบ 9 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์หลัก 1: การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 1.1: การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่ครูด้านการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
2. ส่งเสริมการให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนแบบการบูรณาการและการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้
4. ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

กลยุทธ์รอง 1.2: การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผล ประเมินผลให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
4. พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
5. ส่งเสริมการจัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 1.3: การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคคิต สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูในการสอดแทรก บูรณาการทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายในโรงเรียน และชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

กลยุทธ์หลัก 2: การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 2.1: การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี

1. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน

3. ส่งเสริมการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์รอง 2.2: การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยาการท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่นมาให้ความรู้
4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน

กลยุทธ์หลัก 3: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 3.1: การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครองและชุมชน
2. ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

3. ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
4. ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม

กลยุทธ์รอง 3.2: การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการจัดกระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนในกิจกรรมของโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนามาอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน
4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและพัฒนาระบบการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน

กลยุทธ์รอง 3.3: การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชน
2. ส่งเสริมการเชิญผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา
3. พัฒนาระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา
4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา

กลยุทธ์รอง 3.4: การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน
4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู
5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นขยายผลความรู้วิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชนและนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียน
6. ส่งเสริมการค้ากับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์หลัก 4: การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 4.1: การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ
3. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน
4. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

- ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
แก่ครูและการตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่นักเรียน
ผู้ปกครอง และชุมชน

กลยุทธ์หลัก 5: การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 5.1: การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

- ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม
แก่ครู
- ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนวหรือ
วิทยากรด้านการแนะแนว
- ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไว้วางใจของโรงเรียนและครู
กับนักเรียนและผู้ปกครอง
- ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน
รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
- ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการเรียนของ
นักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ
- พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งข้อมูล
การดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายใน
และหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว

กลยุทธ์หลัก 6: การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 6.1: การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนา
คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล
ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

- ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษา
ทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง
และชุมชน

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
3. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
4. พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและการจัดการศึกษา แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
5. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

1. การสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งสามารถแสดงองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา

และพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ มีคุณธรรม จริยธรรม
และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีกระบวนการคิด
คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาได้ มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และ
มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต

3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ มีความรู้
ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม
ภาษาและวัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย มีความ
ตระหนัก ยอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม
มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่
ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข และมีเจตคติที่ดี
มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อการศึกษาต่อ ปริญญาตรี สาขาอาชีพ และประกอบอาชีพ

2. การศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการ บริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของ
การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ของการดำเนินการบริหารงาน
วิชาการ ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ 4 งาน และกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน)
ของการดำเนินการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ 6 งาน ซึ่งผู้วิจัยนำกลุ่ม
ที่มีความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ในแต่ละงานมาศึกษาโอกาสและภาวะคุกคาม โดยมี
รายละเอียด ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัย

พบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 4) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 2) การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 3) การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคคิ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

โอกาส คือ สื่อและเทคโนโลยีมีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม และ สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัย

พบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 4) การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคม

พหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา 5) การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 7) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ประกอบด้วย 1) การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี และ 2) การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

โอกาส คือ นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 3) การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ประกอบด้วย 1) การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน 3) การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา และ 4) การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ

โอกาส คือ นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมและสื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 2) การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย 4) การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 5) การพัฒนาเครื่องมือวัดผล และประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 7) การเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ประกอบด้วย 1) การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง

โอกาส คือ นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการเปิดโอกาสในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม

5) การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่นและเครือข่าย การแนะแนว และ 3) การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวให้ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นสูง จุดอ่อน คือ 1) การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

โอกาส คือ สภาพสังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ ขาดเทคโนโลยีในการช่วยการจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยในการเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ประกอบด้วย 1) การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกระบบปัญหาและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชน และ 3) การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ความต้องการจำเป็นสูง จุดอ่อน คือ 1) การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

โอกาส คือ สังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ภาวะคุกคาม คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขาดการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม และสภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

3. การสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 62 แนวทางดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลัก 1: การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 1.1: การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่ครูด้านการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
2. ส่งเสริมการให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนแบบการบูรณาการและการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้
4. ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

กลยุทธ์รอง 1.2: การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผล ประเมินผลให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
4. พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
5. ส่งเสริมการจัดการและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 1.3: การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูในการสอดแทรก บูรณาการทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายในโรงเรียน และชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

กลยุทธ์หลัก 2: การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 2.1: การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน
3. ส่งเสริมการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์รอง 2.2: การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยาการท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยาการท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่นมาให้ความรู้
4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน

กลยุทธ์หลัก 3: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 3.1: การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา

พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครองและชุมชน
2. ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
3. ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
4. ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม

กลยุทธ์รอง 3.2: การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการจัดกระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนในกิจกรรมของโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนาอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน
4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและพัฒนากระบวนการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน

กลยุทธ์รอง 3.3: การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พัฒนาคุณธรรมศึกษา

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้และให้ความรู้แก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้พัฒนาคุณธรรมศึกษาแก่ผู้ประกอบการและชุมชน
2. ส่งเสริมการเชิญผู้ประกอบการและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณธรรมศึกษา
3. พัฒนาการจัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน ในการจัดการเรียนการสอนพัฒนาคุณธรรมศึกษา
4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาคุณธรรมศึกษา

กลยุทธ์รอง 3.4: การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพัฒนาคุณธรรมให้นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพัฒนาคุณธรรม
3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพัฒนาคุณธรรมแก่นักเรียน
4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู
5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นขยายผลความรู้วิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชนและนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียน
6. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพัฒนาคุณธรรม

กลยุทธ์หลัก 4: การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 4.1: การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่าง
ต่อเนื่อง

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ
3. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน
4. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
6. ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แก่ครูและการตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

กลยุทธ์หลัก 5: การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 5.1: การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม
แก่ครู
2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนวหรือ
วิทยากรด้านการแนะแนว
3. ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไว้วางใจของโรงเรียนและครูกับ
นักเรียนและผู้ปกครอง

4. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
5. ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ
6. พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งข้อมูล การดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ
7. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว

กลยุทธ์หลัก 6: การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลยุทธ์รอง 6.1: การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

แนวทางดำเนินการ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
3. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
4. พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
5. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน

**ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม
ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน
สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาใน
สังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความถูกต้องและ
ครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

เพื่อให้การอภิปรายผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงนำเสนอ
การอภิปรายผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การสังเคราะห์คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน
มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ
1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะในสังคม
พหุวัฒนธรรม

โดยพบว่า การจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น นักเรียน
จำเป็นต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
และนักเรียนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อพัฒนา
คุณลักษณะของนักเรียนและส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข
สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) ที่พบว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษาใน
สังคมพหุวัฒนธรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่าง
หลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนประสบความสำเร็จทางการเรียนและสามารถเข้าสู่สังคมได้
อย่างมีความสุข

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้อง วุทธิศักดิ์ โภชนกุล (2556) ที่กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม คือการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของนักเรียนจากวัฒนธรรมที่หลากหลายที่มีความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา และการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มาจากกลุ่มที่หลากหลาย

2. การศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการ บริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของ การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้ โดยผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการ 6 งาน ที่ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ซึ่งสามารถแสดงตามลำดับ ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ 1) การส่งเสริมให้ครูเตรียมสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม 2) การสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความ หลากหลายของนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 4) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เนื่องจากนักเรียนใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความแตกต่างหลากหลายด้านความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียน ต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ นิธิบราฮิม นิ นิเคาะห์ (2555) ที่กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงต้องการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน การสอนซ่อมเสริมเป็นการจัดการเรียนการสอนลักษณะหนึ่ง ซึ่งตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย

3 ประเด็น คือ 1) การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

2) การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 3) การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคคิ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครูขาดความตระหนักด้านพหุวัฒนธรรม และขาดทักษะการบูรณาการสาระการเรียนรู้และเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา ทั้งยังขาดการมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมถึงขาดการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย สอดคล้องกับ ทิฆัมพร สมพงษ์ (2559) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องมีการบูรณาการการเรียนรู้ มีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษากับหลักสูตรท้องถิ่น จัดกิจกรรมในบทเรียนอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมและมุ่งเน้นผู้เรียนที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา เพศ และฐานะทางสังคมให้มีความเท่าเทียมและเสมอภาค

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า สื่อและเทคโนโลยีมีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากในปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนมีอย่างมากมายหลากหลาย ซึ่งครู นักเรียน และผู้ปกครองสามารถประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีให้สอดคล้องเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนได้ เพื่อใช้สื่อและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ยังได้รับการส่งเสริมการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากหน่วยงานทางการศึกษาดูด้วยกัน สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) ที่กล่าวว่า การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน โดยส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาช่วยจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกระดับการศึกษา พัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่สถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ภาวะคุกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับ Wu และ Campbell (1994) ที่กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการศึกษาในด้านการบริหารและการจัดการศึกษาด้านวิชาการ เนื่องจากความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของผู้คน

ส่วนใหญ่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังไม่มีความมั่นคงเพียงพอ ผู้ปกครองจึงขาดการดูแลติดตาม และการสนับสนุนการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลินี วงษ์เส็ง (2546) ที่พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย รายได้ของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีอำนาจในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 7 ประเด็น คือ 1) การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 4) การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา 5) การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตร ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 7) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากทั้งผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และตอบสนองบริบทของสังคมและความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การใช้หลักสูตรสถานศึกษา การประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่จะทำให้หลักสูตรสถานศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2554) ที่กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาและการเรียนการสอนที่เหมาะสมควรมีการบูรณาการให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และท้องถิ่น โดยบูรณาการวิชาสามัญ ศาสนา และวิชาชีพในสัดส่วนที่เหมาะสม และการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อให้ส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของผู้เรียน

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย

2 ประเด็น คือ 1) การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียนและวัฒนธรรมประเพณี และ 2) การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังขาดการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครองและชุมชนไม่ยอมรับการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ ทิฆัมพร สมพงษ์ (2559) ที่กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษา และการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมควรมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อให้ส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของผู้เรียนด้วยการเร่งปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาวิชาศาสนาให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาศาสนาใน โรงเรียนของรัฐ และให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากนโยบายทางการศึกษาเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสร้างหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณและวิทยากรให้ความรู้แก่ผู้บริหารและครูในการจัดทำและใช้หลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ อัมมาร สยามวาลา (2549) ที่กล่าวว่า ภาครัฐและเอกชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่บูรณาการการศึกษาในด้านสามัญและอิสลามศึกษาในทุกระดับชั้นทั้งในกรณี โรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยที่รัฐบาลอาจต้องสนับสนุนเงินทุนอย่างเพียงพอและต่อเนื่องเพื่อให้การศึกษาแบบบูรณาการนี้เป็นรูปธรรมและสัมฤทธิ์ผลขึ้นมาได้

ภาวะถูกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมนั้นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย มีการเผยแพร่และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อให้เกิดการยอมรับและร่วมมือในการดำเนินงานหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ อัมมาร สยามวาลา (2549) ที่กล่าวว่า การบูรณาการการศึกษาวิชาสามัญและอิสลามศึกษานั้นอาจมีปัญหาในเรื่องการไม่ยอมรับในคุณภาพและมาตรฐานจากชุมชนท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งการดำเนินงานทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการต้องให้ผู้นำทางการศึกษาและศาสนาของชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 1) การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 3) การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพนั้น ต้องส่งเสริมการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม มีการดูแล ติดตาม และนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ จิหมัมพร สมพงษ์ (2559) ที่กล่าวว่า ครูต้องบูรณาการการเรียนรู้สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน มีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษากับหลักสูตรท้องถิ่น จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน ในการได้รับการศึกษาและโอกาสในการประสบความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนที่มาจากหลายวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา เพศ ฐานะทางสังคม โดยใช้วิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสามจังหวัดจึงมุ่งเน้นการมีความรู้ความสามารถ

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย

4 ประเด็น คือ 1) การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียน 3) การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา และ 4) การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ เนื่องจากการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งต้องนำภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการบริหารจัดการสถานศึกษาในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามาใช้บริการทางการศึกษาและการจัดเครือข่ายกับสถานศึกษาอื่นในลักษณะของโรงเรียนคู่พัฒนา

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากผู้บริหารและครูสามารถสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมและความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน โดยมีนักเรียนเป็นสำคัญและเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องได้รับความร่วมมือจากครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความเห็น ดูแล และติดตามการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” มาตรา 24 ว่าด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ กล่าวถึงการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมว่า “ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ภาวะคุกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ

- 1) สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และ
- 2) สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากครู นักเรียน และผู้ปกครองยังขาดทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ในสังคมแห่งสื่อและเทคโนโลยีและในสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) ที่กล่าวว่า ความจำเป็นของการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2552-2559) ที่แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามีปัญหาด้านการดำเนินการ เนื่องจากขาดการพัฒนาเนื้อหาผ่านสื่อที่มีคุณภาพ รวมทั้งการเรียนการสอนและการพัฒนาครูและนักเรียนนำความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วยตนเองน้อย สถานศึกษามีจำนวนคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ไม่เพียงพอและล้าสมัย

4) การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคม

พหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 6 ประเด็น

- คือ 1) การจัดตั้งคณะกรรมการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 2) การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้อง

กับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย 4) การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 5) การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 6) การควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม และ 7) การเทียบโอนผลการเรียน ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการอื่นให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนที่มีคุณภาพนั้นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูเป็นเบื้องต้น สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ที่กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลว่า คือการส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ซึ่งการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความหลากหลาย ดังนั้นการเทียบโอนผลการเรียนในระบบการศึกษาจึงเป็นการส่งเสริมการศึกษาแก่นักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกทางหนึ่ง สอดคล้องกับ อับดุลสุโก ดินอะ (2551) และ จิรัชมิตร สมพงษ์ (2559) ที่กล่าวว่า การประเมินผลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการออกแบบการเรียนรู้และหลักสูตรใหม่ที่เชื่อมโยงและถ่ายโอนกันได้ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย มีการเทียบโอนระหว่างการศึกษารูปแบบเดียวกันและต่างรูปแบบ ทั้งในศาสนา ปอเนาะ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม การศึกษาพระพุทธศาสนาเข้ากับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการให้ผู้ปกครองทราบถึงพฤติกรรมและความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนเพื่อดำเนินการดูแลนักเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน สอดคล้องกับ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึง ประโยชน์ของการรายงานผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองทราบถึงพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะๆ ดังนั้นจึงต้องให้ผู้ปกครองของนักเรียนทราบด้วย เพื่อให้ผู้ปกครองจะได้ใช้เป็นพื้นฐานการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อไป

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากนโยบายทางการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดเปิดโอกาสและสนับสนุนด้านงบประมาณและวิทยากรให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(2553) ที่กล่าวว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มอบหมายให้สถานศึกษา จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา และครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้การประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ภาวะคุกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อ การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจาก สภาพสังคมพหุวัฒนธรรม นักเรียนและผู้ปกครองยังไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนของนักเรียน อย่างเพียงพอ และยังขาดการติดต่อประสานข้อมูลการเรียนของนักเรียนระหว่างครูและผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง พ้ารุ่งแสง (2551) ที่พบว่า ประชาชนในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้ให้ความสำคัญกับการศึกษาของบุตรหลานน้อย เพราะเห็นว่าการศึกษาไม่สอดคล้องกับ วิถีชีวิต ปรัชญา และศาสนา นอกจากนี้พบว่ามีปัญหาการออกกลางคันสูงและอัตราการเรียนต่อทั้ง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ผลที่ตามมาคือ พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับต่ำสุดเมื่อเทียบกับการได้รับการศึกษาในระบบของประชาชนในท้องถิ่นอื่น

5) การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 1) การจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมกับสถานศึกษาอื่น และเครือข่ายการแนะแนว และ 3) การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการ แนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม มีความจำเป็นและมีความสำคัญ ซึ่งการแนะแนวต้องดำเนินการ โดยผู้มีความรู้และได้รับความเชื่อใจ จากนักเรียน สอดคล้องกับข้อมูลของนักเรียนและการติดตามผลการแนะแนว เพื่อพัฒนาให้เกิด ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ พนม ลีมอารีย์ (2548) ที่กล่าวว่า การแนะแนวมีบทบาทในการศึกษา ระดับมัธยมศึกษามากยิ่งขึ้น เนื่องจากการแนะแนวมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุกด้าน ทั้งทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อช่วยให้สามารถ ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ซึ่งกิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องครอบคลุมการแนะแนว ทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวบุคลิกภาพและการปรับตัว

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา เนื่องจากครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะการแนะแนว จึงทำให้การแนะแนวของโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมยังไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ คมเพชร ฉัตรศุกกุล (2555) ที่กล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนวิชาแนะแนว จึงไม่มีใครอยากจะทำแนะแนวเด็ก งานแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนต้องทำเป็นองค์รวมและครูทุกคนควรทำความเข้าใจถึงบทบาทของครูแนะแนว ครูต้องรู้จักการแนะแนวเด็ก หากผู้บริหารและครูยังไม่เข้าใจครูแนะแนวก็ต้องอบรมให้ความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทของครูแนะแนวในโรงเรียน เพราะงานแนะแนวคือหัวใจในการช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แก้ไข สนับสนุนให้เด็กใช้ชีวิตได้อย่างถูกต้องทุกทาง

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า สภาพสังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากสภาพสังคม ชุมชน และผู้ปกครองที่ขาดแนวทางในการดูแลนักเรียน การศึกษา และการประกอบอาชีพ ให้การยอมรับการแนะแนวให้คำปรึกษาและให้ความร่วมมือด้านการแนะแนว ทั้งการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวบุคลิกภาพและการปรับตัว สอดคล้องกับ เฉลิมพล เป็นจันทร์ (2559) ที่กล่าวว่า งานแนะแนวมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพราะเป็นตัวเชื่อมภาคให้เยาวชนในพื้นที่และสามารถชี้ช่องทางสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่ยากจนและขาดโอกาสได้

ภาวะคุกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า การขาดเทคโนโลยีในการช่วยการจัดระบบการดำเนินการแนะแนววิชาการและวิชาชีพในสถานศึกษาโดยในการเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากการแนะแนวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ขาดการเก็บบันทึกข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและการใช้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างเป็นระบบให้เกิดประโยชน์สูงสุดในงานแนะแนว ซึ่งความสำคัญของสื่อและเทคโนโลยีในการแนะแนวคือการบันทึกข้อมูลพื้นฐานนักเรียนและการนำข้อมูลพื้นฐานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานแนะแนว สอดคล้องกับ ปราณี ตันติตระกูล (2557) ที่กล่าวว่า งานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ เกี่ยวข้องกับการรวบรวม จัดเก็บ บันทึกข้อมูล การสรุปผล และการรายงานผลข้อมูล ดังนั้นการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบันเป็นประโยชน์และมีความสะดวกอย่างยิ่งในงานบริการแนะแนว ดังนั้นโรงเรียนควรมีเครื่องมือและคอมพิวเตอร์ รวมทั้ง โปรแกรมการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัยและใช้งานเทคโนโลยีเหล่านี้จะต้องมีความรู้และได้รับการฝึกอบรมจนสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดี

6) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์

หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ความต้องการจำเป็นต่ำ (จุดแข็ง) ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 1) การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา เลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนด้านวิชาการในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองและชุมชน และ 3) การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา เนื่องจากการส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการและการสร้างความร่วมมือของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สอดคล้องกับ อามัด ไญนุดดาโอะ (2551) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมกับเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรศาสนา และภาคเอกชน เพื่อความร่วมมือและระดมสรรพกำลังในการจัดการศึกษา โดยทั่วไปการจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะมาเป็นผู้รับบริการทางการศึกษาและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนการสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนมีการพัฒนานโยบายและกำหนดแนวทางการพัฒนาโรงเรียนร่วมกับชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และการจัดเครือข่ายกับโรงเรียนหรือสถานศึกษาอื่นในลักษณะของโรงเรียนคู่พัฒนา

ความต้องการจำเป็นสูง (จุดอ่อน) ที่ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา เนื่องจากความรู้พื้นฐานและความตระหนักในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้ปกครองและชุมชนไม่เพียงพอ ทำให้การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนไม่เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์ (2555) ที่กล่าวว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิทยากรเพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันทางสังคมอื่น

โอกาส ที่ผลการวิจัยพบว่า สังคมและพหุวัฒนธรรมเปิดกว้างให้โรงเรียน ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนทั้งทางด้าน วิชาการ วิชาชีพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ และพัฒนาคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับ อามัดไญนี คาโอะ (2551) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษา ต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรศาสนา และภาคเอกชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะมาเป็นผู้รับบริการทางการศึกษาและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน การสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญา และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนพัฒนานโยบายและกำหนดแนวทางการพัฒนาโรงเรียนร่วมกับชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมร่วมกัน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และการจัดเครือข่ายกับสถานศึกษาอื่นในลักษณะของโรงเรียนคู่พัฒนา

ภาวะคุกคาม ที่ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาขาดการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม และ 2) สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากการจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการที่หน่วยงานทางการศึกษาของรัฐจัดให้แก่ชุมชนนั้นยังขาดความเชื่อมั่นจากชุมชน ทำให้กิจกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการแก่ชุมชนจึงไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งยังขาดความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ สอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์ (2551) ที่กล่าวว่า ความไม่เข้าใจตรงกันระหว่างภาครัฐกับชุมชน ทำให้การส่งเสริมและสนับสนุนทางการศึกษาแก่ชุมชน ไม่อยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจกัน บางครั้งชุมชนและท้องถิ่นแปลความเจตนาารมณ์ของรัฐไม่ตรงกับสภาพและมองว่าการดำเนินการของรัฐมักมีวาระซ่อนเร้น

3. การสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรายละเอียด ดังนี้

กลยุทธ์หลัก 1: การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง คือ

กลยุทธ์รอง 1.1: การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้
โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ประกอบด้วย 5 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่ครูด้านการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
2. ส่งเสริมการให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนแบบการบูรณาการและการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้
4. ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา
5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้

ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นการสอนแบบองค์รวมที่มีความสำคัญมากในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องสร้างให้ครูเกิดความตระหนักและร่วมมือกันในการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา และต้องมีการนิเทศติดตามผลเพื่อให้การสอนบูรณาการเกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Banks (2001) และ Banks (2002) ที่กล่าวว่า การบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาคือการนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ มาสอดแทรกและบูรณาการเนื้อหาเดิมที่กำลังสอน โดยครูนำข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มวัฒนธรรมของนักเรียนในห้องเรียน โรงเรียนหรือชุมชนมา

ยกตัวอย่างและอภิปรายร่วมกัน ดังนั้นสถานศึกษาและครูจะต้องกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมี
โอกาสค้นคว้าจากการฟัง พูด อ่าน เขียน และแลกเปลี่ยนอภิปรายความเห็นเพื่อให้นักเรียนพัฒนา
ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และตัดสินใจ

นอกจากนี้การสอนบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมควรจัดการเรียนการสอน
ที่สร้างองค์ความรู้ด้านทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียนและสอดคล้องกับทักษะในสังคม
พหุวัฒนธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์ (2555)
ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการจัดการศึกษาแบบองค์รวม
คือการจัดกิจกรรมพร้อมกับการบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ
การสอนที่ยึดหลักคุณธรรม และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน อีกทั้งให้
ความสำคัญกับความเสมอภาค เท่าเทียม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง
มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

**กลยุทธ์รอง 1.2: การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 7 แนวทางดำเนินการ คือ**

1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสนใจ
ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ
ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผล
ประเมินผลให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน
4. พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียน
5. ส่งเสริมการจัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับ
ความต้องการของครูและนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการ
จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการจัดการ
เรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้กำหนดมาตรฐานด้านการเรียนการสอน คือ มีความรู้ความเข้าใจ เป้าหมายการจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษา มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ และมีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อุ้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน

กลยุทธ์รอง 1.3: การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลอคคคิ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ประกอบด้วย 4 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูในการสอดแทรก บูรณาการทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายใน โรงเรียน และชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมีความสุขและสนใจในความเป็นท้องถิ่นซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญกับสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมว่า ในกระบวนการเรียนรู้อุ้จะต้องปลูกฝังจิตสำนึก เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สอดคล้องกับ Banks (2001) และ Banks (2002) ที่กล่าวว่า ครูปลูกฝังให้นักเรียนรับรู้ถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม การปรับเปลี่ยนหลักสูตรและการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม รวมทั้งการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียนให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และสอดคล้องกับ สุธีรัช ชูชื่น (2555) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาแบบองค์รวมที่จัดกิจกรรมพร้อมกันทั้งการบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ให้ความสำคัญกับความเสมอภาค เท่าเทียม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

กลยุทธ์หลัก 2: การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ

กลยุทธ์รอง 2.1: การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี
ประกอบด้วย 4 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน
3. ส่งเสริมการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการผสมผสานระหว่างหลักสูตรแกนกลางกับบริบทท้องถิ่น ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาจึงสอดคล้องและตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทของท้องถิ่น โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ เอกกรินทร์ สังข์ทอง (2551), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2554) และ กระทรวงศึกษาธิการ (2556)

ที่กล่าวเช่นเดียวกันว่า ในการจัดการเรียนการสอนตามบริบทสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรมประเพณี เพื่อให้ส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาของนักเรียนทุกคน โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและเตรียมผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมุ่งมั่นบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์ เข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติ สัญชาติ สถานะทางสังคม ความสามารถ และบทบาททางเพศ ตลอดจนประสบความสำเร็จทางการเรียนและเข้าสู่สังคมได้อย่างมีความสุข โดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและวรรณะ

กลยุทธ์รอง 2.2: การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 5 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยาการท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่นมาให้ความรู้
4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน

ทั้งนี้เนื่องจากทักษะวิชาชีพมีความสำคัญในการสร้างความมั่นคงให้แก่ นักเรียนและครอบครัว และการส่งเสริมวิชาชีพที่มีความสำคัญในชุมชนให้ได้รับการยอมรับและสืบทอดต่อไป สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษากำหนดให้มีการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามศักยภาพ โดยให้ความรู้ในเรื่องตนเอง สามารถจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนา

ผู้เรียน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีความรู้ในเรื่องอาชีพเพื่อการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ดังนั้นการบูรณาการหลักสูตรวิชาชีพสำหรับสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สถานศึกษาต้องส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน และบริบทสังคม สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์ (2555) และ ทิฆัมพร สมพงษ์ (2559) ที่กล่าวเช่นเดียวกันว่า แนวทางการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้คือ การปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่น มีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาสามัญ วิชาชีพ และศาสนา มีการเรียนรู้แบบบูรณาการให้สามารถเทียบโอนทั้งการศึกษารูปแบบเดียวกันและต่างรูปแบบ มีการบูรณาการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรอิสลามศึกษา หลักสูตรพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา และเสนอแนวนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อสันติสุข

กลยุทธ์หลัก 3: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์รอง คือ

กลยุทธ์รอง 3.1: การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา

พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครองและชุมชน
 2. ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
 3. ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
 4. ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม
- เนื่องจากการที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน ซึ่งจะสร้างความตระหนักและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน โดยการเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้ในด้านต่างๆ แก่นักเรียน สอดคล้อง

กับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) ที่กล่าวว่า การให้ความสำคัญด้านการสร้างเครือข่ายทางการศึกษา โดยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ประเมินผลภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สอง (พ.ศ. 2549 - 2553) คือ สถานศึกษาต้องส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา สถานศึกษามีระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนา การศึกษา และสถานศึกษามีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการ พัฒนาการศึกษา ดังนั้นการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียน ร่วมจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนและเป็นการสืบสานภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชนและ สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ (นันทพล วิทยานนท์, 2555)

กลยุทธ์รอง 3.2: การจัดการกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย 5 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการจัดการกระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนในกิจกรรมของ โรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน
3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนามาอบรม ให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน
4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและพัฒนากระบวนการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการจัดการกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน

เนื่องจากการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญ โดยมี เป้าหมายเพื่อปลูกฝังนักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และอาศัยอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 79 ที่กล่าวว่า

รัฐต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และสอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) ที่กล่าวว่า คุณภาพการศึกษาคือคุณภาพของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีคุณภาพดี รวมถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีกระบวนการคิด คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาได้ มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และมีความสุขทางกาย ทางใจ ในการเรียนและการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

กลยุทธ์รอง 3.3: การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา ประกอบด้วย 4 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ประกอบการและชุมชน
2. ส่งเสริมการเชิญผู้ประกอบการและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา
3. พัฒนาการจัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ประกอบการ และชุมชนในการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา
4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา

เนื่องจากการเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาช่วยจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาในโรงเรียนจะส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ เข้าใจ เข้าถึง เกิดความรัก และหวงแหน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกกรินทร์ สังข์ทอง (2551) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารสถานศึกษาในการประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและสถานศึกษา ทั้งในเรื่องของการบริหารจัดการสถานศึกษาในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูและนักเรียน การมีส่วนร่วมเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามาใช้บริการทางการศึกษามากขึ้น สร้างความสัมพันธ์อันดีให้กับโรงเรียนและชุมชน และการจัดเครือข่ายกับสถานศึกษาอื่นในลักษณะของโรงเรียนคู่พัฒนา

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารสถานศึกษาต้องมีความสัมพันธ์กับชุมชน มีการพัฒนานโยบายและกำหนดแนวทางการพัฒนาโรงเรียน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาโรงเรียน และจัดเครือข่ายกับ สถานศึกษาอื่นในลักษณะโรงเรียนคู่พัฒนา สอดคล้องกับ อามัดไญนี คาโอะ (2551) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรต่างๆ เพื่อความร่วมมือและระดมสรรพ กำลังในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นผู้รับบริการทางการศึกษา และเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน การสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งประ โยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลยุทธ์รอง 3.4: การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ ประกอบด้วย 6 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญา ท้องถิ่นแก่นักเรียน
2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นที่ สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน
4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัด กิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู
5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นขยายผลความรู้วิชาชีพท้องถิ่นแก่ ชุมชนและนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพใน โรงเรียน
6. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการ จัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรม

เนื่องจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพที่มีความหลากหลาย สามารถนำมา ขยายผลภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่สังคม สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้นักเรียน ครอบครัว และ ชุมชนได้ สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์ (2555) ที่กล่าวว่า การจัดอบรมและพัฒนาผู้มีความรู้ ประจำท้องถิ่นเพื่อยกระดับไปเป็นวิทยากรด้านภูมิปัญญาของท้องถิ่น และจัดอบรมวิชาชีพให้แก่ นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ นำไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาได้

กลยุทธ์หลัก 4: การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
ในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์รอง คือ

กลยุทธ์รอง 4.1: การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองอย่าง
ต่อเนื่อง ประกอบด้วย 6 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
2. ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ
3. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน
4. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
6. ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แก่ครูและการตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

เนื่องจากรายงานผลเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครองนั้นมีความสำคัญมากที่จะสร้างความตระหนักในการดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้ติดตามการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์ (2555) ที่กล่าวว่า การจัดตั้งคณะกรรมการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 8 กลุ่มสาระ คณะกรรมการการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ คณะกรรมการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ดำเนินการควบคุมกำกับในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการรายงานผลการเรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงจัดให้มีเทียบโอนผลการเรียนและการขออนุมัติจบการศึกษาของผู้เรียน

กลยุทธ์หลัก 5: การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์รอง คือ

กลยุทธ์รอง 5.1: การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม
โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 แนวทางดำเนินการ คือ

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม
แก่ครู
2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนวหรือ
วิทยากรด้านการแนะแนว
3. ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไว้วางใจของโรงเรียนและครูกับ
นักเรียนและผู้ปกครอง
4. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน
รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม
5. ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการเรียนของ
นักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ
6. พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งข้อมูล
การดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ
7. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายใน
และหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว

เนื่องจากการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคน
และนักเรียนต้องได้รับการแนะแนวที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และบุคลิกภาพ
โดยสร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่ครู สอดคล้องกับ นันทพล วิทยานนท์
(2555) ที่กล่าวว่า การจัดระบบการแนะแนวการศึกษา ประสานงานในการดำเนินการแนะแนวของ
ครูเพื่อให้การแนะแนวการศึกษาต่อประสบความสำเร็จ การติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดความ
พร้อมในการศึกษาต่อหรือในการทำงาน และจัดทำรายงานประจำปีของงานแนะแนวทางการศึกษา

**กลยุทธ์หลัก 6: การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั
วงศ์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์รอง คือ**

**กลยุทธ์รอง 6.1: การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนา
คุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครั
วงศ์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ประกอบด้วย 6 แนวทางดำเนินการ
คือ**

1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษา
ทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3. ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

4. พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม

5. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคม พหุวัฒนธรรม

6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน

เนื่องจากการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ผู้ปกครองและชุมชน และส่งผลต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพเช่นกัน สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 29 ได้ระบุไว้ว่า “ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันทางสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนา ระหว่างชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) และสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา (2549) และ สุนทร โคตรบรรเทา (2552) ที่กล่าวสอดคล้องกันว่า การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ โรงเรียนเป็นแหล่งวิทยาการในการแสวงหาความรู้ บริการชุมชน และมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่าง โรงเรียนและชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
2) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 3) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีคุณภาพ สามารถบริหารงานวิชาการและจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาทั้งระบบสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน สร้างเครือข่ายการพัฒนาการบริหารงานวิชาการและจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดความตระหนักและทักษะการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมถึงผู้บริหารขาดการสร้างความตระหนักและการให้ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู รวมถึงการสอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างเพียงพอ

2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของครูที่ส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผล และนิเทศการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมได้นั้น ต้องมีระบบการบริหารงานวิชาการและจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องได้รับการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของครู รวมทั้งกำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผล และนิเทศการบริหารงานวิชาการและจัดการเรียนการสอนของครูอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางและนโยบายในการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมตามมาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า 6 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง 62 แนวทางดำเนินการที่ได้จากการวิจัยมีความเหมาะสมสอดคล้องตามโครงสร้างการบริหารงานวิชาการที่ปฏิบัติเป็นประจำของโรงเรียน เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารและการจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการสนับสนุนวิทยากรที่มีความรู้ในการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมมาอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครู รวมทั้งการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน

3) ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของสถานศึกษา แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และโครงการและกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาและตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรมีนโยบายของสถานศึกษา แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และโครงการและกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้นการกำหนดโครงสร้างของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกลยุทธ์การ

บริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นรูปธรรมและส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

4) ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมและพัฒนาคู่มือที่สามารถจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งสามารถร่วมปฏิบัติงานและรับผิดชอบงานร่วมกับทุกคนในสถานศึกษาไปในทิศทางเดียวกันอย่างเต็มความสามารถ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมได้นั้น ต้องอาศัยการทำงานของคนอย่างเต็มประสิทธิภาพ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน และดำเนินงานตามนโยบายของสถานศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน โดยการสร้างความตระหนักให้ครูดำเนินงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและให้ความรู้ด้านการสอนบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู

5) ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งบุคคล หน่วยงาน องค์กร ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยระดมทรัพยากรทั้งความรู้ ความคิดเห็น งบประมาณ และแรงงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษายังขาดการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

6) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรส่งเสริมและพัฒนาให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในการเป็นศูนย์กลางในการสร้างความตระหนัก ให้ความรู้และทำกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่สนใจ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เริ่มต้นจากการมีความตระหนักด้านความสำคัญของการศึกษา ความรู้ด้านเนื้อหาทางวิชาการและเนื้อหาทางวิชาชีพ โดยโรงเรียนสร้างความตระหนักในการให้ความสำคัญต่อการศึกษาและจัดกิจกรรมการให้ความรู้และแสดงผลงานทางวิชาการและวิชาชีพ และทักษะทางวิชาชีพเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สะท้อนคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยเช่นกัน

3. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการตรวจสอบผลการดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ภายหลังที่มีการนำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) ควรมีการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพ
- 3) ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกำกับของรัฐและโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีสภาพบริบทที่แตกต่างกันและสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับมากขึ้น
- 4) ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมที่อยู่ในภูมิภาคอื่นของประเทศไทยหรือในเขตชายแดน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน เพื่อให้ได้กลยุทธ์ที่ครอบคลุมเหมาะสม สามารถนำไปใช้ตามสภาพบริบทของพื้นที่และบริบทของโรงเรียนมากขึ้น

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2549). แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ กระทรวงศึกษาธิการ “2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน”. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน : ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2556). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2545 ก). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร: กุรุสภา.
- _____. (2545 ข). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: กุรุสภา.
- _____. (2545 ค). คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: กุรุสภา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). มองฝันไปข้างหน้า : วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี 2560. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย.
- _____. (2546). การคิดเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย.
- คมเพชร นัตรศุกกุล. (2555). ชุดฝึกอบรมแนะแนวโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมพล เป็นจันทร์. (2559). ภาษา-ครู-ยาเสพติด-โอกาส-วัฒนธรรม” อุปสรรคบนเส้นทาง การศึกษาของนักเรียน 3 จังหวัดใต้. [ออนไลน์]. 25 เมษายน 2560, สืบค้นจาก <http://news.thaipbs.or.th/content/254297>.
- จิติมดี อาพัทธนานนท์. (2551). พหุวัฒนธรรมศึกษาในมุมมองของนักวิชาการอเมริกันและข้อคิด ต่อสังคมไทย. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 36(3), 128-134.
- จิฉิมพร สมพงษ์. (2559). การบริหารสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้. วารสารหาดใหญ่วิชาการ. 14(1), 97-107.

- ณิชา นิมทองดี. (2557). กลยุทธ์การบริหาร โรงเรียนเพื่อสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ถวิล อรัญเวศ. (2557). แนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา. [ออนไลน์] 7 มกราคม 2559, สืบค้นจาก <http://www.obec.go.th/news/48120>.
- นันทพล วิทยานนท์. (2555). รูปแบบการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสันติสุขในชายแดนภาคใต้. *วารสารสุทธิปริทัศน์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*. 26(79), 151-166.
- นิธิบวรวิมล นิ นิเคร์หะ. (2555). การสอนซ่อมเสริม. [ออนไลน์] 22 เมษายน 2560, สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/129267>.
- บรรจง ฟ้างู๋สง. (2550). การวิจัยนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- _____. (2551). พหุวัฒนธรรมศึกษาชายแดนภาคใต้: แนวทางสู่การปฏิรูปการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 19(1), 1-14.
- บัญญัติ ขงย่วน. (2551). การส่งเสริมพัฒนาการเด็กในบริบทของความหลากหลายวัฒนธรรม. สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว. มหาวิทยาลัยมหิดล. [ออนไลน์] 24 มกราคม 2559, สืบค้นจาก <http://www.cf.mahidol.ac.th/autopage/file/SatAugust2008-16-15-47-4>.
- ปราณี ดันติตระกูล. (2557). ปัจจัยการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียนในมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 8-10. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 7(2), 505-522.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพ.
- _____. (2546). การนิเทศการสอน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพ.
- _____. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพ.
- พนม ลิ้มอารีย์. (2548). การแนะแนวเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2550). รายงานการวิจัยโครงการกลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยเครือข่ายการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พสุ เดชะรินทร์. (2549). การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง. กรุงเทพมหานคร: วิชั่นพรีนซ์ แอนด์ มีเดีย.
- _____. (2553). การวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไพรวลัย พิทักษ์สาถิ. (2552). ถนนสายประกันคุณภาพเตรียมพร้อมรับการประเมินภายนอกรอบสาม. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. 12(4), 73-78.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2556). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. [ออนไลน์] 24 มกราคม 2559, สืบค้นจาก http://www.sobkroo.com/img_news/file/A28906678.pdf.
- รุ่ง แก้วแดง. (2544). *การประกันคุณภาพการศึกษา: ทุกคนทำได้ไม่ยาก*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2551). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: นำสินโฆษณา.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2557). “7 ยุทธศาสตร์การศึกษาเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข” ยุทธศาสตร์การศึกษาพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ การศึกษาเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข. [ออนไลน์] 30 มกราคม 2559, สืบค้นจาก http://dlib.stou.ac.th/pdf/collect/Wichits/import/Wichit_Arti021.pdf.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2551). *การบริหารจัดการที่ดี*. กรุงเทพมหานคร: อินทกษา.
- วิลาศ โภธิสาร. (2552). *การปรับตัวทางสังคมของชาวกูยในบริบทพหุวัฒนธรรมเขตอีสานใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). *การประเมินผลการเรียน*. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วุทธิศักดิ์ โภชนุกูล. (2556). การสร้างความร่วมมือทางการศึกษา. [ออนไลน์] 18 มกราคม 2559, สืบค้นจาก <http://www.pochanukul.com/?p=104>.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม = Classical test theory*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวน อินทร์รักษ์. (2554). *ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเวลาเรียนให้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตรของสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร. (ม.ป.ป.). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา*. [ออนไลน์] 22 เมษายน 2560, สืบค้นจาก <http://www.ipecp.ac.th/ipecp/cgi-bin/webpili/unit1/level1-7.html>.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้. (2552). *เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและทีมพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้. (2553). *ประวัติความเป็นมาชุดโครงการวิจัย “พหุวัฒนธรรมศึกษา”*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้.

- สมกุล ถาวรกิจ. (2543). *รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สาลีณี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 12*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
บูรพา).
- สุธีรัช ชูชื่น. (2555). *พหุวัฒนธรรมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้...ทางเลือกหรือทางรอด*.
วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 8(2), 123-136.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุนทร โศตรบรรเทา. (2552). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร:
ปัญญาชน.
- เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์. (2551). *สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2554). *การพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวทางอิสลามระดับอุดมศึกษาในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2559). *ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้น
พื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2555-2558*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2554). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *แนวทางการประเมินตามสภาพจริง*.
กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2550). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมิน
ภายนอก*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- _____. (2553). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2553*.
[ออนไลน์] 7 มีนาคม 2559, สืบค้นจาก <http://www.obec.go.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)*.
กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558*. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *รายงานการสังเคราะห์สภาวะการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: วิ.ที.ซี คอมมิวนิเคชั่น.
- _____. (2552). *การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2553). *แผนพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ (พ.ศ. 2552-2555)*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). *มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549-2553)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จุฑทอง.
- _____. (2554). *หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินภายนอกของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558)*. กรุงเทพมหานคร: จุฑทอง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). *มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์กลางคพรว.
- _____. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2553). *แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อนิวัช แก้วจันทน์. (2551). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร: นำศิลป์โฆษณา.
- อัญชลี ธรรมะวิฑูล. (2552). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา*. [ออนไลน์] 8 มกราคม 2559, สืบค้นจาก <http://panchalee.wordpress.com/2009/03/30/supervision>.
- อับดุลสุโก ดินอะ. (2551). *วิกฤตชายแดนใต้ ใครว่าแก้ไม่ได้*. กรุงเทพมหานคร: กองทุนอินฟาแกฟี สะบีลีลาสุ.
- อัมมาร สยามวาลา. (2549). *รายงานของคณะกรรมการศึกษาวิถีทางการพัฒนาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์*. คณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ.

อามัดไญนี คาโอะ. (2551). *การสอนพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้* จำเป็นจริงหรือ?.

[ออนไลน์] 22 เมษายน 2560, สืบค้นจาก <http://www.saengtham.com/collum5.pdf>.

เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2551). *ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้อำนวยการ โรงเรียนของรัฐในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

_____. (2552). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม : การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ*. วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 20(1), 1-16.

อำนาจ วิชยานุวัติ. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้*. สำนักพัฒนาการศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

_____. (2557). *การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 8(2), 263-274.

Banks, A. J. (1994). *An introduction to multicultural education*. Boston: University of Washington.

_____. (2001). *Cultural diversity and Education : Foundation, Curriculum and Teaching*. Boston: Pearson/Allyn and Bacon.

_____. (2002). *An Introduction Multicultural Education*. Boston: Pearson/Allyn and Bacon.

Banks, A. J., & Banks, A. C. (1989). *Multicultural education : Issues and perspectives* (4th ed.). New York: Wiley.

_____. (2001). *Multicultural education : Issues and perspectives* (7th ed.). New York: Wiley.

Baruth, L.G. and Manning L.M. (1991). *Multicultural counseling and psychotherapy*. New York: Macmillan Publishing Company.

Cortes, C. E. (1996). *The Children Are Watching: How the Media Teach About Diversity*. New York: Teacher College Press.

Certo, S. C., & Peter, J. P. (1991). *Strategic Management : Concept and Applications*. New York: McGraw-Hill.

Gay, G. (2004). The importance of multicultural education. *Educational leadership*. 13(5), 30-35.

Hoy, W. K., & Miskel, G. (2008). *Educational administration : theory, research and practice* (8th ed.). Boston: McGraw-Hill.

- Lee, M., & Jame, C. V. (1983). *Academic Administration : Budgeting and Decision Making with Multiple Objective*. University of Nebraska.
- Longman. (2005). *Dictionary of English Language and Culture*. Suffolk: Richard Clay PLC.
- Mitchell, M. B., & Salsbury, E. R. (1999). *Encyclopedia of multicultural education*. British : Greenwood.
- National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE). (2002). *Professional standards for the accreditation of schools, colleges, and departments of education*. Washington, DC: Author.
- Sergiovanni, T. J., Kelleher, P., McCarthy, M. M., & Wirt, F. M. (2004). *Educational governance and administration* (5th ed.). Boston : Pearson/Allyn and Bacon.
- Stanley, J. C., & Hopkins, B. R. (1990). *Educational and psychological measurement and evaluation*. Needham Heights, MA: Allyn & Bacon.
- Wehrich, H., & Koontz, H. (1990). *Essentials of Management*. New York: Mc Graw-Hill.
- _____. (2005). *Management : a global perspective*. Singapore: McGraw-Hill.
- Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2004). *Strategic management and business policy*. New Jersey: Prentice Hall.
- _____. (2012). *Strategic management and business policy* (13th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessments*. Thound Oaks: Sage Publications.
- Wright, P., Kroll, M., & Parnel, J. A. (1998). *Strategic Management* (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Wu, R., & Campbell, J. R. (1994). Gifted Chinese Girls Get the Best Mix of Family Processes to Bolster their Math Achievement. *Education Research*, 21(7), 685.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์
หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเผยแพร่และเสนอแนะกลยุทธ์

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/วศ๓๕

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ขณะนี้อยู่ในขั้นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อยืนยันและเพิ่มเติมคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านและบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต ๑๕ โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา และโรงเรียนนราสิกขาลัย จึงขอเชิญท่านและบุคลากรในสังกัดของท่านร่วมสนทนากลุ่ม ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารประกอบการประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๑ ชุด
๒. รายชื่อผู้ร่วมประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การ
บริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการ
เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อใช้เป็นแนวทางใน
การปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/ว๑๑๔๐

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรู่สะมีแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาเอก ทำการทดลอง (Try Out) เครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การ
บริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอทำการทดลอง (Try Out) เครื่องมือเพื่อการ
วิจัยจากหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน
มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการฝ่าย
บริหารงานวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน ครูหัวหน้างานวิชาการหรือครูวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน และประธาน
หรือรองประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑ ท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้โปรดกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการทดลอง (Try Out) แบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/ว๑๒๐๓

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูล

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับงานบริหารงาน วิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน ครูหัวหน้างานวิชาการหรือครูวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือรองประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑ ท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และโปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/ว๐๐๕๓

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย (สัมภาษณ์)

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการสัมภาษณ์

จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับงานบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน ครูหัวหน้างานวิชาการหรือครูวิชาการ จำนวน ๑ ท่าน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือรองประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑ ท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และโปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ที่ ศษ ๐๕๒๑.๒.๐๓/๖๐๔๓๘

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารประกอบการประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๓ ชุด
๒. รายชื่อผู้ร่วมประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๓ ชุด
๓. แบบประเมินกลยุทธ์	จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านและบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงขอเชิญท่านและบุคลากรในสังกัดของท่านเข้าร่วมการประชุมผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินกลยุทธ์ฯ ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑๐๓๐๖ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษ

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๓/๐๓๓๒

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๘๑ ถนนเจริญประดิษฐ์
ตำบลรู่สะมีแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการประชุมเพื่อเผยแพร่กลยุทธ์ฯ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการเข้าร่วมประชุม

จำนวน ๓ ชุด

เนื่องด้วย นายสิทธิชัย ทองมาก นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขออนุญาตเข้าร่วมการประชุมเพื่อเผยแพร่กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕ ศึกษาในเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และโปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร ๐ ๓๓๓๑ ๓๕๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐-๓๓๓๔-๘๓๒๒

ภาคผนวก ข

การบริหารงานวิชาการในสังกัดมพหุวัฒนธรรม
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

**การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551)	เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2554)	นันทพล วิทยานนท์ (2555)	อำนาจ วิชานันต์ (2557)	Banks (2001; 2002)
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น			/		
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ			/		
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา			/		/
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	/	/	/		
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้			/		
6. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน			/		
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา					
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					
9. การนิเทศการศึกษา					
10. การแนะแนว			/		
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา			/	/	
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ					
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น					
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา			/		
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของ สถานศึกษา					
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา					
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา			/		

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ในการวิจัย

แบบสอบถามในการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการและข้อมูลที่ได้ี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบคำถามตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายสิทธิชัย ทองมาก

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
และเติมค่าลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

- (1) ชาย (2) หญิง

2. อายุ

- (1) 21-30 ปี (2) 31-40 ปี (3) 41-50 ปี (4) 51-60 ปี

3. ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง

- (1) 1-5 ปี (2) 6-10 ปี (3) 11-15 ปี (4) 16-20 ปี (5) 21-25 ปี
(6) 26 ปีขึ้นไป

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- (1) ปริญญาเอก สาขาวิชา..... (2) ปริญญาโท สาขาวิชา.....
(3) ปริญญาตรี สาขาวิชา..... (4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

- (1.1) ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5)
(1.2) ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.4)
(1.3) ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
(1.4) ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2)
(1.5) ผู้อำนวยการโรงเรียน (คศ.1)
- (2.1) รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.4)
(2.2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
(2.3) รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2)
(2.4) รองผู้อำนวยการโรงเรียน (คศ.1)
- (3.1) ครูหัวหน้างานวิชาการ วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5)
(3.2) ครูหัวหน้างานวิชาการ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.4)
(3.3) ครูหัวหน้างานวิชาการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
(3.4) ครูหัวหน้างานวิชาการ วิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2)
(3.5) ครูหัวหน้างานวิชาการ (คศ.1)
- (4.1) ประธานคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
(4.2) รองประธานคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมสำหรับ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ให้สัมภาษณ์ (ชื่อ-สกุล).....ตำแหน่ง.....
สัมภาษณ์เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

1. โอกาสและภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร
2. โอกาสและภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร
3. โอกาสและภาวะคุกคามในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร
4. โอกาสและภาวะคุกคามในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร
5. โอกาสและภาวะคุกคามในการแนะแนวในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร
6. โอกาสและภาวะคุกคามในโรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนธรรมเป็นอย่างไร

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังกัด
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ให้สัมภาษณ์ (ชื่อ-สกุล).....ตำแหน่ง.....
 สัมภาษณ์เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

1. แนวทางดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรม
 เป็นอย่างไร
2. แนวทางดำเนินการในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังกัดพหุวัฒนธรรม
 เป็นอย่างไร
3. แนวทางดำเนินการในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังกัดพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร
4. แนวทางดำเนินการในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนใน
 สังกัดพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร
5. แนวทางดำเนินการในการแนะแนวในสังกัดพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร
6. แนวทางดำเนินการในโรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล
 ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัด
 พหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร

ภาคผนวก ง

ผลการบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันและเพิ่มเติมคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการ

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการสำหรับ

โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

หัวข้อ : คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

หลักการและเหตุผล

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพแบบเจาะลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิที่มาร่วมตัวกันเพื่อถกเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการศึกษาค้นคว้าเชิงลึกหลังจากที่ผู้วิจัยได้ข้อสรุปจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มจะช่วยเติมเต็มและยืนยันข้อมูล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก ประสบการณ์ และปฏิบัติของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในแนวทางที่ยืดหยุ่นและมีความเป็นไปได้ เพื่อให้ได้รายละเอียดของประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อยืนยันคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเพิ่มเติมคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ดำเนินการสนทนา ผู้จัดบันทึกการสนทนา ผู้ช่วยเหลือทั่วไป
2. ผู้ร่วมสนทนา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และนักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา

ข้อคำถามในการสนทนากลุ่ม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรทั่วไป หรือไม่ อย่างไร

.....

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.1 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หรือไม่ อย่างไร

.....

2.2 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอด ชีวิต หรือไม่ อย่างไร

.....

2.3 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีกระบวนการคิด คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาได้ หรือไม่ อย่างไร

.....

2.4 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีความกระตือรือร้น และมีความกล้า แสดงออกอย่างเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร

.....

2.5 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียน และการดำเนินชีวิต หรือไม่ อย่างไร

.....

3. ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม

3.1 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควรมี มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และวัฒนธรรมของบริบท พหุวัฒนธรรม และดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย หรือไม่ อย่างไร

.....

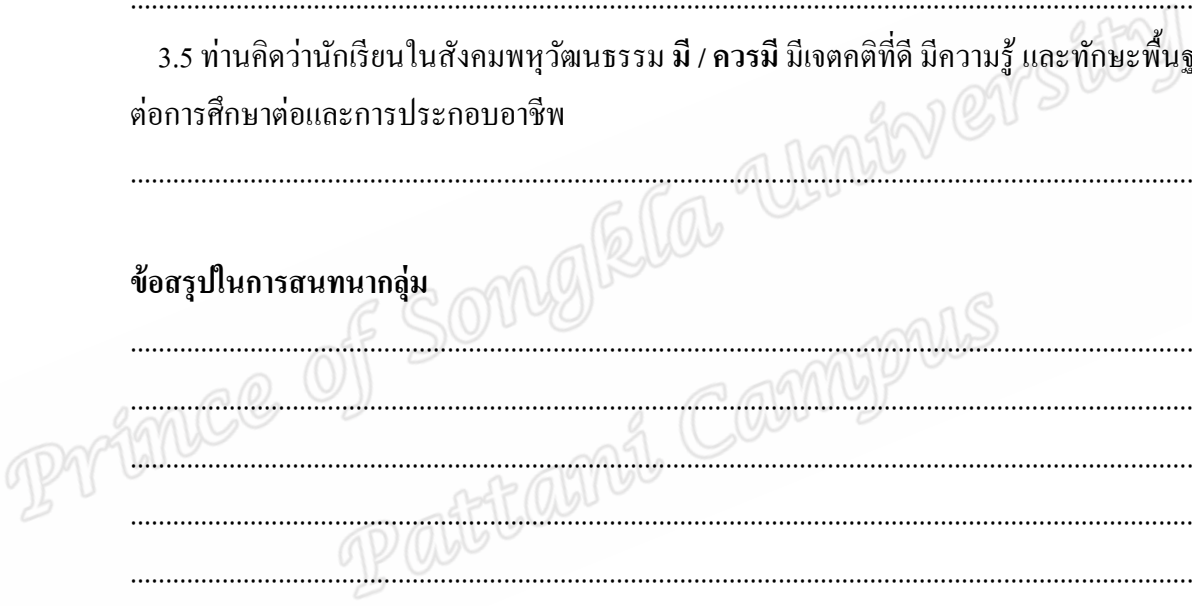
3.2 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควร มี มีความตระหนัก ยอมรับ และเคารพถึง ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม หรือไม่ อย่างไร

3.3 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควร มี มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม และมีเสรีภาพ หรือไม่ อย่างไร

3.4 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควร มี มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข หรือไม่ อย่างไร

3.5 ท่านคิดว่านักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม มี / ควร มี มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน ต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

ข้อสรุปในการสนทนากลุ่ม

แบบสรุปการสนทนากลุ่ม

FOCUS GROUP NOTE-TAKING SUMMARY

กำหนดการ / Date of Focus Group	19 กันยายน 2559 เวลา 9.00 - 12.00
สถานที่ / Location of Focus Group	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
จำนวนคน / Number of participants	10
ประเภทผู้เข้าร่วม / Category of Group	ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ดำเนินการ / Moderator Name	นายสิทธิชัย ทองมาก

การตอบคำถาม / Responses to Questions

1. คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย - กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย - กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ - กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ - กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา - กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ - กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี - กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นเกณฑ์การวัดและประเมินคุณภาพของนักเรียนในเบื้องต้น เพราะนักเรียนในประเทศไทยต้องเรียนหลักสูตรเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องมีผลการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการด้วยเช่นกัน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1 “หากเลือกใช้คำว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรนั้น ด้วยคำมั่นที่บังคับอยู่แล้วว่าตามหลักสูตรซึ่งหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการนั้นมี 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หากที่ประชุมเห็นด้วยว่าต้องใช้คำนี้ ดังนั้นต้องเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

คุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ - มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ - มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต - มีกระบวนการคิด คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาได้ - มีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม - มีความสุขทางกาย ทางใจในการเรียน และการดำเนินชีวิต 3) ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ - มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความเป็นมา ความสำคัญ และความแตกต่างทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ภาษา และ วัฒนธรรมของบริบทพหุวัฒนธรรม และ ดำรงตนบนพื้นฐานความเป็นไทย - มีความตระหนัก ยอมรับ เคารพถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีความรู้สึก เชิงบวกต่อพหุวัฒนธรรม - มีความเท่าเทียม มีความเสมอภาค มีความ ยุติธรรม และมีเสรีภาพ - มีสุนทรียภาพ ทักษะในการอยู่ร่วมกันและ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคม พหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข - มีเจตคติที่ดี มีความรู้ และทักษะพื้นฐานต่อ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	“คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนใน สังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อสร้างให้นักเรียนมี คุณภาพทั้งในมิติคุณลักษณะของนักเรียน ซึ่ง ประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมานั้นก็ครอบคลุมครบถ้วน แล้วทั้งตามกรอบของ พรบ. การศึกษาและกรอบ กระทรวงศึกษาธิการ” ศึกษาพิเศษ คนที่ 1 “ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยได้สรุปมีครบตามองค์ประกอบ เป้าหมายและเหมาะสมกับนักเรียนในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ เพียงแค่มีการจัดกลุ่มตามรูปแบบ ของผู้วิจัย” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน คนที่ 3 “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญมากใน พื้นที่โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคงด้านชีวิต ให้แก่ผู้คนในประเทศไทย โดยเฉพาะมีความ เหมาะสมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็น อย่างมาก เพราะการแก้ปัญหาในพื้นที่ที่ยั่งยืน ต้องสร้างความเป็นอยู่ที่ดีเป็นอันดับแรก” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “ผมเห็นด้วยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ หลายท่าน ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็น แนวทางหนึ่งที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของผู้คนใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นดีขึ้น ซึ่งสามารถ นำไปประยุกต์และปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบท ของครอบครัวและชุมชนได้ ดังนั้นทุกภาคส่วน ร่วมมือกันสร้างให้นักเรียนเกิดทักษะนี้ด้วย” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นโอกาส พบว่า สื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม - สื่อและเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	“ผมว่าสื่อเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากในโลกปัจจุบันนี้ ถ้าเราทุกคนรู้จักประยุกต์ใช้และมีความฉลาดทางสื่อเทคโนโลยีก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดการศึกษามาก” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1 “ในยุค 4.0 ต้องใช้สื่อและเทคโนโลยีมาจัดการเรียนการสอน ทั้งคอมพิวเตอร์ DLTV และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ ทั้งยังทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3 “สภาพทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งการจัดสรรงบประมาณของโรงเรียนและสภาพคล่องทางการเงินของผู้ปกครองก็ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดูแลนักเรียนด้วยเช่นกัน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2 “จริงๆ ผมว่าสื่อและเทคโนโลยีมีเยอะแล้ว แต่ครูนักเรียน และผู้ปกครองไม่ได้เอามาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาการเรียนรู้ให้สื่อและเทคโนโลยีเหล่านั้นเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด เราต้องเสริมจุดนี้ให้มากๆ เพราะยุคโลกาภิวัตน์ความรู้ไม่ได้อยู่ในห้องเรียนแล้ว” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
2. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม <u>ประเด็นโอกาส</u> พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม <u>ประเด็นภาวะคุกคาม</u> พบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม	“ในปัจจุบันนี้โรงเรียนทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ตามความเหมาะสม เพราะตัว พ.ร.บ. การศึกษากีดี สพม. เองก็ดี เปิดโอกาสให้โรงเรียนสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานระดับชาติและระดับเขตพื้นที่มาอย่างต่อเนื่องเพียงพอ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3 “สภาพสังคมและวัฒนธรรม ผู้ปกครอง และชุมชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่ให้การยอมรับ มีส่วนร่วม สนับสนุนและส่งเสริมด้านหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลายอย่างเพียงพอ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1 “ผมว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนยังไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเท่าที่ควร ทั้งกระบวนการการสร้างหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1

**ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นโอกาส พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม - สื่อและเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	“นโยบายทางการศึกษาเอื้อต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยมีการกระจายอำนาจการบริหารและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำและครูเป็นผู้ดำเนินงานวิชาการสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3 “สภาพทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารต้องบริหารงบประมาณโครงการต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง เมื่อสภาพเศรษฐกิจไม่ดี ก็จะเห็นได้ว่าการสนับสนุนการศึกษาของผู้ปกครองและชุมชนก็จะลดน้อยตามลงไปด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3 “สื่อและเทคโนโลยีมีด้านดีและด้านไม่ดี ตอนนี้เด็กเราหลงกล ติดกับพวกสื่อเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเรียนรู้มาก แม้กระทั่งครูหรือพ่อแม่ผู้ปกครองเองก็ไม่ว่างกัน ทำให้คุณนักเรียนลำบากมากขึ้น” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 2

**ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังกัด
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

การบริหารงานวิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
4. การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดพหุวัฒนธรรม <u>ประเด็นโอกาส</u> พบว่า นโยบายทางการศึกษาเปิดกว้างในการเปิดโอกาสในการวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน <u>ประเด็นภาวะคุกคาม</u> พบว่า สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อ การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสังกัดพหุวัฒนธรรม	“นโยบายการศึกษาเอื้อให้ครูวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับรายวิชามากขึ้น แต่เราก็ควรสร้างความตระหนักให้ครูวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพราะการวัดผลประเมินผลเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3 “การกระจายอำนาจในการบริหารสถานศึกษาแก่โรงเรียน ที่สามารถวัดผล ประเมินผล และ การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนแก่นักเรียนตามความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 1 “ปัญหาที่สำคัญมากคือ ผู้ปกครองไม่ทราบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน อาจจะได้ด้วยเหตุผลอะไรก็ได้แล้วแต่ การเรียนสมัยนี้ต้องร่วมมือกันทั้งโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมาก เพราะผู้ปกครองไม่สนใจการเรียนของลูกเป็นสาเหตุสำคัญมากของปัญหาการจัดการศึกษาไทย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “ผู้ปกครองและชุมชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ขาดการใส่ใจดูแลบุตรหลาน ทั้งพฤติกรรมและการเรียน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังกัด
 พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การบริหารงานวิชาการในสังกัดพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
5. การแนะแนวในสังกัดพหุวัฒนธรรม ได้แก่ ประเด็นโอกาส พบว่า สังกศและพหุวัฒนธรรม เปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการแนะแนวในสังกัด พหุวัฒนธรรม ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สื่อและเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อกรแนะแนวในสังกัด พหุวัฒนธรรม	“สังกัดยอมรับและเห็นความสำคัญของการ แนะแนวมากยิ่งขึ้น ชาวบ้านเองก็คุ้นชินกับการ แนะแนวจากหน่วยงานปกครอง ทหาร ตำรวจ ที่ใช้การแนะแนว แนะนำ เข้าใจ เข้าถึงในการเข้า หาชาวบ้าน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 1 “นักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องการ การแนะแนวที่ถูกต้องจากผู้ที่มีความรู้ทางการ แนะแนวพฤติกรรมและการเรียน เพื่อให้นักเรียน ใช้ชีวิตในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมี คุณภาพ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3 “การแนะแนวที่ดีมีประสิทธิภาพนั้น ย่อมเกิดจาก ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครบถ้วน ซึ่งต้องใช้ เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของ นักเรียน เราจะต้องใช้ข้อดีของเทคโนโลยีมาใช้ให้ เกิดประสิทธิภาพมากกว่านี้ เพราะถ้าไม่มีข้อมูล พื้นฐานที่ดี ก็ไม่สามารถนำไปสู่การแนะแนวที่ดีมี ประสิทธิภาพได้” ประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คนที่ 3 “ปัญหาด้านการแนะแนวที่พบคือ ไม่สามารถนำ ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการ แนะแนวต้องใช้ข้อมูลเหล่านี้และสามารถเรียกใช้ ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนได้อย่างทันที” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

**ผลการบันทึกการสัมภาษณ์โอกาสและภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการในสังคม
พหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**

การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
6. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม ประเด็นโอกาส พบว่า สังคมและพหุวัฒนธรรม เปิดกว้างให้โรงเรียนดำเนินการส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ประเด็นภาวะคุกคาม พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาขาดการส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม - สภาพสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม	“สภาพสังคมพหุวัฒนธรรมมีความร่วมมือของ ผู้ประกอบการและชุมชนในการมีส่วนร่วมเป็น วิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพทั้งในโรงเรียนและ ชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน คนที่ 1 “สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขาด การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งทางด้านการ สนับสนุนงบประมาณ วิทยากรในการให้ความรู้ แก่ผู้ประกอบการและชุมชนในด้านวิชาการและ วิชาชีพ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 3 “การเข้าถึงการยอมรับหน่วยงานภายนอกในการ เข้าถึงชุมชน เพราะเกิดความระแวง และภาระการ ทำมาหากินทำให้ผู้ประกอบการและชุมชนไม่ให้ความ สนใจความรู้วิชาการที่โรงเรียนมาส่งเสริม สนับสนุนความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพมากนัก” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
1. การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการสอนบูรณาการและเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 2) อบรมเชิงปฏิบัติการการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 3) สร้างความร่วมมือในการสอนบูรณาการสาระการเรียนรู้และพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ครู 4) พัฒนากระบวนการสอนบูรณาการด้วยกระบวนการ PDCA 5) กำกับ ดูแล ติดตาม ช่วยเหลือ สนับสนุน และมีกระบวนการนิเทศการสอนบูรณาการของครูที่มีประสิทธิภาพ	“ผมว่าการบูรณาการอย่างแรกที่ต้องทำคือต้องสร้างให้ครูเกิดความตระหนักและให้ความสำคัญกับการบูรณาการ รวมถึงได้รับการสนับสนุน กำกับ ดูแล ติดตามการบูรณาการอย่างจริงจัง” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “การที่จะให้ครูสอนแบบบูรณาการให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องเข้าใจการบูรณาการ... โดยโรงเรียนเชิงวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนและพหุวัฒนธรรมศึกษามาอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครู... มีความจริงจังในการใช้กระบวนการบูรณาการสาระการเรียนรู้และเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา... พอครูรู้แนวทางวิธีการแล้วก็นำไปประยุกต์ใช้จริง” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องประชุมทำความเข้าใจทุกกลุ่มสาระเพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกัน... การสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการบูรณาการ... และสร้างเป็นชิ้นงานหรือกิจกรรมบูรณาการร่วมกัน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “ผมมองว่าครูบูรณาการเป็นแล้วก็ต้องนำไปสอนจริง... ต้องประเมินผล ปรับปรุง พัฒนา ตามกระบวนการ PDCA ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “ผู้บริหารต้องมีกระบวนการดูแล ติดตาม รวมถึงการให้คำแนะนำแก่ครูในทุกชั้นตอน... และนำผลการนิเทศไปปรับปรุงและพัฒนาการสอนบูรณาการให้ดีขึ้น แต่ผู้นิเทศก็ต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านบูรณาการด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “ต้องนำการดำเนินงานบูรณาการด้วยกระบวนการคุณภาพ PDCA... ตั้งแต่ขั้นวางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานให้มีคุณภาพมากขึ้น... โดยผู้ปฏิบัติต้องมีความตั้งใจ มุ่งมั่น และมีความรู้” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “เรารู้กันดีว่าการบูรณาการเป็นสิ่งที่ดี แต่ยังไม่มีการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ... อาจจะด้วยความพร้อมด้านบูรณาการของแต่ละโรงเรียน ต้องทราบปัญหาการบูรณาการของแต่ละโรงเรียนและแก้ปัญหาให้ตรงประเด็น... เพื่อให้การบูรณาการเกิดขึ้นจริง ซึ่งต้นสังกัดต้องสนับสนุน กำกับ ดูแล และนิเทศ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
2. การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1) ประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถและความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 2) สร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความสนใจความสามารถ และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 3) จัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผล ประเมินผลให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 4) จัดการสอนซ่อมเสริมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 5) จัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เพียงพอับความต้องการของครูและนักเรียน 6) ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนแก่ครู	“ครูต้องประเมินและแบ่งกลุ่มนักเรียน...ตามความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนเพื่อการจัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “การสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน...หลักสูตรก็มีส่วนสำคัญ...นักเรียนที่เรียนเก่งตัวเลขคำนวณก็ไปเรียนหลักสูตรวิทย์-คณิต และนักเรียนกลุ่มที่ชอบเรียนปฏิบัติมากกว่า...เลือกเรียนศิลป์-สังคม...หรือหลักสูตรทวิศึกษาที่เรียนทั้งสายสามัญและวิชาชีพ” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “การจัดเนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียน...เพื่อให้นักเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายกันได้เข้าใจเนื้อหาและประสบความสำเร็จในตัวชีวิตนั้นเหมือนกัน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “ประเด็นนี้ที่โรงเรียนให้ความสำคัญมาก สำหรับกลุ่มอ่อนต้องมีการสอนซ่อม...สำหรับอีกกลุ่มหนึ่งก็สอนเสริม...เพื่อให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มที่” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “การจัดสรรและจัดหาสื่อและเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อความต้องการของครูในการสอนที่เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “การสร้างความรู้ความตระหนักและให้ความรู้แก่ครูด้านการใช้เทคโนโลยีมาจัดการสอน...และการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตนเอง” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “การจัดการเรียนการสอนครูต้องจัดกลุ่มนักเรียนตามความแตกต่างหลากหลาย...แล้วพัฒนาและส่งเสริมตามความหลากหลายนั้นๆ...เช่น การจัดกิจกรรม วิชาเพิ่มเติม ชุมนุม และการสอนซ่อมเสริม เป็นต้น” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “การสอนในสมัยนี้ นักเรียนต้องรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองด้านการเรียนและเนื้อหาต่างๆ ตามที่ตนเองสนใจ...ครูต้องให้ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์อย่างถูกต้อง...และครูต้องประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีมาสอนเนื้อหาบริบทพหุวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
3. การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลดอคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยืดหลัก ความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้าง ทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน 1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู 2) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม 3) การบูรณาการหรือสอดแทรกทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมในชั้นเรียนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับ โรงเรียน โดยความร่วมมือของครูทุกคน 4) ส่งเสริมกิจกรรมแสดงผลงานการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษาและการเผยแพร่ความรู้และแสดงผลงานทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมสู่ชุมชน	“โรงเรียนเชิญนักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษามาสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม...เพื่อให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ถูกต้องบนพื้นฐานความรู้...และถ่ายทอดไปยังนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “การจัดการเรียนรู้...ด้วยกิจกรรมที่แสดงออกถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่ส่งผลต่อการอยู่ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมสร้างความสามัคคี การอยู่ร่วมกัน...ตัวครูต้องมีความรู้ทักษะพหุวัฒนธรรม” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “ครูบูรณาการหรือสอดแทรกเนื้อหาสังคมพหุวัฒนธรรมในชั้นเรียน...รวมทั้งจัดกิจกรรม...ระดับโรงเรียน...ความร่วมมือของครูทุกคนในการดำเนินงานและจัดกิจกรรมไปในทางเดียวกันหรือสอดรับกัน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน...และการเผยแพร่ความรู้และแสดงผลงานทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมสู่ชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “การสอนบูรณาการนั้นครูต้องรู้ก่อน...ถึงจะถ่ายทอดการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขถึงนักเรียนได้...และต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนในการสร้างสังคมที่มีความสุข” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนนั้นต้องพัฒนาภาพรวมของโรงเรียนด้วย...ในกิจกรรมภาพรวมของโรงเรียนซึ่งกิจกรรมนั้นต้องเป็นกิจกรรมมีชีวิต เช่น การแสดงความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ...โดยความร่วมมือของทุกคนในสถานศึกษา” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “โรงเรียนควรจัดกิจกรรมแสดงผลงานในการจัดการเรียนรู้...และการบูรณาการพหุวัฒนธรรมศึกษาในโรงเรียน...เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างความตระหนักด้านการจัดการเรียนรู้และการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
4. การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของ ศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรมประเพณี 1) สร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2) การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน 3) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานักเรียนทางวิชาการเพื่อส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของนักเรียน 4) การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอและรับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	“โรงเรียนได้ตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนและสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน... โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนในการเป็นวิทยากรท้องถิ่นและการดำเนินการหลักสูตร...และมีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “เราจัดหลักสูตรสถานศึกษา โดยการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน...ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความหลากหลายของนักเรียนนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยของนักเรียน...รวมถึงกิจกรรมที่สอดคล้องกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ... โดยต้องมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ดูแลอย่างเป็นระบบ... และประเมินหลักสูตร รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “ต้องมีการระดมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นตัวแทนของทุกฝ่าย...มาให้ความเห็นในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ใช้หลักสูตรสถานศึกษา และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา...เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนมากที่สุด” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “สร้างกิจกรรมที่ตอบสนองเป้าหมายและตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา...ที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน...ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน โดยมีการรับฟังความคิดเห็นและประเมินผลการจัดกิจกรรมจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
5. การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1) อบรมให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 2) จัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน 3) จัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น 4) ขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน	“โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพ โดยอบรมให้ความรู้ทักษะวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียน เพราะในชุมชนมีวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอยู่มาก...นักเรียนสามารถสร้างรายได้หรือต่อยอดเป็นรายได้เสริมของครอบครัว” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “โรงเรียนต้องจัดระบบวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น เช่น จัดตลาดนัดอาชีพ เพื่อให้นักเรียนแสดงผลงานด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “โรงเรียนยังขยายผลแก่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยให้คุณครูและนักเรียนที่มีทักษะด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชน ทั้งการเปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน การออกให้ความรู้และจัดกิจกรรมในชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “หลักสูตรวิชาชีพต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นจริง...ทั้งสนับสนุนส่งเสริมในการสร้างรายได้ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่นักเรียนและผู้ปกครองมากขึ้น” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “การนำหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยนำวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้...ก่อนอื่นต้องจัดระบบข้อมูลของหลักสูตรวิชาชีพและวิทยากรด้านหลักสูตรวิชาชีพ และจากการสอบถามความต้องการด้านหลักสูตรวิชาชีพของนักเรียน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “ต้องจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นให้แก่ชุมชนด้วย...เพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็งและสร้างสัมพันธ์ชุมชน โดยให้นักเรียน ครู และวิทยากรท้องถิ่นที่มีความชำนาญด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นไปจัดกิจกรรมในโรงเรียน...เชิญผู้ประกอบการและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือจัดกิจกรรมในชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
6. การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1) เชิญผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน 2) เชิญผู้ปกครอง ผู้นำทางศาสนา และชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น 3) ส่งเสริมองค์กรภายนอกจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน 4) ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน	“โรงเรียนเชิญผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดกิจกรรมของโรงเรียน โดยแจ้งข่าวทางเว็บไซต์และหนังสือเชิญ... ซึ่งมีตัวแทนของผู้ปกครองหรือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมาร่วมกิจกรรม” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “ในกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ผู้นำทางศาสนา และชุมชนในการเป็นวิทยากรให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง...จัดการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนรัก ห่วงเห่น และเห็นคุณค่าวัฒนธรรมประเพณีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “หน่วยงานในชุมชนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้ความรู้แก่ชุมชน ... เช่น กิจกรรมในชุมชน กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมวันสำคัญของชาติ” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “โรงเรียนนำสื่อเทคโนโลยีที่เนื้อหาดีมีประโยชน์ ถูกต้อง เหมาะสม และเกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนมาประยุกต์ใช้ในการนำเสนอและจัดกิจกรรมการเรียนรู้” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน...เชิญเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดและส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “นำสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในการให้ความรู้และเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน...ซึ่งสามารถเข้าถึงนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ได้ง่ายขึ้น...และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “สร้างให้ผู้คนในสังคมเห็นคุณค่าและความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน...จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน นักเรียน และชุมชนมากยิ่งขึ้น...และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
7. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน 1) จัดกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ในชั้นเรียนและในกิจกรรมของโรงเรียน 2) เชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำศาสนา มาสร้างความตระหนักและอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน และมีค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม 3) จัดการเรียนรู้ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียน 4) พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและจัดกระบวนการแนะแนวที่มีคุณภาพโดยครูทุกคน 5) ส่งเสริมกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่แก่นักเรียน	“ครูพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ในกิจกรรมของโรงเรียน...และสอดแทรกสิ่งเหล่านี้ในการสอนเป็นปกติอยู่ตาม โอกาสและความเหมาะสมกับบริบท” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “โรงเรียนเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำศาสนา มาอบรมเพื่อสร้างความตระหนักและให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน...และมีค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถนำหลักคุณธรรม จริยธรรม ไปใช้ได้จริงในการเรียนและชีวิตประจำวัน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “น่านักเรียนไปทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กับชุมชน วัด มัสยิด เพื่อขัดเกลาจิตใจนักเรียนให้เป็นคนดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรักหวงแหนชุมชนของตนเองด้วย...ต้องสร้างออกมาเป็นกิจกรรม โดยจัดการเรียนรู้ที่แสดงพฤติกรรมผู้เรียนที่พึงประสงค์” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม ต้องทำควบคู่ไปกับระบบการดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งต้องมีระบบการดูแลนักเรียนที่ดี...โดยเริ่มตั้งแต่ครูที่ปรึกษา ฝ่ายแนะแนวตามลำดับ หรือมีการแนะแนวจากหน่วยงานภายนอกในบางกรณี” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน... ให้นักเรียนขยายผลต่อบ้านและชุมชน สร้าง โครงการความดี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ วิชาพลเมือง มีการบันทึกความดี มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “ครูที่สอนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องได้รับการยอมรับและต้องเป็นแบบอย่าง... โดยการให้ความสำคัญและสร้างความตระหนักด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “สร้างความตระหนักแก่ครูให้มีพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดี ป้ายรณรงค์...จัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนซึมซับการปฏิบัติตนที่ถูกต้องใน โรงเรียนและขยายผลสู่ผู้ปกครองและชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
8. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา 1) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชน 2) จัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง และชุมชนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา 3) เชิญผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา 4) สร้างเครือข่ายเพื่อขอความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกในการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา	“ครูต้องสร้างความตระหนักและให้ความรู้ทางวิชาการและพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชน...เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในอนาคต” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “โรงเรียนต้องศึกษา รวบรวม และจัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครื่องมือผู้ปกครอง วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา...เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้...และสร้างความร่วมมือทางวิชาการด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “การเชิญวิทยากรท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียน...และการขยายผลความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้ด้านพหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “สร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน...ในการขยายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนและชุมชนด้านการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอดแทรกและบูรณาการในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา...และการใช้วิทยากรท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านมาให้ความรู้เกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมศึกษาในโรงเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน...และสนับสนุนงบประมาณด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของผู้ปกครองและชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “สร้างทีมงานหรือกลุ่มเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่น...เข้ามามีส่วนร่วมจัดกิจกรรม...และให้ความรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
9. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ 1) สร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน 2) จัดระบบภูมิปัญญาและวิทยาการท้องถิ่นที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นแก่นักเรียน 3) การสร้างกิจกรรมวิชาชีพให้สอดคล้องกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 4) การอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู 5) สร้างกิจกรรมนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียนและชุมชน 6) กำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรม	“สร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียน...จะต้องเป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมประเพณี รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “การศึกษาและการจัดระบบภูมิปัญญาและวิทยาการท้องถิ่นที่สามารถนำมาจัดวิชาชีพท้องถิ่นให้นักเรียน...เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน...ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “การให้ความรู้แก่ครูในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู...เพื่อใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและขยายผลแก่ชุมชน” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในโรงเรียน...และควรสร้างกิจกรรมนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียนและชุมชน เพื่อการกระตุ้นแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ...ปรับปรุงและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “เชิงวิทยาการท้องถิ่นด้านวิชาชีพท้องถิ่นมาให้ความรู้...และกำกับ ดูแล ติดตาม และนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรมวิชาชีพการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพ...และต่อยอดจนสร้างรายได้จริงแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “สร้างกิจกรรมต่อยอดกิจกรรมวิชาชีพในโรงเรียนและชุมชน...เช่น ตลาดโรงเรียนให้เป็นรูปธรรมและเชิญชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
10. การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง 1) สร้างความตระหนักต่อการศึกษาและการเห็นความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ 3) สร้างกระบวนการติดต่อประสานงานระหว่างครูกับผู้ปกครอง 4) ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน 5) เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองสอบถามข้อสงสัยและเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 6) ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่ครูและส่งเสริมนักเรียนและผู้ปกครองติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	“สิ่งที่สำคัญที่สุดที่นักเรียนและผู้ปกครองในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้...คือการหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความตระหนักในการเห็นความสำคัญของการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากในการดูแลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด...และสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2 “การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง...เป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองสามารถดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด...ดังนั้นครูต้องสร้างกระบวนการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “โรงเรียนและครูชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่นักเรียนผู้ปกครองอย่างชัดเจน...เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียนรู้ของนักเรียนและการดูแลนักเรียนของผู้ปกครอง” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 3 “ครู ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใฝ่หาใจแก่นักเรียนและผู้ปกครอง...เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองซักถามข้อสงสัยและเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 3 “ครูบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นปัจจุบัน...ให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถติดตามผลการเรียนรู้ได้สะดวก...เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองจะทราบผลการจัดการเรียนรู้ได้สะดวกขึ้น” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 1 “โรงเรียนต้องดึงผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ของนักเรียน...และครูต้องทราบข้อมูลพื้นฐานและปัญหาของนักเรียน...เป็นที่ใฝ่หาใจแก่นักเรียนและผู้ปกครอง” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “ครูต้องชี้แจงระเบียบการวัดผล ประเมินผลให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบอย่างชัดเจน...มีการวัดผล ประเมินผลที่มีคุณภาพ...บนพื้นฐานความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
11. การแนะนำให้สอดคล้องกับบริบทสังคม มหาวิทยาลัย โดยความร่วมมือของครูทุกคนใน สถานศึกษา 1) สร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาดตนเองอย่างสม่ำเสมอ และมีทักษะในสังคม 2) ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใ่ว่างใจ 3) ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะนำโดย 4) จัดระบบข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและ 5) ครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการ	“ครูต้องอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาดตนเองอย่างสม่ำเสมอ...และมีทักษะในสังคมมหาวิทยาลัยมีความสุข” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “ครูสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ใ่ว่างใจกับนักเรียนและผู้ปกครอง...เพื่อให้สามารถขอคำปรึกษา พูดคุย “โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ครูด้านการแนะนำโดยครูแนะนำหรือวิทยากรด้านการแนะนำที่มีความสามารถ...เพื่อให้ “จัดข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้าน “ครูที่ปรึกษาจึงต้องกำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน...โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่าง “ครูต้องใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล...มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนเป็นที่ใ่ว่างใจ...และประสานงานกับผู้ปกครองอย่าง “โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีทักษะด้านการแนะนำพร้อมกับประสานงานหน่วยงานภายนอกมาช่วยในการแนะนำให้มี “มีการบันทึกข้อมูลพื้นฐานนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียน และการเรียนของนักเรียนอย่างเป็นระบบ...และแก้ไขปัญหา

ผลการบันทึกการสัมภาษณ์แนวทางดำเนินการการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
12. การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 1) สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย 3) ส่งเสริมการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอน 4) จัดกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน	“ผมได้สร้างความตระหนักการเห็นความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษา... นอกจากนักเรียนจะมีความรู้แล้ว ผู้ปกครองและชุมชนต้องมีความรู้ทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ ได้ เพื่อจะได้นำไปสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว...เขาก็สามารถหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 1 “ผมได้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดึงทุกฝ่ายเข้ามาพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม...ต้องสร้างความตระหนักให้แต่ละฝ่ายนั้นเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวเองอย่างชัดเจน แล้วกระตุ้นให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 3 “ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนไปยังผู้บริหาร...เพื่อแก้ไขและพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 2 “ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน... โดยให้ครู นักเรียน และวิทยากรท้องถิ่นมาอบรมให้ความรู้” ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านที่ 2 “ต้องสร้างให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาว่าจะพัฒนาคุณภาพชีวิตระยะยาว...ทั้งการเรียนของนักเรียนและการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน...เมื่อผู้ปกครองและชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้วการสนับสนุนอย่างอื่นก็จะตามมา” ครูหัวหน้างานวิชาการ ท่านที่ 1 “โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนแสดงความคิดเห็นเพื่อรับทราบปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ...เพื่อนำมาจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ปกครองและชุมชน...ทั้งยังพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา ท่านที่ 2

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 1: การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ <u>กลยุทธ์รอง 1.1: การสนับสนุนให้ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้</u> 1. ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักแก่ครูด้านการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา 2. ส่งเสริมการให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนแบบบูรณาการและการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา 3. ส่งเสริมความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ 4. ส่งเสริมการนำสื่อและเทคโนโลยีมาจัดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา 5. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการสร้างองค์ความรู้	“ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ครอบคลุม ซึ่ง เป็น สิ่ง ที่ ดี ที่ เริ่มต้น ด้วยการสร้างความตระหนักให้แก่ครูที่จะต้องสอนอย่างเต็มที่และปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป โดยหน่วยงานต้นสังกัดก็ต้องส่งเสริมสนับสนุนด้วยอีกทางหนึ่ง และที่สำคัญที่สุดต้องมีการนิเทศติดตามด้วย ไม่เช่นนั้นสิ่งที่ดีอบรมไปให้ก็สูญเปล่า ไม่สานต่อหรือต่อยอด” ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 “การบูรณาการเนื้อหาการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ต้องทำให้การสอนบูรณาการเกิดขึ้นจริง เพราะจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในลักษณะองค์รวม โดยสามารถแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ จากสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้คิดวิธีการหรือนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการนำวิชาหรือศาสตร์ต่างๆ เชื่อมโยงกันภายใต้หัวข้อเดียวกัน ซึ่งลดภาระการสอนของครูด้วย” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์รอง 1.2: การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 1. ส่งเสริมการประเมินนักเรียนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 3. ส่งเสริมการจัดเนื้อหา กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน 4. พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน 5. ส่งเสริมการจัดหาและจัดสรรสื่อและเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 6. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 7. พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีแก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	“การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันต้องนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ทั้งในห้องเรียนและการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เพราะมีความรู้ออนไลน์อย่างมาก ซึ่งนักเรียนสามารถเพิ่มพูนทักษะที่สนใจได้ด้วยตนเองแต่ครูต้องเพิ่มเติมทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่ถูกต้องให้นักเรียนด้วย” ศึกษานิเทศก์ คนที่ 1 “การสอนซ่อมเสริมเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งต้องจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน โดยใช้เวลาที่เหมาะสมและต้องสร้างความตระหนักรู้ด้านการเรียนให้นักเรียนและผู้ปกครองด้วย เพราะต้องเพิ่มในประเด็นนี้ให้มาก” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
<u>กลยุทธ์รอง 1.3: การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการลด อคติ สร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียม การสอนที่ยึด หลักความยุติธรรม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และการปรับโครงสร้าง ทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน</u> 1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการเรียนและการ ดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูในการสอดแทรก บูรณาการทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการจัดกระบวนการรู้เพื่อเพิ่มทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นใน โรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน 4. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ทั้งภายในโรงเรียนและชุมชนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน	“องค์ประกอบด้านทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนอยู่ร่วมกันใน โรงเรียนและสังคม อย่างมีความสุข แต่ต้องสร้างให้นักเรียน เห็นความสำคัญของทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรม” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “การส่งเสริม สอดแทรกภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นคือการให้นักเรียน เห็นคุณค่าความสำคัญและภาคภูมิใจใน ของตัวเองของตนเอง ซึ่งทางโรงเรียนต้อง เชิญวิทยากรจากท้องถิ่นมาให้ความรู้ และ การสร้างกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ กับชุมชน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 2: การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม กลยุทธ์รอง 2.1: การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรสถานศึกษาจากนักเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน ส่งเสริมการจัดหลักสูตรสถานศึกษาและกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างหลากหลายของนักเรียน และสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสม่ำเสมอ	“หลักสูตรสถานศึกษาที่ดีต้องตอบสนองความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาจจะทั้งในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3 “เมื่อมีการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ดีแล้ว ต้องมีกระบวนการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังมีการนิเทศ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษา เพราะในการดำเนินการหลักสูตรสถานศึกษา ประสบปัญหาจึงต้องได้รับการแก้ไข เพื่อให้หลักสูตรสถานศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
<u>กลยุทธ์รอง 2.2: การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม</u> 1. ส่งเสริมการจัดระบบข้อมูลวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพท้องถิ่น วิทยากรท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิชาชีพเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้ด้านวิชาชีพแก่นักเรียนและชุมชน 2. ส่งเสริมการให้ความรู้วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นด้านหลักสูตรวิชาชีพในท้องถิ่นมาให้ความรู้ 4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมและนำเสนอหลักสูตรวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่น 5. ส่งเสริมการขยายผลความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพท้องถิ่นแก่ผู้ประกอบการและชุมชน โดยการให้ความรู้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมในชุมชน	“การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางวิชาชีพนั้นสอดคล้องกับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ต้องส่งเสริมในทักษะวิชาชีพของนักเรียนควบคู่กับการเรียนไปด้วยและดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยในการสร้างทักษะวิชาชีพด้วย” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 2 “การส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพแก่ผู้ประกอบการและชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งและสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผมว่าประเด็นทักษะวิชาชีพครบแล้ว แต่ต้องไปดูการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน” ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 3: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม <u>กลยุทธ์รอง 3.1: การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม</u> ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนของผู้ปกครองและชุมชน ส่งเสริมผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน และเปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้ที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ส่งเสริมหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วม	“หัวใจหลักของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ การมีส่วนร่วม ซึ่งมีการนำทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานั้นถูกต้อง แต่ต้องไปดูอีกทีว่าการดึงหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานั้นจะทำได้มากน้อยแค่ไหน ตามความสามารถของแต่ละโรงเรียน” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 2 “การเน้นให้นักเรียนมีการส่งเสริมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และชุมชนจะทำให้ชุมชนเกิดความเข้าใจกันและกัน มีจุดศูนย์กลางทางจิตจรร่วมกันเป็นสิ่งที่ดีมาก ซึ่งต้องคิดต่อว่าจะทำอย่างไรให้นักเรียนผู้ปกครองชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
<u>กลยุทธ์รอง 3.2: การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน</u> 1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ ทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการจัดกระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคม พหุวัฒนธรรมของนักเรียนในกิจกรรมของโรงเรียน ชั้นเรียน และกลุ่มนักเรียน 3. ส่งเสริมการเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม และผู้นำศาสนาอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน 4. พัฒนาระบบการดูแลนักเรียนและพัฒนา กระบวนการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ 5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะใน สังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน	“กลยุทธ์รองด้านนี้น่าจะทำในอันดับ แรกๆ เลย เพราะถ้าทุกคนเป็นคนดี มีความเข้าใจกัน อยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข การดำเนินงานกลยุทธ์อื่นก็จะ ง่ายขึ้นด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1 “ต้องเชิญวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรมที่นักเรียนและชุมชนนับถือมา ให้ความรู้ เพราะจะได้รับความเชื่อมั่นจาก นักเรียน สั่งสอนอบรมให้นักเรียนเป็น คนดีของโรงเรียน ชุมชน และสังคม” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 1

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
<u>กลยุทธ์รอง 3.3: การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา</u> 1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาแก่ผู้ปกครองและชุมชน 2. ส่งเสริมการเชิญผู้ปกครองและชุมชนเป็นวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา 3. พัฒนาการจัดระบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมศึกษา 4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิทยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพหุวัฒนธรรมศึกษา	“สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พร้อมทั้งตรวจสอบภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนเพื่อจัดระบบให้สามารถเลือกใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3 “สร้างเครือข่ายความร่วมมือของนักเรียนผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนได้อีกทางหนึ่ง” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 2

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์รอง 3.4: การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจ 1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่า รัก และหวงแหน ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่นักเรียน 2. ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรวิชาชีพให้สอดคล้องกับ ความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 3. ส่งเสริมวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมแก่นักเรียน 4. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพแก่ครู 5. ส่งเสริมนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นขยายผลความรู้วิชาชีพท้องถิ่นแก่ชุมชนและนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิชาชีพในโรงเรียน 6. ส่งเสริมการกำกับ ดูแล ติดตาม และพัฒนาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพในสังคมพหุวัฒนธรรม	“การนำความรู้ด้านวิชาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเสนอแก่ชุมชน โดยนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นเป็นการสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาชีพให้แก่ชุมชนและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่ชุมชนเช่นกัน” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “การพัฒนากิจกรรมวิชาชีพทั้งที่จัดการเรียนรู้ในโรงเรียนและจัดในชุมชน ต้องมีการกำกับ ติดตาม ประเมิน และพัฒนา กิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 4: การวัดผล ประเมินผล และการดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม กลยุทธ์รอง 4.1: การรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียน ต่อผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง 1. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็น ความสำคัญของการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน 2. ส่งเสริมผู้ปกครองดูแลการเรียนและพฤติกรรมของ นักเรียนอย่างใกล้ชิดและสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้ หรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ 3. ส่งเสริมการชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผล แก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจน 4. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการติดต่อประสานงาน ระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ 5. ส่งเสริมการสอบถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอนของ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 6. ส่งเสริมการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างมีประสิทธิภาพแก่ครูและการตรวจสอบผลการ จัดการเรียนรู้ของนักเรียนแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และ ชุมชน	“การสร้างความตระหนักให้นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนเป็นสิ่งสำคัญสิ่ง แรกต้องเร่งให้เกิดขึ้นในการจัดการศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึง ภูมิภาคในประเทศไทย เพราะถ้ามี นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมีความ ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาการ จัดการศึกษาก็จะจัดได้ง่ายขึ้นและ มีคุณภาพการศึกษามากยิ่งขึ้นด้วย” นักวิชาการด้านพหุวัฒนธรรมศึกษา คนที่ 1 “การรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ ผู้ปกครองทราบนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และยังขาดการส่งเสริมในการปฏิบัติใน ส่วนนี้ ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้นำกลยุทธ์ ส่วนนี้ไปปฏิบัติจริงและสม่ำเสมอเป็น ระยะๆ ตลอดทั้งปีการศึกษา เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ถูกต้อง ระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 1

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 5: การแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรม กลยุทธ์รอง 5.1: การแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการแนะแนวในสังคมพหุวัฒนธรรมแก่ครู ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านการแนะแนวโดยครูแนะแนวหรือวิทยากรด้านการแนะแนว ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไว้วางใจของโรงเรียนและครูกับนักเรียนและผู้ปกครอง ส่งเสริมการสร้างความตระหนักแก่นักเรียนให้มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน รับผิดชอบ พัฒนาตนเอง และมีทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมครูที่ปรึกษากำกับ ดูแล ติดตามพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน โดยการประสานข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ พัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีในเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งข้อมูลการดูแลนักเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกในงานด้านการแนะแนว	“นักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องการการแนะแนวจากครูเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความมั่นคงทางด้านความคิด ดังนั้นต้องฝึกทักษะการแนะแนวแก่ครูทุกคนอย่างมีประสิทธิภาพ” ผู้บริหารสถานศึกษา คนที่ 2 “การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างเป็นระบบและใช้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างหลากหลาย โดยการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการด้านการแนะแนว” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 2 “การสร้างความร่วมมือด้านการแนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนและหน่วยงานภายนอกในด้านการแนะแนวในทุกด้าน ทั้งด้านทุนการศึกษา การอบรมสั่งสอน ด้านการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียน เช่น องค์กรเอกชน โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้จะช่วยให้งานแนะแนวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น” ครูหัวหน้างานวิชาการ คนที่ 3

ผลการบันทึกการประชุมเพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
ในสังกัดมทพวพัฒนาธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	คำพูดอ้างอิง / Notable Quotes
กลยุทธ์หลัก 6: การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม กลยุทธ์รอง 6.1: การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษา ในบริบทสังกัดมทพวพัฒนาธรรมของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ส่งเสริมการสร้างความตระหนักด้านการเห็นความสำคัญของการศึกษาทางวิชาการ วิชาชีพ และความร่วมมือทางการศึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อสะท้อนสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน พัฒนาการอบรมและกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการและการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในสังกัดมทพวพัฒนาธรรม ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองทั้งในระดับกลุ่มนักเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน และชุมชนในการขยายผลความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทสังกัดมทพวพัฒนาธรรม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน	“ในกลยุทธ์นี้ทางโรงเรียนต้องสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนให้ได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งการให้ความรู้และทักษะด้านต่างๆ แก่ผู้ปกครองและชุมชนนั้นจะสร้างประโยชน์หลายด้านแก่การจัดการเรียนการสอนของนักเรียน เพราะเมื่อผู้ปกครองและชุมชนมีความรู้และทักษะก็ย่อมให้ความสำคัญกับการศึกษา และส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนตามมาเช่นกัน” นักวิชาการด้านพัฒนาธรรมศึกษาคคนที่ 1 “ทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมความรู้และทักษะทางวิชาการและวิชาชีพแก่ผู้ปกครองและชุมชนให้เกิดขึ้นจริง และจัดทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยให้ครู นักเรียน และวิทยากรท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความเชื่อใจไว้วางใจกับผู้ปกครองและชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย” ผู้บริหารสถานศึกษาคคนที่ 1

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นายสิทธิชัย ทองมาก
รหัสประจำตัวนักศึกษา 5620130012

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	2549
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	มหาวิทยาลัยทักษิณ	2555

ทุนการศึกษา

ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ข้าราชการครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชะอวดวิทยาคาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

สิทธิชัย ทองมาก, วุฒิชัย เนียมเทศ, เรชา ชูสุวรรณ และ ฤทัยชนนี สิทธิชัย.
(2561). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารสำนักวิทยบริการ.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 30(1). (รอตีพิมพ์).

สิทธิชัย ทองมาก, วุฒิชัย เนียมเทศ, เรชา ชูสุวรรณ และ ฤทัยชนนี สิทธิชัย.
(2560). องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ “Innovative Education for
Thailand 4.0”. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. (วันที่ 25 - 27 กรกฎาคม 2560).